د حضرت يرمياه نبی کِتاب

ـ ماخذ انبياء

حضرت يرمياه

١ ١ په دې کِتاب کښې د خِلقياه د زوئ يرمياه پېغامونه
دی څوک چې د بنيامين په علاقه کښې د عنتوت په ښار
کښې د اِمامانو نه يو اِمام وو. ٢ د مالِک خُدائ کلام په
اول ځل په يرمياه د امون په زوئ يوسياه د يهوداه د
بادشاهت په ديارلسم کال نازل شو، ٣ او يرمياه ته دا
پېغامونه تر دې چې د يهويقيم د يوسياه د زوئ د يهوداه
بادشاه په ټول حکومت کښې او د يهوداه بادشاه د يوسياه د
زوئ د صدقياه د حکومت د يوولسم کال تر پينځمې مياشتې
پورې مِلاويدل کله چې د يروشلم خلق جلاوطن کړے شوی
وُو.

يرمياه په پيغمبری منتخب کېدل

٤ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو او ما ته يې
وفرمائيل، ٥ ”ما ته د هغه وخت نه پېژندلې چې لا د مور په
خېټه شوے نهٔ وې، ستا د پېدا کېدو نه وړاندې مې ته غوره
کړې او د قومونو دپاره مې نبی مقرر کړې.“ ٦ خو ما ورته
ووئيل چې، ”اے قادر مطلق خُدايه، ما ته خو د صحيح خبرو
کولو طريقه هم نهٔ راځی ځکه چې زهٔ خو لا هلک يم.“ ٧
خو مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”داسې مهٔ وايه چې زهٔ

لا هلک يم ځکه زۀ چې هر چا ته تا ورلېږم نو تۀ به ورځې او
هر څۀ چې درته وايم هغه به ورته وائې. ۸ د خلقو نه مۀ
يرېږه، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ دا وايم چې زۀ ستا مل يم،
او زۀ به تا بچ ساتم.“ ۹ نو بيا مالِک خُدائ خپل لاس
راوړد کړو، او زما خولې له يې راوړو او راته يې وفرمائيل،
”ګوره، ما خپل کلام ستا په خولۀ کښې واچولو. ۱۰ نن ما
تۀ په قومونو او بادشاهتونو باندې مقرر کړې، او تا ته مې په
هغوئ د بېخ نه د راويستلو، او د هغوئ د رانسکورولو،
بربادولو او د اخوا غورزولو، او په هغې د نورو د قائمولو او
د کَرلو اختيار درکړو.“

دوه روياګانې

۱۱ نو بيا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو او وې
فرمائيل، ”يرمياه، تا ته څۀ ښکارى؟“ ما ورته ووئيل، ”ما ته د
بادام د ونې يوه څانګه ښکارى.“ ۱۲ مالِک خُدائ راته
وفرمائيل، ”تا ته ټيک ښکارى، د دې دا مطلب دے چې زۀ د
خپل کلام ساتونکے يم، زۀ چې څۀ وايم چې هغه پوره شى.“
۱۳ د مالِک خُدائ کلام دوباره په ما نازل شو او وې
فرمائيل، ”نور څۀ وينې؟“ ما ورته ووئيل، ”زۀ د شمال طرف
نه دېګ وينم چې څۀ په کښې يشېږى او د دېګ خولۀ زمونږ
په طرف راټيټه ده.“ ۱۴ نو مالِک خُدائ ما ته بيا وفرمائيل
چې، ”دغه شان به په دې مُلک او څوک چې په کښې
اوسېږى په هغوئ به د شمال نه د جنوب طرف ته افت
راښکته شى، ۱۵ نو وګورئ، زۀ قومونه د شمال د
بادشاهتونو نه راغونډوم. د دُنيا بادشاهان به يروشلم او د
يهوداه په ټولو ښارونو حمله وکړى او هغوئ به خپل تختونه د

یروشلم د ښار په دروازه کښې قائم کړی. ١٦ نو زۀ به خپله
سزا په خپل غوره شوی قوم نازله کړم او د هغوئ د شرارت
په وجه به هغوئ ته سزا ورکړم ځکه چې دوئ زۀ رد کړم او
غېرو خُدايانو ته يې خوشبويانې وسوزولې او د خپلو لاسونو
جوړو شوو بُتانو ته يې عبادت وکړو. ١٧ نو تۀ يرمياه اوس
ځان تيار کړه، او راپاځه او هر هغه څۀ چې زۀ درته وايم دا
هغوئ ته ووايه. د هغوئ نه مۀ يرېږه، ګنې زۀ به تا د هغوئ په
وړاندې سخت ويروم. ١٨ ګوره، ما نن تۀ لکه د يو قلعه بند
ښار په شان او د اوسپنې ستن، او د پيتلو د دېوال په شان
مضبوط جوړ کړې چې تۀ د ټول مُلک سره مقابله وکړې، کۀ
هغه د يهوداه بادشاهان، آفسران، اِمامان او يا د هغې ټول
عوام وی. ١٩ هغوئ به ستا خلاف وجنګيږی خو کامياب به
نۀ شی، ځکه چې زۀ ستا مل يم او زۀ به تا بچ کړم،“ مالِک
خُدائ فرمائی.

خُدائ پاک د بنی اِسرائيلو وفاداری رايادوی

٢ ١ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو او راته يې
وفرمائيل چې، ٢ ”لاړ شه او د يروشلم خلقو ته دا پېغام
ورسوه. ما ته ستاسو د ځوانئ وفاداری ښۀ ياده ده، چې
تاسو به څنګه لکه د ناوې په شان ما سره مينه کوله او تر دې
چې په صحرا کښې چې په کښې کله هم څۀ نۀ کېدل بيا هم
تاسو ما پسې راروان وئ. ٣ په هغه ورځو کښې بنی
اِسرائيل مالِک خُدائ ته مقدس خلق وُو او د هغۀ د فصل
وړومبۍ مېوه وه. او چا به چې هغوئ ته نقصان رسولو نو
هغوئ به ما مجرمان ګرځول او په هغوئ به مې مصيبتونه

نازلول، ما مالِک خُدائ دا وفرمائيل.“

د بنی اِسرائيلو د پلار نيکۀ ګناه

۴ اے د يعقوب اولاده، اے د بنی اِسرائيلو ټولو قبيلو، د
مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونيسئ. ۵ مالِک خُدائ فرمائی،
”ستاسو پلار نيکۀ په ما کښې څۀ غلطی ليدلې وه چې هغوئ
زما نه دومره لرې شول؟ هغوئ د بې‌کاره بُتانو عبادت شروع
کړو او په خپله هم بې‌کاره شول. ۶ هغوئ دا تپوس قدرې
هم ونۀ کړو چې، ”مالِک خُدائ چرته دے، چا چې مونږ د
مِصر نه رابهر کړو، او په هغه صحرا کښې يې زمونږ
لارښودنه وکړه چې د ميرو او کندو کپرو مُلک وو، هر طرف
ته خُشکه او تيارۀ وه چې په کومه زمکه کښې نۀ چا سفر
کولو او نۀ په کښې څوک اوسېدل؟“ ۷ ما تاسو د باغونو نه
ډک او زرخيزه مُلک ته راوستلئ چې د دې د مېوو او د نورو
ښو څيزونو نه خوند واخلئ. خو کله چې تاسو په هغه مُلک
کښې ورداخل شوئ نو هغه تاسو په ګناه سره پليت کړو او
په دې وجه مو زما ميراثی مُلک قابل نفرت وګرځولو. ۸
اِمامانو هم دا تپوس ونۀ کړو چې، ”مالِک خُدائ چرته دے؟“
او تر دې چې د شريعت خادِمانو هم زۀ ونۀ پېژندم، د قوم
مشرانو زما خلاف سرکشی وکړه، او د هغوئ نبيانو د بعل د
بُت پېغام اورولو او د بې‌کاره بُتانو پيروی او عبادت يې
کولو.“

د مالِک خُدائ د خپلو خلقو خلاف اِلزام

۹ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”نو په دې وجه به زۀ د خپلو

خلقو خلاف اِلزام ولګوم. او زهٔ به ستاسو په اولاد هم نسل در نسل اِلزام ولګوم. ﴿۱۰﴾ مغرب طرف ته د سمندر په بله خوا کښې د قبرص جزيرې ته لاړ شه او وګوره، او د مشرق طرف ته د قيدار مُلک ته څوک وليږه چې په غور سره لټون وکړى چې آيا د دې نه وړاندې هم داسې کار شوے دے؟ ﴿۱۱﴾ تاسو چرې يو قوم داسې هم ليدلے دے چې د خپلو خُدايانو نه اوړيدلى وى کوم چې په حقيقت کښې خُدائ پاک هم نهٔ دے؟ نه، بلکل نه. خو زما غوره شوے قوم زهٔ خپل جلالى مالِک خُدائ پريښودم او زما په ځائ يې د بې‌فائدې بُتانو عبادت وکړو. ﴿۱۲﴾ اے آسمانونو تاسو خوف زده شئ او پريشانه شئ،“ مالِک خُدائ فرمائى، ﴿۱۳﴾ ”ځکه چې زما خلقو دوه ګناهونه کړى دى، يو دا چې هغوئ زهٔ چې د ژوندون د اوبو چينه يم پريښودے يم، او بل دا چې د خپل ځان دپاره يې مات شوى تالابونه جوړ کړى دى په کوم کښې چې اوبهٔ نهٔ ايسارېږى.“

د بې‌وفائى نتيجه

﴿۱۴﴾ ”ولې بنى اِسرائيليان غلامان دى څهٔ؟ ولې هغوئ غلامان پيدا شوى دى څهٔ؟ نو بيا ولې هغوئ اغوا کړے شول؟ ﴿۱۵﴾ هغوئ د غړمبېدونکو زمرو په شان په دوئ باندې حمله وکړه، او د دوئ د زمکې نه يې صحرا جوړه کړه، او ښارونه يې ورته وسوزول او د اوسيدو نه يې وويستل. ﴿۱۶﴾ د دې نه علاوه، د ميمفِس او د تحفنحيس خلق راغلل او ستاسو سرونه يې وخرائيل او غلامان يې جوړ کړئ. ﴿۱۷﴾ اے بنى اِسرائيلو، ولې دا تاسو په خپله په خپل ځان نهٔ دى کړى څهٔ؟ کله چې مالِک ستاسو خُدائ پاک ستاسو رهنمائى کوله نو

بیا په هغه وخت کښې تاسو هغه پرېښودو. ﴿۱۸﴾ نو بیا مِصر
ته د تلو او د دریائے نیل د اوبو څښلو څهٔ فائده ده؟ او بیا
اسور ته د تلو او د فرات د سیند د اوبو څښلو څهٔ فائده ده؟
﴿۱۹﴾ ستاسو شرارت به تاسو له سزا درکړی، او زما نه
ستاسو د اوړېدو په وجه به تاسو ورټلے شئ. نو بیا تاسو په
دې غور وکړئ او ځان خبر کړئ چې دا به ستاسو دپاره
څومره بده او ترخه وی کله چې تاسو مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک پرېږدئ او تاسو د هغهٔ نه، نهٔ یرېږئ،“ مالِک
خُدائ ربُ الافواج فرمائی.

د مالِک خُدائ عبادت پرېښودل

﴿۲۰﴾ ”اے بنی اِسرائیلو، تاسو د ډېر پخوا نه زما جغ د خپل
څټ نه اخوا کړے دے او زما نه مو اِنکار کړے دے. تاسو
ووئیل، ”زهٔ به نور ستا بندګی نهٔ کوم.“ په هره لوړه غونډۍ او
د هرې شنې ونې لاندې څملاستئ او د کنجرو په شان مو زنا
وکړه. ﴿۲۱﴾ ما تاسو د نورو انګورو د ښو بوټو د مینځ نه
غوره کړئ او په زمکه مې وکرلئ خو بیا تاسو ولې فاسد او
په خراب او ځنګلی انګورو بوټی بدل شوئ؟ ﴿۲۲﴾ کهٔ څهٔ هم
تاسو خپل ځان په سوډا او ډېر صابون باندې ووینځئ، خو
بیا هم ستاسو د ګناه داغونه زما په وړاندې دی.“ دا د قادر
مطلق خُدائ وینا ده. ﴿۲۳﴾ ”تهٔ څنګه وائې چې ما خپل ځان
نهٔ دے ګنده کړے او د بعل د بُت پیروی مې نهٔ ده کړی؟
ګوره تا په هغه دره کښې څنګه رفتار وکړو. لږ ځان سره
سوچ وکړه چې تا هلته څهٔ کړی دی. تهٔ هغه اوښه یې چې وار
یې راوړے وی او اخوا دیخوا منډې وهی، ﴿۲۴﴾ تهٔ لکه د هغه
ځنګلی خرې په شان یې چې په دشته کښې په مستۍ راغلې

وی او آوازونه شروع کړی نو څوک د هغې شهوت قابو کولے شی؟ او هر يو صحرائی خر به بغير د تکليف نه په هغې باندې سوريدے شی او هغه په خپله هغوئ ته نزدې ورځی ځکه چې هغه په مستئ کښې راغلې وی. ۲۵ نو بيا دومره منډې مۀ وهه چې خپلئ دې وشليږی او مرئ دې اوچه شی. نو بيا تا ووئيل، چې نه، دا خبرې زما دپاره بې‌فائدې دی، زۀ د غېرو د بُتانو سره مينه کوم، او زۀ به د هغوئ پيروی کوم.“

بنی اِسرائيل به وشرميږی

۲۶ ”اے بنی اِسرائيلو ستاسو ټول قوم او بادشاهان، مشران، اِمامان، او نبيان داسې شرمنده شئ لکه څنګه چې يو غل ونيولے شی او شرمنده وی. ۲۷ دوئ د لرګی نه جوړ شوی بُت ته وائی چې تۀ زما پلار يې، او د کاڼی نه جوړ شوی بُت ته وائی چې تۀ زما مور يې. دوئ ټولو ما ته د مخ په ځائ شا کړې ده، خو چې کله هم څۀ تکليف وربانديې راشی نو بيا ما ته خواست کوی چې راشه او مونږ ته خلاصون راکړه.
۲۸ نو بيا هغه معبودان چرته دی کوم چې تاسو د خپل ځان دپاره جوړ کړی دی؟ نو بيا کۀ دوئ کولے شی نو را دې شی او د مصيبت په وخت کښې دې تاسو له خلاصون درکړی. ځکه چې اے يهوداه، ستاسو خو دومره ډېر معبودان دی لکه څومره چې ستا ښارونه دی.“ ۲۹ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”نو بيا تاسو ولې په ما اِلزام لګوئ؟ تاسو ټولو زما خلاف سرکشی کړې ده. ۳۰ ما ستاسو خلقو ته بې‌فائدې سزا ورکړه، ځکه چې هغوئ زما اصلاح کول ونۀ منل. خو تاسو لکه د غړمبېدونکی زمری په شان په خپلو نبيانو حمله وکړه او هغوئ مو قتل کړل. ۳۱ اے موجوده نسلونو، د مالِک

خُدائ په کلام باندې غور او فکر وکړئ، ولې زۀ د بنى
اِسرائيلو دپاره د صحرا او يا د تورې تيارې زمکې په شان وم
څۀ؟ نو بيا ولې زما قوم داسې وائى چې اوس دوئ زما نه
آزاد شُو، او بيا به هيڅکله ما ته واپس رانۀ شى؟ ۳۲ ولې يوه
پېغله خپل کالى هېروى، او يا يوه ناوې خپل د وادۀ سنګار او
جامې هېروى څۀ؟ خو زما خلقو زۀ بې‌حده هېر کړے يم.
۳۳ د معشوقو په پېدا کولو کښې تاسو څومره ماهر يئ. تر
دې چې بدکاره ښځه به هم ستاسو نه چل زده کړى. ۳۴
ستاسو لمن د بې‌ګناه غريبانانو په وينو داغې شوې ده، سره
د دې چې هغوئ تاسو په غلا کولو کښې نۀ دى نيولى. د دې
هر څۀ باوجود ۳۵ بيا هم تۀ وائې چې، ”ما هيڅ نۀ دى کړى
زۀ بې‌ګناه يم، مالِک خُدائ خو ما ته غصه نۀ دے.“ خو زۀ
به تا له سخته سزا درکړم ځکه چې تۀ وائې چې، ”زۀ بې‌ګناه
يم.“ ۳۶ تۀ کله دلته او کله هلته ځې راځې نو بيا ولې دومره
زر خپلې لارې بدلوې؟ تۀ به د مِصر نه داسې وشرمېږې لکه
څنګه چې تۀ وړاندې د اسور نه شرمېدلے وې. ۳۷ تۀ به د
هغه ځائ نه هم لاس په سر شرمنده وځې، ځکه چې په چا تا
بهروسه کوله مالِک خُدائ هغوئ رد کړل نو تاسو به د هغوئ
نه هيڅ امداد حاصل نۀ کړئ.“

مالِک خُدائ سره د بنى اِسرائيلو بې‌وفائى

۳ ۱ مالِک خُدائ فرمائى، ”کۀ يو سړے خپله ښځه
طلاقه کړى او د هغۀ نه جدا شى او بيا هغه د بل چا سره
وادۀ وکړى نو آيا بيا اول خاوند ته د دې سره د دوباره وادۀ
کولو اجازت شته څۀ؟ بلکل نه، ولې چې په داسې کولو به

ټوله زمکه پوره پلیته نۀ شی څۀ؟ خو اے اِسرائیله لکه څنګه
چې یوه زناکاره ښځه په ډېرو سړو پسې ګرځی دغه شان
تاسو په ډېرو بُتانو پسې وګرځېدئ نو اوس تاسو غواړئ چې
ما ته دوباره راشئ څۀ؟ ۲ د اوچتو خُشکو غرونو طرف ته
نظر وکړه او وګوره چې آیا هلته په هغې کښې داسې ځائ
شته چې تۀ په کښې بې‌حرمته شوے نۀ یې؟ د لارې په خوا
کښې تۀ د زنا دپاره یارانو ته داسې ولاړه وې، لکه چې یو
کوچے په صحرا کښې په انتظار ناست وی. تا د زناکارۍ او
شرارت په وجه ټوله زمکه پلیته کړې ده. ۳ نو باران په دې
وجه ایسار شوے وو او د سپرلی څاڅکی ونۀ ورېدل. نو دا
چې تا د کنجرۍ شکل نیولے دے او تا له هیڅ شرم نۀ
درځی. ۴ تۀ د دومره بې‌شرمۍ باوجود بیا هم ما ته وائې
چې، ”اے پلاره، کله چې زۀ وړه وم، تا ما سره مینه کوله،
۵ ولې تۀ به د تل دپاره ما ته په قهر یې څۀ؟ ولې ستا
غضب به د تل دپاره په مونږ باندې وی څۀ؟“ تۀ خو داسې
وائې مګر څومره بدعملی چې تا نه کېدے شی دومره کوې.“

توبه کول

۶ د یوسیاه بادشاه د حکومت په دوران کښې مالِک خُدائ
ما ته وفرمائیل، ”تا هغه څۀ ولیدل کوم چې بې‌وفا اِسرائیل
کړې دی؟ لکه د یوې بدکارې ښځې په شان هغې په هر یو
اوچت غرۀ او د هرې شنې ونې د سورې لاندې زنا کړې ده.
۷ زما خیال دا وو چې د دې هر څۀ کولو نه وروستو به
هغه ما ته واپس راوګرځی. خو دا راونۀ ګرځېده او د دې
بې‌وفا خور یهوداه دا هر څۀ ولیدل. ۸ ما بې‌وفا اِسرائیل ته
د هغې د زناکارۍ په وجه طلاق نامه ورکړه او ومې شړله نو

بیا ما ولیدل چې د هغې خور یهوداه نۀ یرېدله. هغه هم بهر
ووتله او زناکارى يې شروع کړه. ۹ ځکه چې د اِسرائيل
دغه بدکارى هغې ته ډېره بې‌اهميته ښکارېده نو هغې هغه
زمکه پليته کړه چې د کاڼو او لرګو د بُتانو سره يې زنا شروع
کړه. ۱۰ خو د دې هر څۀ باوجود، د هغې بې‌وفا خور یهوداه
ما ته په پوره زړۀ سره راونۀ ګرځېدله، خو صرف په ظاهرى
شکل سره زما طرف ته راواپس شوه. دا د مالِک خُدائ
فرمان دے.“ ۱۱ نو بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې،
”خو بيا دا چې بې‌ايمانه اِسرائيل د دوکه باز یهوداه نه صادق
دے.“ ۱۲ هغۀ ما ته وفرمائيل چې، ”د شمال طرف ته لاړ
شه او هغوئ ته ووايه، اے بې‌ايمانه اِسرائيله، مالِک خُدائ
فرمائى ما ته راواپس شه. زۀ به په غصې سره نور تا ته نۀ
ګورم، ځکه چې زۀ رحم کوونکے يم، مالِک خُدائ فرمائى،
او نۀ به زۀ د تل دپاره تا ته غصه يم. ۱۳ تۀ صرف د خپلو
ګناهونو اقرار وکړه چې ګناهګار يم او تا د خپل مالِک خُدائ
خلاف سرکشى کړې ده، او تا د هرې شنې ونې د لاندې د
پردو بُتانو عبادت کړے دے او زما د کلام تابعدارى دې نۀ
ده کړې، مالِک خُدائ دا فرمائى. ۱۴ اے بې‌ايمانه خلقو،
راواپس شئ ځکه چې زۀ ستاسو مالِک يم. زۀ به ستاسو د
ښارونه يو او د هرې قبيلې نه دوه دوه کسان خوښ کړم او
صيون ښار ته به مو واپس راولم. ۱۵ زۀ به تاسو له د
شپونکو په شان مشران درکړم چې زما سوچ لرى او تاسو ته
په عِلم او عقل سره هدايت کوى. ۱۶ نو کله چې ستاسو د
خلقو شمېر په هغه مُلک کښې ډېر شى، مالِک خُدائ فرمائى،
نو تاسو به په هغه ورځو کښې د خُدائ د لوظ صندوق ذکر نۀ
کوئ او هم به ستاسو خيال ته دا نور نۀ راځى، او نۀ به هغه

یادوئ، او نۀ به د هغې د ضرورت احساس تاسو ته کیږی، او
نۀ به هغه دوباره جوړ کړئ. ۱۷ نو په دغه وخت کښې به
دوئ یروشلم ته د ”مالِک خُدائ تخت“ ووائی، او ټول قومونه
به په یروشلم کښې راټول شی او د مالِک خُدائ نوم له به
عزت ورکړی. او دوئ به نور د خپل سرکشه او شریره
زړونو پیروی نۀ کوی. ۱۸ نو په دغه ورځو کښې به د یهوداه
خاندان د اِسرائیل د خاندان سره یوځائ شی او په شریکه به
دوئ د شمال د جلاوطنئ د مُلک نه هغه مُلک ته واپس راشی
کوم چې ما ستاسو پلار نیکۀ له په میراث کښې ورکړے وو.“

د خُدائ پاک د غوره شوی خلقو بُت پرستی

۱۹ ”مالِک خُدائ په خپله فرمائی چې اے بنی اِسرائیله، ما
غوښتل چې زۀ تا سره د خپل بچی په شان سلوک وکړم او د
خپلې خوښې مُلک او زمکه درکړم، چې د نورو مُلکونو په
نسبت ښکلې او شانداره وی. زما دا خیال وو چې تۀ به ما ته
خپل پلار ووائې او زما نه به وانۀوړې. ۲۰ خو تۀ ما سره
بې‌وفا شوې د هغې ښځې په شان څوک چې خپل خاوند سره
بې‌وفا وی. مالِک خُدائ دا فرمائی. ۲۱ د خُشکو غرونو په
اوچتو سرونو باندې د بنی اِسرائیلیانو د ژړا او فریاد شور
اوریدلے شی، ځکه چې هغوئ غلطه لار اختیار کړې ده او
خپل مالِک خُدائ یې هېر کړے دے. ۲۲ اے بې‌وفا بچو ما
ته راواپس شئ زۀ به ستاسو بې‌وفائی له شفا درکړم. اے
مالِکه خُدایه، مونږ به تا ته راواپس کیږُو ځکه چې تۀ مالِک
خُدائ زمونږ خُدائ پاک یې. ۲۳ مونږ چې په زور شور سره
د غرونو او غونډو په سرونو د بُتانو کوم عبادت کړے دے دا
په رښتیا سره دوکه وه، د بنی اِسرائیل خلاصون په یقین سره

صرف په مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک دے. ۲۴ د اول نه تر آخره پورې دې شرمناک د بعل بُت زمونږ د پلار نيکۀ د محنت ميوه، د دوئ رمې او څاروى، زامن او لوڼه ټول قبضه کړى دى. ۲۵ مونږ له په کار دى چې بې‌عزتى او شرم قبول کړُو او په شرمونو پټ شُو. ځکه چې مونږ د خپل پلار نيکۀ سره د خپل مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک په خلاف گناه کړې ده. د اول نه تر آخره پورې مونږ د خپل مالِک خُدائ پيروى نۀ ده کړې.“

د توبې دعوت

۴
۱ مالِک خُدائ فرمائى، ”اے بنى اِسرائيلو، کۀ چرې تاسو واپس ما له راتلل غواړئ نو ما له واپس راشئ. کۀ چرې تاسو خپل پليت بُتان زما د نظر نه اخوا کړئ او نور نۀ گمراه کيږئ، ۲ کله چې تاسو قسم خورئ چې، ”مالِک خُدائ ژوندے دے“ نو په رښتيا، اِنصاف، او صداقت سره خپله وعده پوره کوئ، نو بيا به تۀ د دُنيا قومونو ته د برکت ذريعه وگرځې او ټول قومونه به ستا په وجه زما نوم ته جلال ورکړى.“ ۳ مالِک خُدائ د يهوداه او يروشلم خلقو ته فرمائى، ”د خپلو زړونو په سخته زمکه کښې يوه وکړئ او په ازغو کښې تخم مۀ کَرئ. ۴ اے د يهوداه او د يروشلم خلقو خپل زړونه ما ته وقف کړئ، هسې نه ستاسو د بدو اعمالو په وجه زما د قهر اور بل شى نو هغه به تاسو مکمل وسوزوى او بيا به داسې هيڅ څوک نۀ وى چې هغه مړ کړى.“

د شمال د خوا نه د افت اعلان

۵ په یهوداه کښې اعلان وکړئ او یروشلم ته اِطلاع ورکړئ
او ورته ووایئ، ”په ټول مُلک کښې بیګل وغږوئ. په زوره
چغې ووهئ. او ورته ووایئ، راشئ، محفوظو ښارونو کښې
پناه واخلئ. ۶ د صیون طرف ته د تېښتې دپاره جنډا
اوچته کړئ او په منډه محفوظ ځائ ته وتښتئ. ځکه چې زۀ
د شمال د خوا نه افت او سخته تباهی راولم. ۷ د ځنګل د
زمری په شان د قومونو سخت او تباه کوونکے دشمن د
خپل غار نه راووتو، هغه د خپل ځائ نه راروان دے چې
ستاسو زمکه تباه کړی او ستاسو ښارونه به وران ویجاړ
کړی او هغه به خالی پاتې شی. ۸ د ماتم او ټاټ جامې
واغوندئ، ژړا او ویر وکړئ. ځکه چې د مالِک خُدائ سخت
قهر تر اوسه پورې په مونږ باندې دے. ۹ مالِک خُدائ
فرمائی، په هغه ورځ به بادشاهان او آفسران حوصله بائیلی، د
اِمامانو به د یرې نه وېښتۀ ودرېږی او پېغمبران به د یرې نه
جام پاتې شی.“ ۱۰ بیا ما ووئیل، ”اے قادر مطلق خُدایه، دا
خلق او یروشلم ستا په هغه وینا دوکه شُو کومه چې تا کړې
وه چې تاسو به پوره په امن کښې اوسېږئ، خو په دې کښې
تُوره زمونږ د مرۍ دپاسه سوره شوه.“ ۱۱ په دغه وخت
کښې به دې خلقو او یروشلم ته ووئیلے شی چې، ”زما
عزیزانو. د صحرا د اوچتو غونډو نه به سوزونکی هوا په
تاسو راشی، دا به هغه ښۀ هوا نۀ وی چې دانې د بوسو نه جدا
کوی. ۱۲ خو زما د خوا نه به ډېره تېزه هوا لکه د طوفان
راشی نو اوس زۀ خپله فیصله او سزا د ستاسو په خلاف
اعلانوم.“

د يهوداه محاصره کېدل

۱۳ وګورئ، دشمن لکه د وريځو په شان زمونږ خوا ته
راروان دے. د هغۀ جنګی ګاډی لکه د تېز طوفان په شان
راروانې دی او د هغۀ آسونه د باز نه تېز دی. په مونږ
افسوس، مونږ تباه او برباد شُو. ۱۴ اے يروشلمه، خپل زړۀ
د ګناه او شرارت نه ووينځه، نو دغه شان به تۀ خلاصون
حاصل کړې. ترڅو پورې به تۀ په خپل زړۀ کښې د ګناه
سوچونه کوې؟ ۱۵ يو آواز د دان نه د بد خبر اعلان کوی او
د اِفرائيم د غونډو نه د افت راتلو خبردارے ورکوی. ۱۶ د
دُنيا غېر قومونو ته خبردارے ورکړه او يروشلم ته اعلان
وکړه چې، ”ستاسو او د يهوداه د ښارونو خلاف د جنګ
چغې وهونکے غټ لښکر د لرې مُلک نه راروان دے. ۱۷
دوئ به يروشلم داسې محاصره کړی لکه چې سړی د پټی
حفاظت کوی، ځکه چې د دې خلقو د مالِک خُدائ نه
سرکشی کړې ده، مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۱۸ اے
يهوداه، ستا خپل چال چلن دا مصيبت په تا نازل کړے دے.
دا ستا سزا ده. او دا څومره ترخه ده. او دا څومره زړۀ
سورے کوونکې ده.“

د يرمياه پرېشانه کېدل

۱۹ وای! وای! زۀ په درد او مصيبت کښې راګېر شوم. زړۀ
مې درزېږی نور زۀ چپ پاتې کېدے نۀ شم. ځکه چې ما د
دشمن د جنګ د بيګل آوازونه واورېدل او د دوئ د جنګ د
ناروا شور آوازونه مې واورېدل. ۲۰ د تباهۍ او بربادۍ چېچې
پرله پسې په مُلک راخورې شوې، هر طرف ته مُلک تباه شو،

ناګهانه زما خېمې تباه شوې، او په یوه لحظه کښې زما پناه ګاه تباه شوه. ۲۱ ترڅو پورې به زهٔ د جنګونو دا جنډې ګورم او ترڅو پورې به د بیګلو آوازونه اورم؟ ۲۲ مالِک خُدائ فرمائی، ”زما خلق کم عقل دی، هغوئ ما نهٔ پېژنی. هغوئ لکه د ناپوهه ماشومانو په شان عقل نهٔ لری. په ورانی کښې ډېر پوهه دی خو په نېکئ کولو نهٔ پوهېږی.“

د راتلونکی تباهئ په حقله د یرمیاه رویا

۲۳ ما په زمکه باندې نظر واچولو زمکه خالی وه او هیڅ په کښې نهٔ وُو، او چې آسمان ته مې وکتل نو هلته هم رڼا نهٔ وه.
۲۴ په غرونو باندې مې نظر واچولو نو دا خوځېدل او غونډېو هم ټالونه خوړل. ۲۵ ما هرې خوا ته ولیدل خو څوک هم راته ښکاره نهٔ شو، او ټول مارغان هم تښتېدلی وُو. ۲۶ ما هغه زرخیزه پټی ولیدل چې په شاړو بدل شوی وُو. او ښارونه وران ویجاړ شوی وُو، چې د مالِک خُدائ په یروونکې غصې سره چخنی شوی وُو. ۲۷ مالِک خُدائ فرمائی، ”ټوله زمکه به تباه شی خو زهٔ به بیا هم دا په پوره توګه نهٔ تباه کوم. ۲۸ نو په دې وجه به زمکه ماتم کوی، او بره آسمان به تک تور شی. ځکه چې ما دا وفرمائیل او د خپلې خبرې نه به وانهٔ وړم. ما دا فیصله کړې ده دا به بدله نهٔ کړم.“ ۲۹ د ښار خلق چې د فوجیانو د آسونو او د غشو لیندو شور او درزار واوری نو تښتی. او هر یو کس ځنګلونو او غرونو ته پناه وړی او هر یو ښار به خالی شی او هیڅ څوک به پاتې نهٔ شی. ۳۰ اے تباه او لوټ شویه ښاره، تهٔ اوس څهٔ کوې؟ تهٔ ولې سرې جامې اچوې او د سرو کالے استعمالوې او سترګې توروې؟ تهٔ هسې فضول خپل ځان

سينګاروې. ستا عاشقانو تۀ نامنظوره کړے يې او ستا نه
نفرت کوی او هغوئ ستا وژل غواړی. ۳۱ ما داسې ژړا
واورېدله لکه چې د يوې ښځې د ماشوم د پېدا کېدو وخت
وی، داسې زېږګی وُو لکه څنګه چې يوه ښځه په وړومبی
ماشوم کوی. زما لور صيون ژاړی او سلګئ وهی، او خپل
لاس يې د امداد دپاره اوږد کړے دے او وائی، ”افسوس په
ما! زۀ تباه شوم او چې د خپلو قاتلانو د وړاندې تکه زيړه او
بېوسه شوې يمه.“

د يروشلم ګناهونه

۵ ۱ د يروشلم په کوڅو کښې ښکته پورته منډې ووهئ.
اخوا ديخوا په غور سره وګورئ او په چوکونو کښې لټون
وکړئ. کۀ چرې تاسو داسې يو کس هم پېدا کړئ چې هغه
صداقت او اِنصاف کوی او په رښتياو پسې ګرځی، نو زۀ به
دا ښار نۀ تباه کوم. ۲ کۀ څۀ هم چې دوئ زما په نوم قسم
خوری چې، ”مالِک خُدائ ژوندے دے،“ خو بيا هم دوئ
دروغ وائی. ۳ اے مالِکه خُدايه ستا سترګې صداقت ليدل
غواړی. کۀ څۀ هم چې تا دوئ ووهل خو دوئ ته پرې څۀ
خفګان ونۀ رسېدو، تا هغوئ ته سزا ورکړه خو بيا هم دوئ
اصلاح نۀ شُو. او دوئ خپل زړونه د کاڼی نه هم سخت کړل
او د توبې ويستلو نه يې اِنکار وکړو. ۴ نو بيا ما سوچ
وکړو چې، ”دا خو غريبانان او جاهله مخلوق دے، دوئ
څکه بېوقوفه کارونه کوی چې د مالِک خُدائ لار نۀ پېژنی او
د هغۀ د حکمونو نه ناواقفه دی. ۵ نو زۀ به د دوئ مشرانو
له لاړ شم او هغوئ سره به خبرې وکړم. نو دوئ به ضرور د

مالِک خُدائ د لارو او حکمونو نه خبر وی.“ خو افسوس
چې دې مشرانو هم د مالِک خُدائ د تابعدارئ زنځیر او جغ
مات کړو او د خپلو ځانونو نه یې اخوا کړے وو. ٦ نو په
دې وجه به د ځنګل نه زمرے راشی او دوئ به وخوری، او د
دشتو نه به لیوۀ راشی او دوئ به برباد کړی، او پړانګ به
ورته پټ کښېنی ترڅو چې څوک هم د ښار نه راباهر شی نو
هغه به ټوټې ټوټې کړی. ځکه چې هغوئ غټ سرکشه دی او
په څو ځله مرتد شوی دی. ٧ مالِک خُدائ وفرمائیل، ”زۀ
څنګه تاسو معاف کړم؟ ستاسو بچو زۀ پرېښے یم او دوئ په
هغه معبودانو یقین وکړو چې په حقیقت کښې هغه رښتینی نۀ
دی. کۀ څۀ هم ما د هغوئ ټول ضرورتونه پوره کړل، خو
هغوئ لکه د بې‌وفا ښځې په شان زنا وکړه او د چکلې مخې
ته یې قطارونه جوړ کړل. ٨ دوئ لکه د ښۀ څربه مستو
آسونو په شان دی چې هر یو د خپل ګاونډی د ښځې پسې
هنیبرې.“ ٩ مالِک خُدائ فرمائی، ”ولې زۀ دوئ ته د دې
بې‌شرمه کارونو په وجه سزا ورنۀ کړم څۀ؟ او ولې د داسې
قوم نه بدله وانۀ خلم څۀ؟ ١٠ لاړ شئ او د هغوئ د انګورو
باغونه تالا والا کړئ خو بلکل په پوره توګه یې مۀ تباه کوئ.
او د انګور بوټی څانګې راماتې کړئ، ځکه چې دا خلق زما نۀ
دی.“ ١١ مالِک خُدائ دا فرمائی، ”د اِسرائیل او یهوداه
خلقو ما سره هر قسمه بې‌وفائی او خیانت کړے دے.“

مالِک خُدائ اِسرائیل رد کړل

١٢ دوئ د مالِک خُدائ په حقله دروغ ووئیل او وائی، ”هغه
به مونږ سره هیڅ هم نۀ کوی. په مونږ به مصیبت نۀ راځی.
قحط او جنګ به هم په مونږ باندې نۀ راځی.“ ١٣ دوئ وائی،

”پیغمبران هسې فضول خبرې کوی او دوئ سره د خُدائ
پاک له طرف نه پیغام نشته. د کوم مصیبت نه چې مونږ
یروی هغه دې په دوئ باندې په خپله راشی.“ ١٤ نو ځکه
مالِک خُدائ ربُ الافواج خُدائ فرمائی، ”اے یرمیاه، نو لکه
څنګه چې دوئ داسې خبرې کوی نو زۀ هم خپل کلام ستا په
خولۀ کښې لکه د اور په شان اچوم او دوئ نه خشاک
جوړوم چې دوئ وسوزوی. ١٥ مالِک خُدائ فرمائی، اے
اِسرائیله، زۀ به د لرې ځائ نه ستا خلاف یو زورَور او
پخوانے قوم راولېږم چې په تا حمله وکړی چې تۀ یې په ژبه
او خبرو باندې نۀ پوهېږې. ١٦ د هغوئ سره وژونکی غشی
دی او ټول تکړه او زورَور فوجیان دی. ١٧ هغوئ به ستاسو
فصلونه او خوراک لواړ تېر کړی، هغوئ به ستاسو زامن او
لوڼه ووژنی. هغوئ به ستاسو رَمې او څاروی تباه کړی، او
هغوئ به ستاسو د انګورو او د اینځر ونې تباه کړی. تاسو
چې په کومو محفوظو ښارونو باندې بهروسه کوئ نو د هغې
لښکرې به یې تباه برباد کړی. ١٨ مالِک خُدائ فرمائی چې،
خو بیا هم په هغه ورځو کښې به زۀ تاسو په مکمل توګه نۀ
تباه کوم. ١٩ اے یرمیاه کۀ چرې خلق تا نه تپوس وکړی
چې دا هر څۀ زمونږ مالِک خُدائ پاک ولې مونږ سره وکړل؟
نو تۀ دوئ ته ووایه، چې تاسو خپل حقیقی خُدائ پرېښودو او
د هغۀ په ځائ مو په خپل مُلک کښې د غېرو معبودانو
خِدمت وکړو، نو په دې وجه به تاسو په پردی وطن کښې د
پردو خلقو خِدمت وکړئ.“

د یعقوب اولاد ته اعلان

٢٠ مالِک خُدائ وفرمائیل چې، ”د یعقوب اولاد ته اعلان

وکړه، د یهوداه خلقو ته ووایه، ٢١ اے کم عقلو او بې‌شعوره
خلقو، تاسو سترګې لرئ خو وینئ نه او غوږونه لرئ خو
اورئ نه، ما ته غوږ ونیسئ. ٢٢ مالِک خُدائ فرمائی، تاسو
به زما نه نۀ یرېږئ څۀ؟ تاسو به زما په حضور کښې د یرې
نه نۀ رېږدېږئ څۀ؟ ما د سمندر دپاره د شګو حد مقرر کړے
دے، دا مې ورته ابدی او پوخ حد مقرر کړے دے. کله چې
سمندر په زور او مستئ کښې هم راشی او د هغې چپې ډېر
شور او زور هم وکړی خو بیا هم د مقرر شوی حد نه نۀ شی
اوړېدلے. ٢٣ خو زما قوم سرکشه او د ضدناکو زړونو
لرونکی دی. دوئ زما نه واوړېدل او زۀ یې پرېښودلم. ٢٤
دوئ هیڅکله خپل ځان سره دا نۀ دی وئیلی چې، راځئ د
مالِک خُدائ نه یره وکړُو، څوک چې په مونږ باندې د منی او
سپرلی موسم کښې بارانونه راوروی، او هغه مونږ ته د رېبلو
موسم په مقرره وخت کښې راولی. ٢٥ ستاسو غلطیانو
تاسو د دې عجیبه برکتونو نه محرومه کړئ. ستاسو ګناهونو
تاسو د دې ښۀ څیزونو نه منع کړئ. ٢٦ زما د غوره شوی
قوم په مینځ کښې شریران پیدا کېږی. هغوئ لکه د مارغانو د
ښکاریانو په شان په انتظار کښې ناست دی، دوئ د خلقو
دپاره دام خوروی ترڅو هغوئ په کښې راګېر کړی. ٢٧ لکه
څنګه چې د یو ښکاری پنجره د مارغانو نه ډکه وی، نو هم
دغه شان د دوئ کور هم د شرارت او فساد نه ډک وی. هم
دا وجه ده چې دوئ ډېر زورَور او مالداره شوی دی، ٢٨
ښۀ خوری او څربه کېږی او د هغوئ د بدو کارونو څۀ حد
نشته دے. او نۀ هغوئ د یتیمانانو سره مدد کوی چې ورته
هغه څۀ مِلاو شی کوم یې چې حق دے، او نۀ د غریبانانو
مدد کوی. ٢٩ نو مالِک خُدائ فرمائی چې، آیا زۀ دوئ ته په

دې بدو کارونو کولو سره سزا ورنۀ کړم څۀ؟ او د داسې قوم
نه بدله وانۀ خلم څۀ؟ ۳۰ کوم کارونه چې په دې مُلک کښې
وشو هغه خراب او قابل نفرت دی. ۳۱ پېغمبران د دروغو
پېغامونه ورکوی، او اِمامان هم د خپلې مرضئ حکومت
کوی. او زما غوره شوې قوم هم دا سلوک خوښوی. نو تۀ
ما ته دا ووايه چې هرکله دا هر څۀ ختم شی نو تاسو به څۀ
کوئ؟“

د يروشلم محاصره کېدل

۶ ۱ اے د بنيامين خلقو، د خپل ځان د بچ کېدو دپاره
منډه کړئ او د يروشلم نه وتښتئ. په تقوع کښې بيګل وغږوئ
او په بيت‌هکرم کښې د خطرې اعلان وکړئ. ځکه چې د
شمال طرف نه لوئ افت او بربادی راروانه ده. ۲ زما د
صيون ښکلې او نازکې لورې تۀ زما خوښه يې خو زۀ به دې
تباه کړم. ۳ تا به دشمن داسې محاصره کړی لکه څنګه
چې شپانو د ښار نه ګېرچاپېره خېمې لګولې وی. هر يو به
خپل فوجی ته د تباه کولو ځائ ورښائی. ۴ دوئ به چغې
وهی، ”راشئ او د جنګ دپاره تيار شئ. راځئ چې مونږ د
غرمې په وخت حمله وکړُو. خو افسوس چې اوس ډېر
ناوخته شو، د ورځ رڼا په ختمېدو شوه، او د ماښام تيارې
راخورې شوې. ۵ راځئ چې د شپې په تيارۀ کښې حمله
وکړُو او ټول محلونه يې تباه کړُو.“ ۶ مالِک ربُ الافواج
خُدائ فرمائی چې، ”ونې يې ووهئ، او د خاورو د ډېرو نه د
يروشلم محاصره وکړئ. دې ښار ته دې سزا ورکړې شی،
ځکه چې په دې کښې د ظلم او زياتی نه بغېر نور څۀ په نظر

نهٔ راځی. ۷ لکه څنګه چې د يو کوهی نه تازه اوبهٔ راوځی،
دغه شان د دې ښار نه تازه تازه فساد او شرارت راوځی. د
دې ښار په هرې خوا او ګوټونو او کوڅو کښې د ظلم او
زياتی آوازونه اورېدلے کيږی. د دې ښار بيماری او زخمونه
هر وخت زما د سترګو د وړاندې دی. ۸ اے د يروشلم
خلقو د دې خبرداری نه سبق حاصل کړئ، کهٔ زهٔ تاسو نه
لاس په سر شم، نو ستاسو ښار به تباه کړم، او هغه به نور د
اوسېدو قابل نهٔ وی.“

د اِسرائيلو سرکشی

۹ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، ”تر دې چې کوم
کسان په اِسرائيل کښې پاتې شوی دی هغوئ به دوباره
راوشوکولے شی، لکه څنګه چې باغوان دوباره په بوټی کښې
د پاتې شوو انګورو دانو د راشوکولو لټون کوی.“ ۱۰ ما
ورته ووئيل، ”چا سره زهٔ خبرې وکړم، چا ته خبردارے
ورکړم؟ څوک به ما ته غوږ ونيسی؟ هغوئ خپل غوږونه کاڼهٔ
کړی دی او هغوئ اورېدل نهٔ غواړی. دوئ د مالِک خُدائ
کلام پورې خندا کوی. او په هغې خوشحالېږی نه. ۱۱ نو د
دې دپاره زهٔ د مالِک خُدائ د قهر نه ډک شوے يم، او د
برداشت نه بهر شوے يم.“ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې،
”زهٔ خپله غصه په کوڅو کښې په ماشومانو او د زلمو په ډلو
او په ښځې او خاوند او په سپين ږيرو او بوډاګانو نازلوم.“
۱۲ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”د هغوئ کورونه او زمکې
سره د هغوئ د ښځو نورو ته حواله کړم، ځکه چې زهٔ به
خپل لاس د دې مُلک د خلقو په خلاف وراوږد کړم. ۱۳ د
ماشومانو نه واخله تر بوډاګانو پورې هر يو د ناجائزه ګټې په

لالچ کښې دی، د پېغمبر نه واخله تر اِمام پورې ټول دوکه
ماران دی. ۱۴ هغوئ زما د خلقو د سختو زخمونو عرضی
علاج کوی. او کله چې خير نۀ وی نو هغوئ وائی چې، خير
دے، خير به شی. ۱۵ آيا هغوئ په خپل دې پليت عمل
شرمېدل څۀ؟ نه، هغوئ بلکل شرم نۀ لرلو، هغوئ په دې هم
نۀ پوهېږی چې شرم څۀ ته وائی. دوئ به د تباه شوو په مينځ
کښې حساب شی. زۀ به دوئ هم ختم کړم کله چې زۀ هغوئ
ته سزا ورکوم،" مالِک خُدائ فرمائی. ۱۶ مالِک خُدائ
داسې فرمائی چې، "لاړ شئ او په چوکونو کښې ودرېږئ او
ګورئ. د پخوانو او هغه لارو تپوس وکړئ کومې چې د خير
طرف ته ځی. په دې لاره باندې تلل به تاسو ته خير درکړی.
خو تاسو ووئيل، "نه، مونږ به په دې باندې نۀ ځُو." ۱۷ بيا
ما په تاسو باندې محافظان مقرر کړل چا چې به تاسو ته
وئيل، د بيګل آواز ته غوږ ونيسئ. خو تاسو ووئيل چې، نه
مونږ به ورته توجو نۀ ورکوو. ۱۸ نو د دې دپاره تاسو
واورئ اے قومونو، او سوچ وکړئ، اے ګواهانو چې دوئ
سره به څۀ کيږی. ۱۹ اے د دُنيا قومونو غوږ شئ، زۀ په دې
خلقو افت راولم، کوم چې د دوئ د خپلو منصوبو مېوه ده،
ځکه چې دوئ زما کلام ته توجو ورنۀ کړه او زما شريعت يې
رد کړو. ۲۰ نو بيا يې څۀ فائده ده چې دوئ د شيبا نه ما ته
عطر راوړی دی، او يا د لرې مُلکونه نه قيمتی خوشبودارې
مصالحې راوړی دی. زۀ به ستاسو سوزېدونکې نذرانې نۀ
قبلوم. ستاسو په قربانو زۀ نۀ خوشحالېږم. ۲۱ نو ځکه
مالِک خُدائ فرمائی، زۀ به د دې خلقو په لارو کښې د تيندک
خوړلو کاڼے ولګوم چې دوئ پرې تيندک وخوری او
راپرېوځی. ترځو پلار او زامن او ګاونډيان او دوستان پرې په

شریکه راپرېوځی او هلاک شی.”

د شمال د خوا نه حمله

۲۲ مالِک خُدائ فرمائی، ”د شمال د مُلک د خوا نه فوج
راروان دے، او ستاسو خلاف یو لوئ او تکړه قوم د لرې نه
د جنګ کولو په نیت راپاڅېدلے دے. ۲۳ هغوئ په لیندو او
نېزو سره سمبال دی، هغوئ ټول ظالمان او بې‌رحمه دی.
ټول جنګیالی یې په آسونو سوارۀ او په جنګی صف بندئ
کښې راروان دی او د هغوئ شور لکه د غضبناک سمندر په
شان دے او په تا، صیون لورې، د حملې کولو دپاره تیار
دی.“ ۲۴ ”کله چې مونږ د دوئ په حقله واورېدل، نو زمونږ
لاسونو همت پرېښودلو او په لړزېدو شول. لکه څنګه چې
یوې ښځې ته د لنګون درد شروع شی دغه شان درد، یرې او
وحشت راواخستلو. ۲۵ بهر مېدان ته مۀ ځئ، او په کوڅو
کښې مۀ ګرځئ، ځکه چې زمونږ دشمن تُوره په لاس دے، او
هرې خوا ته خوف خور شوے دے.“ ۲۶ مالِک خُدائ خپلو
خلقو ته فرمائی، ”اے زما غوره شوی قومه، د ټاټ جامې
واغوندئ او په ایرو کښې ولوغړېږئ. داسې بد بد وير وکړئ
لکه څوک یې چې په یک یو زوئ باندې کوی،“ ځکه چې تباه
کوونکی به په مونږ ناګهانه حمله وکړی.

یرمیاه قوم آزمائی

۲۷ ”اے یرمیاه، ما تۀ د اوسپنې آزمائیونکے جوړ کړې او
خپل قوم نه مې اوسپنه جوړه کړه. تۀ زما غوره شوے قوم
وآزمایه ترڅو د دوئ د عمل درته پته ولګی. ۲۸ هغوئ ټول

سخت سرکشه شوی دی، او بدرد وائی او زړونه يې لکه د
اوسپنې او پيتلو په شان سخت دی، او دوئ ټول بې‌ايمانی
کوی. ٢٩ د بټۍ لاندې خو سخت اور بلېږی چې سيکه د
سپينو زرو نه جدا کړی خو هغې زما قوم پاک نهٔ کړو او
بدعمله خلق ترې جدا نهٔ شول. ٣٠ هغوئ ته رد شوی سپين
زر وئيلے شی، ځکه ما، مالِک خُدائ هغوئ رد کړی دی.“

د خُدائ پاک په کور کښې د حضرت يرمياه تبليغ کول

٧ ١ مالِک خُدائ يرمياه له پيغام ورکړو، ٢ ”د مالِک
خُدائ د کور د دروازې سره ودرېږه او خلقو ته اعلان وکړه
چې، اے د يهوداه ټولو اوسېدونکو او هغه کسانو چې په دې
لارو د مالِک خُدائ کور ته د عبادت دپاره دننه کېږی، د
مالِک خُدائ کلام واورئ. ٣ مالِک خُدائ ربُ الافواج چې
د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دے فرمائی چې د خپل چال چلن
او سلوک اصلاح وکړئ، نو بيا به زهٔ تاسو ته په دې زمکه د
اوسېدو دپاره موقع درکړم. ٤ د هغوئ په دروغژنو خبرو
مهٔ دوکه کېږئ چې وائی، ”مونږ دلته په امن کښې يُو ځکه
چې دا د خُدائ پاک کور، د خُدائ پاک کور، د خُدائ پاک
کور دے.“ ٥ کهٔ چرې په رښتيا سره تاسو خپل چال چلن
او د ژوند طريقې بدلې کړئ، او په اِنصاف سره د يو بل سره
معامله وکړئ، ٦ او چې نه تاسو په مسافر، يتيم او کونډه
باندې ظلم وکړئ، او په دې ځائ کښې د بې‌گناه وينه تويه نهٔ
کړئ، او د پردو معبودانو عبادت نه لاس په سر شئ او په دې
خپل ځان ته نقصان مهٔ رسوئ، ٧ نو بيا به زهٔ تاسو په هم

دې مُلک کښې د اوسېدو دپاره پرېږدم کوم چې ما ستاسو
پلار نیکۀ له د تل دپاره په میراث کښې ورکړے وو. ٨ خو
ګورئ تاسو په دروغژنو خبرو باندې یقین ساتئ کومې چې
بې‌فائدې دی. ٩ تاسو غلا، قتل او زنا کوئ او د دروغو
قسمونه خورئ، او د بعل بُت ته د خوشبوئۍ نذرانې پېش
کوئ، او د هغه غېرو معبودانو عبادت کوئ چې تاسو د
مخکښې نه نۀ دی پېژندلی. ١٠ او د دې نه وروستو هغه کور
ته هم راځئ کوم چې زما په نامه یادېږی او زما په حضور
کښې ودرېږئ او وایئ چې، ”مونږ په حفاظت کښې یُو.“ خو
دوباره بیا خپلو ټولو حرامو کارونو پسې ګرځئ څۀ؟ ١١
مالِک خُدائ فرمائی چې، ولې په کوم کور چې زما نامه
لیکلے شوې ده د دې نه د ډاکوانو د پټېدو ځائ جوړ شوے
دے څۀ؟ خبردار. څۀ چې تاسو کوئ زۀ دا هر څۀ ګورم.
١٢ تاسو د سیلا ښار ته لاړ شئ، په کوم ځائ کښې چې ما
خپله وړومبۍ عبادتخانه جوړه کړې وه، نو هلته به درته دا پته
ولګی چې ما خپل قوم بنی اِسرائیل سره د دوئ د شرارت په
وجه هغه ښار سره څۀ کړی دی. ١٣ مالِک خُدائ فرمائی
چې، هرکله چې تاسو دا د شرارت کارونه کول، ما تاسو ته
بار بار د دوئ په حقله وینا وکړه، خو تاسو زما وینا ته غوږ
ونۀ نیولو. ما تاسو ته آواز درکړو خو تاسو جواب رانۀ کړو.
١٤ نو بیا چې ما کوم افت په سیلا ښار نازل کړے دے نو
زۀ به هم هغه افت په دې عبادتخانې چې زما نوم پرې لیکلے
شوے دے، او په دې عبادتخانه چې تاسو پرې یقین کوئ، او
په دې ځائ چې ما ستاسو پلار نیکۀ او تاسو له درکړے دے
نازل کړم. ١٥ زۀ به تاسو د خپل حضور نه داسې وشړم
لکه څنګه چې ما ستاسو خپلوان د اِفرائیم خلق شړلی وُو.“

د خلقو سرکشي

۱۶ مالِک خُدائ وفرمائيل، "اے يرمياه، دې قوم ته نوره
دُعا مۀ کوه. او د هغوئ دپاره ما ته سوال او فرياد مۀ کوه،
ما ته د هغوئ سره د مدد کولو سفارش مۀ کوه، ځکه چې زۀ
به ستا خبره نۀ اورم. ۱۷ ولې تۀ هغه څۀ نۀ وينې چې کوم
هغوئ د يهوداه په ښارونو کښې او د يروشلم په کوڅو کښې
کوى؟ ۱۸ ماشومان خشاک راغونډوى، پلاران اور بلوى او
ښځې اوړۀ اغږى او ترې نه پيړې جوړوى چې د آسماني
مَلِکې په نامه بُت ته ترې نازکې روټۍ پخې کړى. او هغوئ
نورو معبودانو ته د څښلو نذرانې وړاندې کوى، او په خپل دې
عمل ما غصه کوى. ۱۹ آيا هغوئ په خپل دې عمل سره ما
ته نقصان رسوى څۀ؟ خو هغوئ خپل ځان ته نقصان رسوى
او په خپل دې عمل سره خپل ځانونه شرموى. ۲۰ نو په دې
وجه قادر مطلق خُدائ فرمائى، زما د قهر او غصې اور به د
دې ځائ په انسانانو، څناورو، او د ميدان په ونو او د زمکې
په فصلونو نازل کړم. او هر څۀ به وسوزى او څوک به هم دا
اور نۀ شى مړ کولے." ۲۱ ربُ الافواج مالِک خُدائ د بنى
اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائى، "خپلې سوزېدونکې
نذرانې او نورې قربانۍ واخلئ او په خپله يې غوښې وخورئ.
۲۲ ځکه کله چې ما ستاسو پلار نيکۀ د مِصر نه بهر
راوويستل او هغوئ سره مې خبرې وکړې او خپل حُکمونه
مې دوئ له ورکړل، نو ما هغوئ له د سوزېدونکو نذرانو او د
قربانۍ په حقله حُکم نۀ وو ورکړے. ۲۳ خو ما هغوئ له دا
حُکم ورکړو، چې زما تابعدارى کوئ، نو زۀ به ستاسو خُدائ
پاک يم او تاسو به زما خلق يئ. او د کومو لارو چې زۀ درته

د تلو حکم کوم په هغې تلل کوئ. نو په دې کښې به ستا خير وى. ۲۴ خو هغوئ زما دا حکم ونۀ منلو او زما کلام ته يې غوږ ونۀ نيولو، بلکې د خپل سرکشه زړۀ خواهشونه يې ومنل نو په دې باندې هغوئ د ښۀ کېدو په ځائ نور هم خراب شول. ۲۵ د کومې ورځې نه چې ستاسو پلار نيکۀ د مِصر نه بهر راووتل تر اوسه پورې، ورځ په ورځ، وخت په وخت، ما خپل خِدمت کوونکى پېغمبران تاسو له درولېږل. ۲۶ خو هغوئ زما خبرو ته غوږ ونۀ نيولو او نۀ يې توجو ورکړه. او هغوئ سرکشه ؤو تر دې چې د خپل پلار نيکۀ نه يې هم زيات بدکارونه وکړل. ۲۷ نو اے يرمياه، کله چې تۀ دوئ ته دا هر څۀ ووائې دوئ به تا ته غوږ ونۀ نيسى، او کله چې تۀ دوئ ته آواز ورکړې دوئ به تا له جواب نۀ درکوى. ۲۸ نو دوئ ته ووايه، دا هغه قوم دے چې د مالِک خُدائ تابعدارى يې ونۀ کړله او اصلاح يې قبوله نۀ کړله. رښتينوالے د دوئ نه تلے دے، او هغه نور د دوئ د خُلو نه نۀ اورېدلے کېږى.“

د بنىهنوم په وادى کښې ګناه

۲۹ ”خپل وېښتۀ د وير دپاره کل کړئ او لرې يې وغورزوئ. په اوچتو خُشکو غرونو د وير او ماتم سندرې ووايئ، ځکه چې مالِک خُدائ هغوئ رد کړل او دا نسل يې خپل قهر او غضب ته پرېښودلو. ۳۰ مالِک خُدائ فرمائى چې د يهوداه خلقو زما د سترګو د وړاندې ګنده کارونه کړى دى، هغوئ زما په کور کښې خپل پليت بُتان ايښى دى په کومو چې زما نوم ليکلے دے او هغه يې ناپاکه کړے دے. ۳۱ او ورسره ورسره هغوئ د بنىهنوم په وادى کښې د توفت په نوم علاقائى عبادتخانې جوړې کړې چې هلته خپل زامن او لوڼه

په اور کښې وسوزوی او قربانی یې کړی چې نهٔ ورته ما حکم
کړے وو او نهٔ مې په خیال خاطر کښې تېر شوی وُو. ۳۲
خو خبردار، یو وخت داسې راروان دے چې دې ځائ ته به
نور د توفت یا د بنیهِنوم وادی نهٔ وائی بلکې خلق به ورته د
قتل و غارت وادی وائی. ځکه چې هلته به دومره ډېر لاشونه
ښخ کړے شی چې نور به د ښخولو دپاره ځائ نهٔ وی. ۳۳
نو د هغوئ لاشونه به د هوا مارغانو او د ځنګلی ځناورو
خوراک شی او داسې څوک به ژوندی نهٔ وی چې دا ترې نه
وشړی. ۳۴ زهٔ به د یهوداه په ښارونو او د یروشلم په کوڅو
کښې د خندا خوشحالۍ آوازونه ختم کړم. د ناوې او زلمی
آوازونه به نور په دې ښارونو کښې نهٔ اورېدلے کېږی. ځکه
چې دا مُلک به وران ویجاړ وی."

۸ ۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، "په هغه وخت کښې به
دشمن د بادشاهانو او د یهوداه د آفسرانو، د اِمامانو او د
پیغمبرانو او د یروشلم د نورو خلقو هډُوکی د قبرونو نه بهر
راویاسی، ۲ او د زمکې په مخ به یې خوارهٔ وارهٔ کړی او
هلته به د هغه چا په وړاندې یعنې د نمر، سپوږمۍ او ستورو
مخې ته پراتهٔ وی د چا چې هغوئ عبادت کولو، ځکه چې
هغوئ د دې څیزونو خِدمت کولو، او دې پسې روان وُو، او
دې ته یې سجده کوله. د هغوئ هډُوکی به دوباره په خپلو
کښې رایوځائ نهٔ شی او نهٔ به ښخ کړے شی بلکې د ډېران په
شان به پراتهٔ وی. ۳ او هر چرته چې د دې بدعمله قوم
ژوندی کسان کوم چې ما خوارهٔ وارهٔ کړی دی اوسېږی، نو
هغوئ به د ژوند نه په مرګ باندې خوشحاله وی." مالِک
خُدائ ربُ الافواج خُدائ دا وفرمائیل.

ګناه او سزا

۴ ”هغوئ ته ووايه چې مالِک خُدائ داسې فرمائى، هرکله
چې څوک راپرېوځى، نو هغوئ بيا نۀ راپاڅى څۀ؟ هرکله چې
يو سړے په غلطه لار روان شى آيا هغه به بيا راواپس نۀ شى
څۀ؟ ۵ نو بيا د يروشلم خلق د صحيح لارې نه ولې
اوړېدلى دى؟ دوئ په دروغو او دوکه مارئ کښې خپل ځان
انغښتے دے او ما ته د واپس راتلو نه اِنکار کوى. ۶ ما
هغوئ ته په غور سره غوږ ونيولو خو هغوئ حقيقت نۀ وئيلو.
او څوک هم په خپلو بدو کارونو باندې توبه ګار نۀ وُو او چا
هم دا نۀ وئيل چې، ”دا مې کوم غلط کار وکړو؟“ لکه څنګه
چې آس د جنګ مېدان ته په منډه روان وى دغه شان دوئ
هم هر يو په خپلو غلطو لارو په تېزئ سره روان دى. ۷ تر
دې چې مختلف مارغان لکه ډېنګان، ګوګوشتکې،
طوطاګرکى او زانى هم په دې پوهيږى چې اوس موسم بدل
شو او راواپس کيږى. خو زما غوره شوے قوم زما د قانون
نه ناخبره دے. ۸ تاسو څنګه دا وايئ چې، مونږ ټول
هوښياران يُو ځکه چې مونږ سره د مالِک خُدائ شريعت
موجود دے؟ او حال دا چې د شريعت عالمانو په خپلو
دروغو سره اصلى شريعت بدل کړے دے. ۹ ګورئ دغه
هوښياران به وشرميږى او په خپل کم عقلتوب کښې به راګير
شى. ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ کلام رد کړو نو بيا د
دوئ هوښيارتيا چرته لاړه؟ ۱۰ نو په دې وجه به زۀ د هغوئ
ښځې پردو سړو ته حواله کړم او زمکه او جائيداد به يې هم
نورو خلقو له ورکړم. ځکه چې د ماشومانو نه واخله تر
بوډاګانو پورې هر يو د ناجائزه ګټې په لالچ کښې دى، د

پېغمبر نه واخله تر اِمام پورې ټول دوکه ماران دی. ۱۱ هغوئ زما د خلقو د سختو زخمونو عرضی علاج کوی. او کله چې خير نۀ وی نو هغوئ وائی چې، خير دے، خير به شی. ۱۲ آيا هغوئ په خپل دې پليت عمل شرمېدل څۀ؟ نه، هغوئ بلکل شرم نۀ لرلو، هغوئ په دې هم نۀ پوهېږی چې شرم څۀ ته وائی. دوئ به د تباه شوو په مينځ کښې حساب شی. زۀ به دوئ هم ختم کړم کله چې زۀ هغوئ له سزا ورکوم،“ مالِک خُدائ فرمائی. ۱۳ ”زۀ به د دوئ پوره فصل تباه کړم. د انګورو په بوټی کښې به يوه دانه هم پاتې نۀ شی، او نۀ به اينځر د اينځر په ونه کښې وليدلے شی، د دوئ پاڼې به اوچې شی. او هر څۀ چې ما دوئ له ورکړی دی هغه به ترې نه واپس واخلم. ۱۴ نو بيا به دوئ وائی چې مونږ ولې دلته په آرام سره ناست يُو؟ راځئ چې قلعه بند ښارونو ته وتښتو چې هلته کښې مړۀ شُو، ځکه چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ دا تباهی راباندې راوستې ده او د زهرو ډک جام يې مونږ ته څښلو دپاره راکړے دے. ځکه چې مونږ د مالِک خُدائ خلاف ګناه کړې ده. ۱۵ مونږ د امن په طمع وُو، خو مونږ هيڅ خير ونۀ ليدلو. مونږ د شفا حاصلولو اُميد کولو، بلکې د هغې په ځائ په مونږ يره راغله. ۱۶ واورئ. زمونږ د دشمن د آسونو شنېدل د دان د ښار نه اورېدلے کيږی. او د هغوئ د آسونو د هنېدلو نه ټوله زمکه په لړزېدو ده. هغوئ د دې دپاره راغلی دی چې دا مُلک او هر څۀ چې په کښې دی تباه کړی، ښارونه او هر څوک چې په کښې اوسيږی تير کړی.“ ۱۷ مالِک خُدائ فرمائی، ”زۀ به ستاسو خلاف زهريله ماران درولېږم چې هيڅ قسم منتر به په هغې اثر نۀ کوی او هغه به تاسو وچيچی.“

په خپلو خلقو د يرمياه خفګان

۱۸ نو بيا ما ووئيل چې خوشحالى زما نه لاړه او زما د
خفګان علاج نشته، او دننه زړۀ مې بې‌هوشه دے. ۱۹ زما د
خلقو ژړا ته غوږ ونيسئ چې په ټول مُلک کښې اوريدلے
کيږى، هغوئ تپوس کوى وائى چې، ”آيا مالِک خُدائ صيون
پريښودے دے څۀ؟ آيا د هغوئ بادشاه نور دلته کښې نشته
څۀ؟“ مالِک خُدائ ورته په جواب کښې فرمائى چې، ”تاسو
ولې د هسې فضول او پردو بُتانو په عبادت زما قهر او غضب
راوپارولو؟“ ۲۰ خلق چغې سورې وهى او ژاړى چې،
”اوړے تېر شو، فصل لو شو، خو مونږ لا بچ نۀ يُو.“ ۲۱ زۀ
د خپلو خلقو د دردونو سره دردمند شوم. او په پريشانۍ
کښې راګير شوم. ۲۲ آيا په جِلعاد کښې مرهم نشته؟ آيا هلته
طبيبان نشته څۀ؟ نو بيا ولې زما د قوم د زخمونو دپاره شفا
نشته څۀ؟

٩ ۱ ”کاش چې زما سر د اوبو چينه وے، او زما سترګې
د اوښکو چينې وے، ترڅو چې ما شپه او ورځ د خپلو خلقو
په قتلولو ژړا انګولا کولے. ۲ کاش چې په صحرا کښې
زما يو سرائى وے، چرته چې ما خپل خلق پريښودى وے او
هلته د دوئ نه لرې اوسېدلم. ځکه چې دوئ ټول د خُدائ
پاک سره بې‌وفائى کوى، او د بې‌ايمانانو يوه ډله ده.“ ۳
مالِک خُدائ فرمائى، ”هغوئ د خپلو ژبو نه ليندې جوړې
کړې دى او د دروغو غشى هر وخت ورَوى. د دې مُلک په
ديانتدارۍ کښې صداقت نشته، هغوئ د يوې ګناه دپاسه بله
ګناه کوى، هغوئ ما نۀ پيژنى. ۴ تاسو هر يو په خپل

دوست نظر ساتئ او په خپل ورور هم اعتبار مۀ کوئ. ځکه
چې هر يو ورور ستاسو دوکه مار دے، او هر يو دوست
غيبت کوونکے دے. ۵ هر يو دوست بل دوست سره
دوکه کوی، او يو هم رښتيا خبره نۀ کوی، هغوئ خپلو ژبو ته
د دروغو وئيلو تعليم ورکړے دے، او په ګناه کولو سره خپل
ځان ستړے کوی.“ ۶ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”تاسو د
دوکه مارانو او د دروغژنو په مينځ کښې اوسېږئ، او د خپلو
دوکه کولو په وجه دوئ نۀ غواړی چې ما وپېژنی.“ ۷ نو په
دې وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، ”زۀ به دوئ لکه د
کچه سپينو زرو په شان د اور بټۍ کښې واچوم، صفا به يې
کړم او ويه يې آزمايمه، زۀ نور د دې ګناه ګار قوم سره څۀ
وکړم؟ ۸ د هغوئ ژبې لکه د زهريله غشو په شان دی، او
هغوئ همېشه دروغ وائی. او هغوئ په خولۀ د خپل ګاونډی
سره خوږه لهجه کوی، خو په حقيقت کښې د هغوئ دپاره
بدې منصوبې جوړوی.“ ۹ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”آيا
زۀ دوئ ته د دې بدو کارونو سزا ورنۀ کړم څۀ؟ آيا د داسې
قوم نه بدله خپله وانۀ خلم څۀ؟ ۱۰ زۀ به د غرونو دپاره ژړا
وکړم، او د بيابان د څرن په ځايونو به د غم سندرې ووايم.
ځکه چې څوک هم په هغې تګ راتګ نۀ کوی، او ټول
شينکے سوزېدلے او اوچ شوے دے او د رمو آوازونه په
کښې نۀ اورېدلے کيږی. د هوا مارغان او ځنګلی ځناور ټول
ترې نه تښتېدلی دی.“ ۱۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”زۀ به د
يروشلم نه د خاورو ډېرے، او د ګيدړانو غار جوړ کړم. او د
يهوداه ښارونه به وران او خاموشه کړم، نو هيڅوک به هلته
کښې نۀ اوسيږی. ۱۲ نو بيا به څوک دومره هوښيار وی
چې په دې ټوله موضوع پوهه شی؟ چا ته د مالِک خُدائ نه

دومره هدایت مِلاو شوے دے چې دا بیان کړی چې دا مُلک
ولې وران شوے دے؟ دا ولې په ریګستان بدل شوے دے،
او دومره ولې وران او خراب شوے دے چې هیڅوک هم
پرې تېرېدلے نۀ شی؟“
۱۳ مالِک خُدائ وفرمائیل چې، ”دا
ځکه چې هغوئ زما شریعت هېر کړو کوم تعلیم چې ما
هغوئ ته وړاندې کړے وو، نۀ هغوئ زما کلام ومنلو او نۀ یې
د هغې پیروی وکړه،
۱۴ بلکې د دې په ځائ هغوئ د خپل
سرکشه زړونو پیروی وکړه، او هغوئ د بعل د بُت پیروی
وکړه لکه څنګه چې د هغوئ پلار نیکۀ ورته د عبادت کولو
تعلیم ورکړے وو.
۱۵ نو ځکه، مالِک خُدائ ربُ الافواج د
بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې، ګورئ، زۀ به هغوئ ته
د خوړلو دپاره ګنډیر ورکړم او د څښلو دپاره به زهریله اوبۀ
ورکړم.
۱۶ زۀ به هغوئ په داسې قومونو کښې خوارۀ وارۀ
کړم چې نۀ به یې دوئ او نۀ به یې د دوئ پلار نیکۀ پېژنی، او
زۀ به په دوئ جنګ راولم ترڅو چې یې هلاک کړی نۀ وی.“

د مدد دپاره د یروشلم د خلقو فریاد کول

۱۷ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی چې، ”هغه څۀ چې
کېدونکی دی په هغې غور وکړئ. سندرې ویونکې او ماتم
کوونکې ښځې راوغواړئ چې راشی، او هغه ښځې راوغواړئ
چې په مړی په ژړا کولو کښې ماهرې دی.
۱۸ لاړ شئ او
هغوئ زر راولئ چې په مونږ باندې دومره ژړا او سندرې
ووائی ترڅو زمونږ سترګې د اوښکو نه ډکې شی، او زمونږ د
بنړو نه اوښکې روانې شی.“
۱۹ د صیون نه د ژړا آوازونه
اورېدلے کیږی چې وائی، ”وای، وای، مونږه څنګه تباه شُو
او په شرمونو وشرمېدو. مونږ مُلک پرېښودو ته مجبوره

شوی یُو، ځکه چې زمونږ کورونه تباه شوی دی.“ ۲۰ اے
ښځو، د مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونیسئ، او د هغهٔ د خولې
هرې خبرې ته غوږ ونیسئ. خپلو لوڼو ته د سندرو او ماتم
کولو تعلیم ورکړئ، او یو بل ته په خپلو کښې د ماتم کولو
تعلیم ورکړئ. ۲۱ ځکه چې مرګ زمونږ کور ته په کړکو
رانوتے دے او زمونږ قلعو ته رادننه شوے دے، هغه اوس
ماشومان د کوڅو نه او ځوانان د بازارونو او چوکونو نه
راټولوی او تیروی. ۲۲ مالِک خُدائ فرمائی، ”خلقو ته ووایه
چې د مړو لاشونه به په پټو کښې لکه د ډیران د سرې پراتهٔ
وی، او لکه د غنمو وږي په شان د لَوګری شا ته اخوا دیخوا
پراتهٔ وی دغه شان به مړی هرې خوا ته پراتهٔ وی او د
راټولولو به یې څوک نهٔ وی.“ ۲۳ مالِک خُدائ فرمائی،
”هوښیار دې په خپله هوښیارتیا فخر ونهٔ کړی، نهٔ دې زورَور
په خپل زور باندې او نهٔ دې دولتمند په خپل دولت باندې فخر
وکړی.“ ۲۴ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”کهٔ څوک فخر کول
غواړی نو هغه دې په دې خبره فخر وکړی چې دوئ ما پیژنی
او په دې پوهیږی چې زهٔ هغه مالِک خُدائ یم چې په زمکه
باندې نهٔ ختمېدونکې مینه، عدل و اِنصاف او صداقت راولم.
ځکه چې په دې څیزونو کښې زما خوشحالی ده.“ ۲۵ مالِک
خُدائ فرمائی، ”هغه ورځې راروانې دی چې، زهٔ به ټولو هغه
خلقو ته سزا ورکړم څوک چې صرف جسمانی سنت شوی
دی. ۲۶ زهٔ به مِصر، ادوم، عمون، موآب او هغوئ ته څوک
چې په دشتو او میرو کښې اوسیږی سزا ورکړم، او ورسره
به بنی اِسرائیل ته هم سزا ورکړم. ځکه چې د ټولو بُت پرستو
قومونو په شان، د دوئ زړونه هم مالِک خُدائ ته وقف نهٔ
دی.“

بُت پرستی او صحیح عبادت

۱۰ ۱ اے بنی اِسرائیلو، د مالِک خُدائ پېغام ته غوږ
ونیسئ. ۲ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”د نورو قومونو په
طریقو تلل مۀ کوئ، او د هغوئ په شان په آسمان کښې د
ستورو د ګردش او نښو نښانو نه مۀ یرېږئ تر دې چې هغوئ
په خپله یرېږی. ۳ ځکه چې د نورو قومونو رِواج فضول
دے، هغوئ د ځنګل نه ونه راووهی، او بیا کاریګر ترې نه په
خپله په ترښځ بُت جوړوی. ۴ او وروستو هغه په سرو او
سپینو زرو باندې ښائسته کړی او بیا دوئ په څټک او مېخ
سره دا بُت په یو ځائ کښې ټک وهی چې راونۀ غورزیږی.
۵ د هغوئ بُتان داسې دی لکه د بادرنګو په پټی کښې چې
ګوډاګے د مارغانو د شړلو دپاره ودرولے شوے وی، کوم
چې نۀ خبرې کولے شی، او نۀ هغه په خپله ګرځېدے شی،
په کار دے چې نور خلق دا اوچت کړی. د هغوئ نه مۀ
یرېږه، دوئ تا ته ضرر نۀ شی در رسولے او نۀ څۀ فائده
درکولے شی.“ ۶ اے مالِکه خُدایه، ستا په شان بل هیڅ
څوک هم نشته، تۀ لوئ یې، او تۀ زوروَر یې. ۷ اے د
قومونو بادشاه، څوک به ستا نه نۀ یرېږی؟ تۀ د ثناء او صِفت
لائق یې. د دُنیا په ټولو هوښیارو خلقو او بادشاهتونو کښې بل
څوک ستا په شان نشته. ۸ هغوئ ټول کم عقل او بېوقوفه
دی، ځکه هغوئ چې د څۀ عبادت کوی هغه د لرګی نه جوړ
شوی دی. ۹ هغوئ د ترسیس نه د سپینو زرو تختې او د
اوفاز نه سرۀ زر راوړی. کله چې زرګر ترې نه بُت جوړ کړی
نو بیا درزیان ورته آسمانی او کاسنی کپړې تیاروی او هغۀ ته
یې وراغوندی. ۱۰ بلکې مالِک خُدائ رښتونے خُدائ پاک

دے. هغه ژوندے خُدائ پاک او ابدی بادشاه دے. د هغهٔ د
قهر و غضب نه ټوله دُنیا لړزیږی، قومونه د هغهٔ غضب ته
ټینګېدے نهٔ شی. ۱۱ هغه خلقو ته څوک چې د نورو
معبودانو عبادت کوی دا ووایه چې، "هغه تش په نامه
معبودانو چې زمکه او آسمانونه یې نهٔ دی جوړ کړی، هغه به
د زمکې د مخ نه او د آسمان د لاندې نه بلکل ختم شی." ۱۲
خو مالِک خُدائ په خپل قدرت سره زمکه جوړه کړه. او په
خپل حکمت سره یې دُنیا قائمه کړه. او په خپل عقل یې
آسمانونه خوارهٔ کړل. ۱۳ کله چې هغه برېښنا ته حُکم
وکړی نو په آسمان کښې وریځې په غرار شی، هغه وریځې د
زمکې د یو سر نه تر بل سره پورې خوروی. هغه برېښنا د
باران سره رالېږی او د خپلو ذخیرو نه هوا رالوځوی. ۱۴ د
انسان ټول نسلونه بې‌عقله او بې‌علمه دی، هغه کاریګر چې
بُتان جوړوی دوئ به د دې بُتانو په وجه وشرمیږی، ځکه چې
د دوئ بُتان هم دوکه ده او ساه په کښې نشته. ۱۵ دا بُتان
فضول او سپک څیز دے. د حساب کِتاب په ورځ به دا ټول
تباه شی. ۱۶ خو د بنی اِسرائیلو خُدائ د بُت په شان نهٔ
دے. هغه د هر شی خالق دے، د بنی اِسرائیلو په شمول چې
د هغهٔ خپل خلق دی. او د هغهٔ نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج
دے.

راتلونکی تباهی

۱۷ اے محاصره شوې ښارېې. تاسو خپله کډه راوچته
کړئ، دشمنانو درنه ګېره اچولې ده. ۱۸ ځکه مالِک خُدائ
داسې فرمائی چې، "ناګهانه به دا ځل د دې مُلک اوسېدونکی
بهر وغورزوم. زهٔ به په تاسو لوئ مصیبت نازل کړم، او په

آخر کښې به تاسو ته زما د غصې پته ولګی.“ ۱۹ وای وای،
تباه شوم، زما زخمونه سخت دی، زما بیماری د رغېدو نه
بهر ده، چې ضرور دا برداشت کړم. ۲۰ بلکې زمونږ خېمې
تباه شوې دی او پړی یې شلېدلی دی، زما ماشومان ما نه
اخستے شوی دی. یو هم نۀ دے پاتې شوے، ټول بوتلے
شوی دی زۀ به یې دوباره ونۀ وینم. ۲۱ زما د قوم شپونکی
بې‌شعوره او بې‌عقله شوی دی. دوئ نور د مالِک خُدائ سره
مشوره نۀ کوی. نو په دې وجه دوئ پوره ناکامیابه شوی دی،
او د دوئ ټولې رمې دانه وانه شوې دی. ۲۲ غوږ ونیسئ، د
شمال د خوا نه د غټ لښکر د راتلو یروونکے شور اورېدے
کیږی. د یهوداه ښارونه به تباه او برباد شی او د ګیدړانو غار
به ترې نه جوړ شی.

د یرمیاه دُعا

۲۳ اے مالِکه خُدایه، زۀ په دې پوهېږم چې د انسان د
ژوندون اختیار د دۀ په خپل لاس کښې نۀ دے. او نۀ هغه په
خپلې مرضۍ سره د خپل ژوند لار مقررولے شی. ۲۴ اے
مالِکه خُدایه، په نرمۍ سره زما اصلاح وکړه، او په خپل قهر
او غضب کښې دې زما اصلاح مۀ کوه ګنې زۀ به د دُنیا نه
ورک شم. ۲۵ ځوک چې تا نۀ پېژنی خپل قهر و غضب دې
په هغه خلقو نازل کړه، او په هغه چا ځوک چې ستا نوم په
خولۀ نۀ اخلی، ځکه چې ستا قوم بنی اِسرائیل یې وژلی دی،
او هغوئ دوئ لواړ تیر کړی او تباه کړی یې دی، او مُلک یې
ورله وران ویجاړ کړے دے.

یهوداه لوظ ماتوی

١١ ١ مالِک خُدائ یرمیاه ته دا پېغام ورکړو چې، ٢
"تاسو د دې لوظ شرطونو ته غوږ ونیسئ او هغه د یروشلم او
یهوداه خلقو ته ووایه کوم چې ما تاسو سره کړے دے. ٣
هغوئ ته ووایه چې دا هغه موضوع ده چې مالِک خُدائ د
بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی، لعنت دې وی په هر هغه چا
چې د دې لوظ د شرطونو پیروی نۀ کوی. ٤ دا هغه لوظ
دے چې کله ما ستاسو پلار نیکۀ سره په هغه وخت کښې
کړے دے کله چې ما هغوئ د مِصر نه بهر راوویستل د هغه
ځائ نه چې لکه د اور د بټۍ په شان وو. کۀ چرې تاسو زما
د حکمونو پیروی وکړئ کوم چې ما تاسو له درکړی دی، نو
بیا به تاسو زما قوم یئ، او زۀ به ستاسو خُدائ پاک یم. ٥
نو زۀ به بیا خپل هغه لوظ پوره کړم کوم چې ما ستاسو د
پلار نیکۀ سره کړے وو چې زۀ به هغوئ له هغه زمکه ورکړم
چې په کښې د شهد او پئ ډېر تېر دی او په کوم کښې چې
تاسو نن اوسېږئ." نو بیا ما جواب ورکړو چې، "آمین،
مالِکه خُدایه." ٦ بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل، "لاړ شه
او د یهوداه په ښارونو او د یروشلم په کوڅو کښې وګرځه.
هلته زما ټول پېغامونه هغوئ ته بیان کړه او خلقو ته ووایه
چې، د لوظ په شرطونو باندې غور وکړئ، او په هغۀ باندې
عمل وکړئ. ٧ کله چې ما ستاسو پلار نیکۀ د مِصر نه بهر
راویستل نو ما بار بار دوئ ته خبردارے ورکړو چې زما
تابعداری وکړئ او تر نن ورځ پورې لګیا یم او هم دا
خبردارے ورکوم. ٨ بلکې هغوئ نۀ ما ته غوږ ونیولو او نۀ
یې زما په خبرو غور وکړلو خو په ځائ د دې هغوئ هر یو د

خپل سرکشه زړۀ د خواهشاتو په مطابق ژوند تېرولو. او زما
د لوظ د احکامو پيروی يې ونۀ کړه، نو بيا ما هم په هغوئ
هغه ټول لعنتونه نازل کړل چې په لوظ کښې يې ذکر شوے
دے.“ ۹ نو دوباره بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”د
يهوداه او د يروشلم خلقو زما خِلاف سازش جوړ کړے دے.
۱۰ هغوئ د خپل پلار نيکۀ پخوانی د ګناهونو لارو ته رجوع
کړې ده، د هغوئ پلار نيکۀ زما کلام ته غوږ نۀ نيولو او د
نورو معبودانو پيروی او عبادت يې شروع کړو. دواړو
اِسرائيل او يهوداه هغه لوظ مات کړو کوم چې ما د دوئ پلار
نيکۀ سره کړے وو. ۱۱ نو د دې دپاره زۀ مالِک خُدائ دا
وايم چې، زۀ به په دوئ هغه افتونه او مصيبتونه راولم چې
دوئ به ترې نه تښتېدلے نۀ شی. که څۀ هم چې دوئ ما ته د
مدد دپاره وژاړی او چغې ووهی، خو زۀ به يې نۀ اورم. ۱۲
نو د يهوداه او د يروشلم خلق به معبودانو له لاړ شی او فرياد
به ورته وکړی، چا ته چې هغوئ خوشبويۍ سوزولې. خو
هرکله چې افت په دوئ باندې راشی نو په هغه وخت کښې به
هغه بُتان دوئ بچ نۀ کړی. ۱۳ اے د يهوداه خلقو وګورئ
ستاسو د خپلو ښارونو په تعداد کښې معبودان دی، او د
يروشلم د کوڅو په تعداد کښې تاسو شرمناکې ډېرې
قربانګاه جوړې کړې دی، چې په کښې د بعل بُت دپاره د
خوشبو سوزولو قربانۍ پېش کړئ. ۱۴ اے يرمياه، تۀ د دې
خلقو دپاره نۀ ما ته دُعا او نۀ مِنت زاری وکړې، ځکه چې زۀ
به دوئ ته په هغه وخت کښې چې کله په تکليف کښې وی
غوږ نۀ نيسم. ۱۵ نو بيا تاسو زما کور ته د داخلېدو څۀ حق
لرئ چې تاسو بد کارونه وکړل، اے زما محبوب قومه؟ آيا
ستاسو د نذرانې او د قربانۍ مقدسې غوښې پېش کول به

تاسو د تباهئ نه بچ کړی څۀ؟ او په حقیقت کښې تاسو په
بدعملئ کولو کښې خوشحاله يئ. ۱۶ ما مالِک خُدائ به په
يو وخت کښې تاسو ته د زيتُونو د شنې او ښکلې ونې لقب
درکړے وو چې د ښو مېوو نه ډکې وی. خو د سخت او
زورَور طوفان په شور کښې به زۀ ستا په پاڼو اور بل کړم، او
ستا څانګې به ماتې کړم. ۱۷ ما، مالِک خُدائ ربُ الافواج
اِسرائيل او يهوداه د ونې په شان کَرلی وُو، خو اوس مې په
تاسو د افت راوستلو فېصله وکړه. ځکه چې تاسو بدعملی
وکړه، او د بعل بُت ته د خوشبويئ په سوزولو تاسو زما
غصه راوپاروله.“

د يرمياه د قتلولو سازش

۱۸ نو بيا مالِک خُدائ زۀ د هغوئ د بدو منصوبو نه خبر
کړم کومې چې دشمنانو زما خِلاف جوړې کړې وې. ۱۹ زۀ
د هغه بې‌ګناه ګډُوری په شان وم چې د حلالولو دپاره روان
کړے شوے وی او ما ته زما خِلاف د هغوئ د بدو منصوبو
عِلم نۀ وو. هغوئ وئيل، ”راځئ چې د مېوې هغه ډکه ونه
راوغورزوُو، راځئ چې هغه د ژوندو د دُنيا نه ختم کړُو چې
نور د هغۀ نوم د دُنيا نه د تل دپاره ورک شی.“ ۲۰ نو بيا ما
سوال وکړو چې، ”اے مالِکه خُدايه ربُ الافواجه. تۀ عادل او
اِنصاف کوونکے يې، تا ته د هغوئ د زړُونو او سوچونو پته
ده، زۀ غواړم چې تۀ زما بدله واخلې او هغه په خپله ووينم،
نو اوس ما خپله فېصله تا ته پرېښې ده.“ ۲۱ مالِک خُدائ
فرمائی، ”د عنتوت خلق غواړی چې تا ووژنی. هغوئ وائی
چې تۀ د مالِک خُدائ په نوم نبوت مۀ کوه ګني تا به مړ کړُو.
۲۲ نو مالِک خُدائ ربُ الافواج د دوئ په حقله فرمائی، زۀ

به هغوئ له سزا ورکړم. د هغوئ ځوانان به په جنګ کښې
ووژلے شی، او د هغوئ زامن او لوڼه به د قحط په وجه مړهٔ
شی. ۲۳ د هغوئ نه به یو هم بچ پاتې نهٔ شی ځکه چې زهٔ به
د عنتوت په خلقو افت رانازل کړم. کله چې د هغوئ د سزا
وخت راورسیږی.“

د حضرت یرمیاه د مالِک خُدائ سره بحث کول

۱۲ ۱ اے مالِکه خُدایه، تهٔ همېشه ما سره اِنصاف کوې
کله چې زهٔ یوه مسئله ستا په حضور کښې وړاندې کړم. نو
ما ته د مقدمې کولو اجازت راکړه، نو دا بدکاران ولې دومره
ترقی کوی؟ او ولې ټول غداران دومره په آرام ژوند تېروی؟
۲ تا هغوئ کَرلی دی او دوئ جرړې کړې دی، دا لوئ شی
او مېوه ونیسی. تهٔ هر وخت د هغوئ په خولهٔ یې، خو د
هغوئ د زړونو نه لرې یې. ۳ خو اے مالِکه خُدایه، تهٔ ما
پېژنې، او تهٔ ما وینې او تهٔ په ما آزمېښت وکړه چې زهٔ ستا
یم. دا بدعمله خلق داسې راکاږه لکه څنګه چې یو ګډه د
حلالولو دپاره راښکلے شی، او د حلالولو پورې یې یوې خوا
ته وساته. ۴ دا زمکه به تر کومې پورې ماتم کوی او په پټو
کښې به یې ګیاه اوچیږی؟ څوک چې په دې مُلک کښې
اوسیږی نو د هغوئ د بدعملۍ په وجه مارغان او ځناور تباه
شوی دی، او هم په دې وجه خلق دا وائی چې، ”خُدائ به هم
حیران وی چې مونږ سره به څهٔ کیږی.“

یرمیاه ته د مالِک خُدائ جواب

۵ مالِک خُدائ ورته وفرمائیل، ”اے یرمیاه، کهٔ چرې تهٔ د

انسانانو سره په منډه وهلو دومره ستړے کيږې، نو تهٔ به د آسونو سره څهٔ مقابله وکړې؟ کهٔ چرې تهٔ په يو هوار او محفوظه مېدان کښې تيندکونه خورې او راغورزيږې، نو تهٔ به د اُردن سره په ګڼ ځنګل کښې څهٔ کوې؟ ۶ تر دې چې ستا ورونړه، او ستا د خپل خاندان خلق ستا مخالفت کوى. هغوئ ستا خلاف شکايتونه کوى. په هغوئ باور مهٔ کوه، کهٔ څهٔ هم چې هغوئ ستا ښهٔ وائى.“

په خلقو د مالِک خُدائ د خفګان څرګندونه

۷ مالِک خُدائ فرمائى، ”ما خپل خلق پرېښودل، چې زما خاص ميراث دے. ما ته ډېر ګران خلق مې د دشمنانو لاسونو ته حواله کړل. ۸ زما غوره شوے قوم لکه د ځنګل د زمرى په شان ما ته وغړمبېدو، نو په دې وجه زهٔ د هغوئ نه نفرت کوم. ۹ آيا دا مُلک د ګيدړانو غار دے چې تيپوسان پرې بره الوځى رالوځى. خو ځنګلى ځناور دې راشى چې د هغوئ لاشونه وخورى. ۱۰ ډېرو حاکمانو زما د انګورو باغونه برباد کړى دى، او هغوئ ټول بوټى د پښو لاندې کړى دى او ښائست يې ورله ختم او په بيابان بدل کړے دے. ۱۱ هغوئ د دې نه تش بيابان جوړ کړے دے او ما د خپلو خلقو د ماتم ژړا اورېدلې ده، او زما د ټول مُلک نه دشته بيابان جوړ شوے دے، او څوک يې هم پرواه نهٔ کوى. ۱۲ د بيابان په ټولو اوچتو او خُشکو غونډو د قتل و غارت فوج ليدلے کيږى، ځکه چې د مالِک خُدائ تُوره به د يو سر نه تر بل سره پورې هغوئ هلاک کړى. نو څوک به هم محفوظ نهٔ وى. ۱۳ زما خلقو غنم وکَرل، خو تش ازغى يې وريبل، هغوئ ډېر محنت وکړو خو هيڅ فائده يې حاصله نهٔ

کړه. ځکه د مالِک خُدائ د سختې غصې په وجه، هغوئ
صرف د رُسوائۍ او شرم فصل وريبلو.“

د بنى اِسرائيلو ګاونډيانو ته د مالِک خُدائ پيغام

۱۴ مالِک خُدائ فرمائى، ”زۀ به د بنى اِسرائيلو نه هغه ټول
شريره او بدکاره ګاونډيان د جرړې نه راوکاږم څوک چې د
هغوئ په زمکه قبضه کول غواړى، او زۀ به يهوداه هم د بنى
اِسرائيلو د مينځ نه راوکاږم. ۱۵ خو کله چې زۀ هغوئ
راوباسم، نو بيا به زۀ په هغوئ باندې رحم وکړم، او زۀ به
هغوئ هر يو قوم خپل ميراث او خپل مُلک ته واپس راولم.
۱۶ او بيا کۀ چرې دا قومونه په رښتيا سره زما د خلقو
طريقې زده کړى، او کۀ هغوئ زما په نوم قسم خوړل زده
کړى او وائى چې په يقين سره مالِک خُدائ ژوندے دے، لکه
څنګه چې هغوئ يو وخت زما قوم ته د بعل د بُت په نوم قسم
خوړل ور زده کړى وُو، نو هغوئ به بيا زما د قوم په مينځ
کښې آباد شى. ۱۷ خو کۀ چرې هر يو قوم زما خبرو ته
غوږ ونۀ نيسى، نو بيا به زۀ هغه قوم په مکمل توګه د بېخ نه
راوکاږم او نيست و نابود به يې کړم.“ دا د مالِک خُدائ وينا
ده.

د لټې د لنګ مثال

۱۳ ۱ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”لاړ شه او د
خپل ځان دپاره د کتان لنګ واخله او د ملا نه يې تاؤ کړه
خو چې په اوبو کښې درنه لوند نۀ شى.“ ۲ نو د مالِک
خُدائ د هدايت په مطابق ما لنګ واخستو او د ملا نه مې تاؤ

کړو. ۳ نو بیا په دویم ځل د مالِک خُدائ کلام په ما نازل
شو، ۴ ”کوم لنګ چې تا اخستے او تاؤ کړے دے اوس د
فرات سیند ته لاړ شه او هلته د ګټ په سوری کښې یې پټ
کړه.“ ۵ نو د مالِک خُدائ د هدایت په مطابق زۀ لاړم او
لنګ مې هلته پټ کړو. ۶ څۀ موده وروستو بیا مالِک
خُدائ ما ته وفرمائیل، ”د فرات سیند ته لاړ شه او هغه لنګ
بیا راواخله کوم چې ما درته فرمائیلی وُو چې هلته یې پټ
کړه.“ ۷ نو بیا زۀ لاړم او هغه ځائ نه مې راوویستو په
کوم ځائ کښې چې ما لنګ پټ کړے وو، خو ومې لیدو چې
دا بلکل سخا شوے وو او د هیڅ کار نۀ وو. ۸ نو د مالِک
خُدائ کلام بیا په ما نازل شو چې، ۹ ”لکه څنګه چې دا
لنګ سخا شوے دے دغه رنګ به زۀ د یهوداه او د یروشلم
لوئ غرور سخا کړم. ۱۰ دې بدکاره خلقو چا چې زما د
کلام د اورېدو نه اِنکار وکړو، او د خپلو سرکشه زړونو یې
ومنل او د نورو معبودانو عبادت او خِدمت یې شروع کړو،
نو د هغوئ حالت به د دې سخا شوے لنګ په شان وی چې
د هیڅ کار نۀ وی. ۱۱ لکه څنګه چې لنګ د انسان د ملا نه
کلک تاو وی، نو دغه شان ما د اِسرائیل او د یهوداه خلق
خپل ځان سره وتړل چې دوئ زما د نوم د شُهرت، تعریف
او عزت باعث وی. خو هغوئ زما تابعداری ونۀ کړه.“ دا د
مالِک خُدائ وینا ده.

د میو د چاټی مثال

۱۲ نو هغوئ ته ووایه چې، مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو
خُدائ پاک فرمائی، ”ستا د میو ټولې چاټی دې د میو نه ډکې
شی. او بیا دوئ جواب ور کړو چې، بېشکه، هره یوه چاټی

به د میو نه ډکه شی. ۱۳ نو بیا تهٔ هغوئ ته ووایه چې، مالِک
خُدائ فرمائی زهٔ به د دې مُلک په ټولو خلقو او د داؤد په
نسل، په بادشاهانو، او اِمامانو، پیغمبرانو دومره مے وڅښم
چې ښهٔ نشه شی او په هر هغه چا چې په یروشلم کښې
اوسیږی. ۱۴ نو بیا به زهٔ هغوئ په خپلو کښې سره
وجنګومه تر دې چې مور پلار او بچی به په خپلو کښې یو بل
زره زره کړی. او زهٔ به په هغوئ هیڅ قسم رحم او ترس ونهٔ
کړم. او هیڅ څیز به ما د هغوئ د تباه کولو نه منع نهٔ کړی.“
دا د مالِک خُدائ وینا ده.

د غرور خِلاف د یرمیاه خبردارے

۱۵ په غور او احتیاط سره واورئ او مغروره کیږئ مه.
ځکه چې مالِک خُدائ دا فرمائیلی دی. ۱۶ د دې نه مخکښې
چې ډېر ناوخته شی مالِک خُدائ، خپل خُدائ پاک ته جلال
ورکړئ. او هغه وپېژنئ د دې نه وړاندې چې هغه دربانډې
تیارهٔ راولی، او تاسو تیندک وخورئ او په تورو تیارو غرونو
کښې راوغورزیږئ. او د هغه نُور چې تاسو یې په انتظار کښې
یئ نو مالِک خُدائ به هغه په تورو تیارو بدل کړی. ۱۷ کهٔ
تاسو اوس هم غوږ ونهٔ نیسئ، نو زهٔ به ستاسو د غرور په
وجه پټ پټ وژاړم. زما سترګې به ترخه ژړا وکړی او ډکې
به شی او اوښکې به ترې بهیږی. ځکه چې دشمن به د مالِک
خُدائ قوم لکه د یوې رمې په شان راګېر کړی او قیدولو له به
یې بوځی. ۱۸ مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې، ”بادشاه او
د هغهٔ مور ته ووایه چې، د تخت نه راکوز شه او په خاورو
کښې کښېنه، ځکه چې ستا د شان او شوکت تاجونه به زر
ستا د سر نه راوغورزیږی. ۱۹ د نجب ښارونو دروازې به

بند کړے شی او څوک به هم هغه نۀ شی کولاولے. د یهوداه
ټول خلق به جلاوطن کړے شی او یو به هم بچ نۀ شی.“

۲۰ خپلې سترګې اوچتې کړه او هغه فوج وګوره چې د
شمال د خوا نه راروان دے. ستا هغه ښکلې رَمې اوس چرته
دی چې ما تا ته سپارلې وې؟ ستا هغه ګډان چرته دی چې تا
به پرې فخر کولو؟ ۲۱ تۀ به په هغه ورځ څۀ وائې کله چې
مالِک خُدائ په تا هغه خلق حکمرانان مقرر کړی کوم خلق
چې تا خپله ډله جوړه کړې وه؟ لکه څنګه چې د ښځې د
ماشوم د پېدا کېدو وخت وی نو تۀ به په دغه شان تکلیف
کښې شې. ۲۲ کۀ تۀ چرې د خپل ځان نه تپوس وکړې چې
دا هر څۀ ما سره ولې کیږی؟ نو دا ستا د ډېرو ګناهونو په
وجه تا سره وشول. نو ځکه ستا نه جامې وویستلے شوې او
هغه حمله کوونکو فوجیانو تا سره په زور زنا وکړه. ۲۳ ولې
د ایتهوپیا یو سړے د خپلې څرمنې رنګ بدلولے شی؟ یا یو
پړانګ د ځان نه خالونه لرې کولے شی څۀ؟ نه کله هم نه،
هم دغه رنګ تۀ په بدو عملونو دومره عادت شوے یې چې تۀ
کله هم نیک کارونه نۀ شې کولے. ۲۴ زۀ به تاسو لکه د
بوسو په شان چې د صحرا هوا په مخه اخستې وی خوارۀ
وارۀ کړم. ۲۵ مالِک خُدائ فرمائی چې، دا ستا قسمت
دے، هغه برخه چې ما ستا دپاره مقرر کړې ده. ځکه چې تا
زۀ هېر کړے یم او په دروغژنو معبودانو دې یقین کړے دے.
۲۶ اے قومه، زۀ به په خپله ستاسو نه جامې وکاږم چې
تاسو لغړ کړم او شرمګاه مو ښکاره کړم. ۲۷ ما ستاسو
زناکارۍ او د نفس خواهشات، ما ستاسو په بې‌شرمۍ سره د
بُتانو عبادت په لوړو او ژورو باندې ولیدلو. په تاسو دې
افسوس وی، اے یروشلمه. ترڅو پورې به تاسو داسې حرام

کاره او ناپاکه يئ؟

په يهوداه باندې اوچ کالى

۱۴ ۱ د اوچ کالۍ په حقله په يرمياه د مالِک خُدائ کلام
نازل شو، ۲ "يهوداه وير کوى، ښارونه يې لکه د اوچو
شوو بوټو په شان غمژن دى، ټول خلق يې د غم په وجه په
زمکه ناست دى او د يروشلم نه چغې او سورې راپورته
کيږى. ۳ مالداره خلق خپل نوکران د اوبو دپاره کُوهيانو
ته ليږى، خو ټولې چينې کُوهيان اوچ شوى وى او د ګوټ
اوبو درک هم نۀ لګى. نوکران په ډيرې مايوسۍ او خفګان د
تشو منګو سره راواپس کيږى او خپل سرونه يې د پريشانۍ په
وجه پټ کړى وى. ۴ زمکه د خوشکۍ او د باران نۀ
وريدلو په وجه چاؤدلې ده، زميداران پرېشانه دى، او هغوئ
هم خپل مخونه پټ کړى دى. ۵ په پټو کښې د خوراک
دپاره د ګياه د نشتوالى په وجه هوسۍ هم خپل تازه پېدا شوى
بچى هم داسې په ډاګه پرېښى دى. ۶ ځنګلى خرونه هم د
خوشکو غونډو په سرونو ودريږى او د ګيدړانو په شان چغې
وهى او د خوراک د نشتوالى په وجه يې نظر کار پرېښے
دے. ۷ زما خلق ما ته فرياد کوى او وائى چې، زمونږ
ګناهونه زمونږ خِلاف ګواهى ورکوى، خو اے مالِکه خُدايه، د
خپل نوم د خاطره دې زمونږ مدد وکړه. مونږ ستا نه په څو
ځله اوړيدلى يُو، او ستا خِلاف مو ګناه کړې ده. ۸ اے
مالِکه خُدايه صرف تۀ د بنى اِسرائيلو اُميد يې، او د تکليف په
وخت کښې زمونږ خلاصونکے يې. نو بيا ولې تۀ لکه د يو
مسافر په شان يې چې زمونږ په مُلک کښې صرف يوه شپه

تېره کړی او بيا ځی؟ ۹ تۀ ولې د هغه چا په شان يې چې
ګنګس وی، او لکه د داسې فوجی په شان شوے يې چې
څوک بچ کولے نۀ شی؟ اے مالِکه خُدايه، تۀ مونږ سره يې،
او مونږ ستا نوم پورې تړلے شوی يُو، نو اوس مونږ مۀ
پرېږده.“ ۱۰ نو مالِک خُدائ د دې خلقو په حقله فرمائی، ”د
دوئ ډېر زيات دا خوښېدل چې فضول وګرځی او زما نه
واوړی او په خپل ځان يې قابو نۀ وُو. نو ځکه زۀ د دوئ نه
راضی نۀ يم. او د دوئ ګناهونه به راته ياد وی، او سزا به
ورله ورکړم.“ ۱۱ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”نور د دې
قوم د خير دپاره ما ته سوال مۀ کوه. ۱۲ تر دې کۀ هغوئ
روژه هم ونيسی، نو زۀ به د هغوئ فرياد ته غوږ نۀ نيسم. او
کۀ چرې هغوئ ما ته سوزېدونکې او د غلې نذرانې هم پېش
کړی، نو زۀ به هغه نۀ قبلوم. بلکې هغوئ به په جنګ، قحط او
وبا باندې مړۀ کړم.“ ۱۳ نو بيا ما ووئيل، ”اے قادر مطلق
خُدايه، د هغوئ پېغمبران ورته وائی هر څۀ ټيک دی جنګ او
قحط به نۀ راځی. مالِک خُدائ به په حقيقت کښې په تاسو
امن راولېږی.“ ۱۴ نو بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې،
”زما په نوم دا پېغمبران د دروغو نبوت کوی. د هغوئ پېغام
زما له طرف نه نۀ دے او نۀ ما هغوئ ته حکم کړے دے چې
تاسو دا پېغام خلقو له ورکړئ. هغوئ دروغژنې روياګانې، او
فضول فالونه او د خپلو دروغژنو خيالونو پېشګويانې کوی.
۱۵ نو ځکه مالِک خُدائ فرمائی چې کوم پېغمبران چې زما
په نوم د دروغو نبوت کوی او خلقو ته وائی چې نۀ به جنګ
راځی او نۀ به قحط، چا ته چې ما پېغام نۀ دے ورکړے نو
هم دوئ به زۀ په جنګ او قحط باندې هلاک کړم. ۱۶ کومو
خلقو ته چې هغوئ دا پېشګويانې کوی نو د هغوئ لاشونه به

د یروشلم په لارو کوڅو کښې د جنګ او قحط په وجه
وغورزولے شی. څوک به نهٔ وی چې هغوئ او د هغوئ
ښځې، زامن، لوڼه ښخ کړی. او زهٔ به په هغوئ هغه افت نازل
کړم د کوم چې لائق دی.“ ١٧ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل
چې، ”یرمیاه هغوئ ته دا ووایه، زما د سترګو نه شپه او ورځ
اوښکې بهیږی، زما ژړا نهٔ ودریږی، ځکه چې زما قوم چې په
ما لکه د لور په شان ګران دے سخت زخمی شوے دے او
زیات ژوبل شوے دے. ١٨ کله چې زهٔ بهر میدانونو ته لاړ
شم، نو زهٔ هغوئ وینم څوک چې په جنګ کښې په تُورو مړهٔ
شوی دی، او کهٔ زهٔ دننه د ښار کوڅو ته لاړ شم، نو زهٔ هغه
خلق ګورم چې د قحط په وجه مړهٔ شوی دی. پېغمبران او
اِمامان دواړه خپل کارونه جاری ساتی، خو هغوئ په دې نهٔ
پوهیږی چې څهٔ کوی.“

مالِک خُدائ ته د رحم دپاره د خلقو سوال زاری کول

١٩ اے مالِکه خُدایه، تا یهوداه بلکل رد کړے دے څهٔ؟ آیا
تهٔ د صیون د خلقو نه نفرت کوې څهٔ؟ ولې تا مونږ دومره
سخت زخمی کړی یُو چې د رغېدو ټول اُمیدونه مو ختم شُو
څهٔ؟ مونږ د خیر اُمید لرلو خو مونږ ته خیر مِلاو نهٔ شو، مونږ
د علاج په طمع وُو خو د شفا په ځائ په مونږ یره راغله. ٢٠
اے مالِکه خُدایه، مونږ ستا خِلاف بدکارونه کړی دی، مونږ د
خپلو بدو کارونو او د خپل پلار نیکهٔ د بدو کارونو اِقرار کوُو.
٢١ د خپل نوم د خاطره دې مونږ مهٔ پرېږده، او خپل جلالی
تخت دې مهٔ سپکوه. خپل لوظ دې راپه یاد کړه کوم چې تا
مونږ سره کړے دے او هغه مهٔ ماتوه. ٢٢ آیا د نورو قومونو

د بُتانو فضول معبودان باران کولے شی څۀ؟ آیا آسمان په
خپله باران ورولے شی څۀ؟ نه، بلکې دا تۀ يې، اے مالِکه
خُدايه، زمونږ پاکه خُدايه. نو د دې دپاره زمونږ توکل په تا
دے، ځکه چې تۀ هغه ذات يې څوک چې دا هر څۀ کوی.

د يهوداه د خلقو خراب اَنجام

۱۵ ۱ بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، "کۀ چرې موسیٰ
او سموئيل هم دلته ودرېدلی وے او ما ته يې د دې خلقو په
حقله مِنت زاری کړے وے، نو زما زړۀ به دوئ ته مائل
شوے نۀ وو. هغوئ زما د حضور نه وشړه، او پرېږده چې
ځی. ۲ او کۀ چرې هغوئ ستا نه تپوس وکړی چې مونږ
چرته لاړ شُو؟ هغوئ ته ووايه، چې مالِک خُدائ داسې
فرمائی، د کومو خلقو په نصيب کښې چې په وبا مړۀ کېدل
دی هغوئ دې په وبا مړۀ شی، د چا په نصيب کښې چې په
جنګ کښې مړۀ کېدل دی هغوئ دې په جنګ مړۀ شی، د چا
په نصيب کښې چې په لوږه مړۀ کېدل دی هغوئ دې په لوږه
مړۀ شی، او د چا په نصيب کښې چې جلاوطنی ده هغه دې
جلاوطن کړے شی. ۳ مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ به
څلور قسمه تباه کوونکی ورولېږم. تُوره د هغوئ د وژلو
دپاره، سپی چې د هغوئ لاشونه راکاږی، تپوسان چې هغوئ
تير کړی او ځنګلی ځناور چې هغوئ ختم کړی. ۴ د
يهوداه بادشاه منسی د حزقياه د زوئ په وجه چا چې بد
کارونه په يروشلم کښې کړی وُو، زۀ به خپل خلق د دُنيا
بادشاهانو دپاره د يرې يو مثال جوړ کړم. ۵ اے يروشلمه
څوک به په تاسو رحم وکړی؟ او څوک به په تاسو وير

وکړی؟ ستاسو داسې همدرد نشته چې ستاسو تپوس له
راشی. ۶ مالِک خُدائ فرمائی چې، تاسو زهٔ رد کړے یم،
او بار بار مو ما ته شا کړې ده. نو اوس به زهٔ خپل لاس
ستاسو د بربادۍ دپاره دراوږد کړم، نو په تاسو زهٔ نور رحم
نهٔ شم کولے. ۷ زهٔ به تاسو، ستاسو د ښارونو په دروازو
کښې داسې د يو بل نه جدا کړم لکه څنګه چې غنم او بوس
جدا کولے شی. او تاسو نه به ستاسو بچی واخلم کوم چې په
تاسو ډېر ګران دی. زهٔ به خپل قوم تباه کړم، ځکه چې هغوئ
د خپلو خرابو طريقو پرېښودو نه اِنکار کړے دے. ۸
ستاسو په مُلک کښې به کونډې د سمندر په غاړه د شګو نه
هم ډېرې وی. په نيمه ورځ به زهٔ د ځوانانو په ميندو باندې
تباهی راولم. او ناګهانه به په دوئ پرېشانی او دهشت راولم.
۹ د اوو بچو مور د غم نه بېهوشه پرته ده او ساه نهٔ شی
اخستلے، د هغې د بچو د ژوند رڼا ختمه شوه. هغه رسوا او
شرمنده شوې ده. په هغوئ کښې چې څوک پاتې دی هغه به
زهٔ د دشمنانو په تُوره مړهٔ کړم. دا د مالِک خُدائ وينا ده.“

د يرمياه مالِک خُدائ ته شکايت کول

۱۰ نو ما بيا ووئيل چې، کاش چې زهٔ د مور نه پيدا شوے
هم نهٔ وے. زهٔ چې چرته هم ځم نو هلته خلق زما مخالف دی
او جنګ راسره کوی. نهٔ مې چا ته قرض ورکړے دے او نهٔ
مې د چا نه قرض اخستے دے، خو بيا هم دوئ ټول په ما
لعنت وائی. ۱۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په يقين سره به
زهٔ ستا ښهٔ مقصد دپاره خيال وساتم، يرمياه. او په يقين سره
ستا دشمنان به ستا نه دا وغواړی چې تهٔ د تکليف او
مصيبت په وخت کښې د هغوئ دپاره ما ته سوال زاری

وکړي. ﴿۱۲﴾ آيا څوک هغه د اوسپنې او د پيتلو نه جوړ شوے
سيخ ماتولے شی کوم چې د شمال د خوا نه راځی؟ ﴿۱۳﴾ زهٔ
به ستاسو مال دولت او خزانې مفتې دشمنانو ته د لوټ کولو
دپاره حواله کړم، ځکه دا ستاسو د هغه ګناهونو په وجه چې
تاسو په ټول مُلک کښې کړې دی. ﴿۱۴﴾ زهٔ به تاسو د دشمنانو
په لاس يو داسې مُلک ته په غلامۍ ولېږم چې تاسو ته د هغې
هيڅ پته نهٔ وی. ځکه چې زما غصه د اور په شان رابله شوې
ده او دا به د تل دپاره بلېږی.“ ﴿۱۵﴾ بيا ما ووئيل چې، ”اے
مالِکه خُدايه، تا ته د هر څهٔ پته ده، څهٔ چې ما سره کيږی. نو
راشه او زما مدد وکړه. زما د دشمنانو نه بدل واخله او
هغوئ ته دومره صبر مهٔ کوه چې زما د وژلو موقع ورته مِلاو
شی. ګوره خو ما په خپل ځان دا ټوله بې‌عزتی ستا د خاطره
تيره کړې ده. ﴿۱۶﴾ اے مالِکه، ربُ الافواجه خُدايه، هرکله به
چې ستا کلام په ما نازل شو، نو هغه ما وخوړلو، هغهٔ ما ته
او زما زړهٔ ته خوشحالی راکړه، ځکه چې ما پورې ستا نوم
تړلے شوے دے. ﴿۱۷﴾ زهٔ د هغه خلقو سره شامل نهٔ شوم
چې خندا او خوشحالی به يې کوله. زهٔ ځان ته کښېناستم
ځکه چې ستا لاس په ما وو. او د هغوئ د ګناهونو په وجه
زما قهر راوچت شو. ﴿۱۸﴾ زما درد ولې نهٔ ختميږی؟ او زما
زخمونه ولې لا علاجه دی او نهٔ رغيږی؟ ستا مدد زما دپاره
داسې نا باوره شو لکه موسمی لختی، لکه د هغه چينې په
شان چې اوچه شوې وی.“ ﴿۱۹﴾ نو مالِک خُدائ په جواب
کښې ما ته وفرمائيل، ”کهٔ تهٔ واپس راشې، نو زهٔ به تا له بيا
خپل مقام درکړم چې تهٔ زما خِدمت وکړې. کهٔ تهٔ د بې‌مطلبه
خبرو په ځائ زما قيمتی کلام بيان کړې، نو تهٔ به زما پېغمبر
يې. دا خلق دې ضرور تا له راشی بلکې تهٔ د هغوئ په شان

مۀ جوړېږه. ۲۰ مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ به تا د دې
خلقو په وړاندې د پيتلو قوى دېوال جوړ کړم. هغوئ به ستا
خِلاف جنګ کوى، خو هغوئ به تا له شکست نۀ شى
درکولے، ځکه چې زۀ تا سره يم چې تا وساتم او خلاصون
درکړم. ۲۱ زۀ به تا د شريرانو د لاسونو نه وساتم، او د
ظالمانو د زور او لاسونو نه به درله خلاصون درکړم.“

حضرت يرمياه د وادۀ کولو نه منع کړے شوے وو

16 ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۲
”دلته وادۀ ونۀ کړې او نۀ زامن او لوڼه پيدا کړې. ۳ ځکه
چې زۀ مالِک خُدائ دا وايم چې، کوم ماشومان چې دلته پيدا
کيږى او هم داسې د هغوئ مور، پلار ۴ چې هغوئ به د
سختو بيمارو نه مړۀ شى. او په هغوئ به هيڅ څوک ژړا ونۀ
کړى او نۀ به يې ښخ کړى، او د هغوئ لاشونه به په زمکه لکه
د سوټو په شان خوارۀ وارۀ پراتۀ وى. او هغوئ به په جنګ
او قحط مړۀ شى، او د هغوئ لاشونه به د تپوسانو، او د
ځنګلى ځناورو خوراک شى. ۵ مالِک خُدائ داسې فرمائى
چې، هغه کور ته مۀ ورننوځه په کوم کښې چې د مړى ژړا
وى، د هغوئ سره ماتم او همدردى مۀ کوه، ځکه چې ما د
هغه خلقو نه خپل برکت، مينه او رحم اخوا کړے دے، دا د
مالِک خُدائ وينا ده. ۶ مالداره او غريبانان به دواړه په
دې مُلک کښې مړۀ شى، هغوئ به نۀ ښخ کړے شى او نۀ به
ورپاندې ماتم وشى، د هغوئ دوستان به نۀ خپل ځانونه
دردمند کړى او نۀ به د خفګان ښکاره کولو په وجه خپل
سرونه د هغوئ دپاره ګنجى کړى. ۷ هيڅوک به هغوئ ته د

غمرازی روتۍ نهٔ راوړی، تر دې چې د خپل مور او پلار دپاره به تعزیت نهٔ کوی، او نهٔ به ورته څوک د تسلۍ دپاره څښلو له څهٔ ورکوی. ۸ او هغه کور ته هم مهٔ ورننوځه په کوم کور کښې چې د خوراک څښاک پروګرام وی او د هغوئ سره روتۍ ته مهٔ کښېنه. ۹ ځکه چې دا مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ درته فرمائی، ستا په ژوند کښې او ستا د سترګو د وړاندې به زهٔ په دې مُلک کښې د خندا او د خوشحالۍ آوازونه ختم کړم. نور به په کښې د ناوې او زلمی د خوشحالۍ آوازونه نهٔ اورېدلے کیږی. ۱۰ کله چې تهٔ هغوئ ته دا هر څهٔ ووائې نو هغوئ به درنه تپوس وکړی چې، مالِک خُدائ په مونږ دومره سخت افت ولې نازلوی؟ مونږ څهٔ غلطی کړې ده؟ مونږ داسې کومه ګناه د مالِک خُدائ خلاف کړې ده؟ ۱۱ نو بیا هغوئ ته ووایه چې، مالِک خُدائ فرمائی چې، ستاسو پلار نیکهٔ زهٔ هېر کړے وم، هغوئ زما په ځائ د نورو معبودانو عبادت او خِدمت وکړو. او هغوئ زهٔ پرېښودم او زما د کلام تابعداری یې ونهٔ کړه. ۱۲ خو تاسو د خپل پلار نیکهٔ نه هم زیات بد سلوک وکړو. ګوره چې څنګه تاسو هر یو زما د پیروی په ځائ د خپلو سرکشه او بدکاره زړونو خواهشاتو ته غوږ ونیولو. ۱۳ نو زهٔ به تاسو د دې مُلک نه داسې مُلک ته وشړم چې نهٔ یې تاسو ته څهٔ پته شته او نهٔ یې ستاسو پلار نیکهٔ ته څهٔ پته وه، نو هلته به تاسو شپه او ورځ د نورو معبودانو عبادت کوئ، ځکه چې زهٔ به په تاسو نور رحم نهٔ کوم.“

د جلاوطنۍ نه راواپس کېدل

۱۴ مالِک خُدائ وفرمائیل چې، ”داسې وخت راروان دے

چې خلق به داسې قسم نۀ خوری چې، د ژوندی خُدائ پاک
په نوم مې دې قسم وی چا چې بنی اِسرائیل د مِصر نه
راوویستل. ۱۵ خو هغوئ به داسې قسم خوری چې، د
ژوندی خُدائ پاک په نوم مې دې قسم وی چا چې بنی
اِسرائیل د شمال او د هغه ټولو مُلکونو نه راوویستل کومو ته
چې هغۀ شړلی وُو. ځکه چې زۀ به هغوئ دوباره هغه مُلک ته
واپس راولم کوم چې ما د هغوئ پلار نیکۀ له ورکړے وو.“

راتلونکی سزا

۱۶ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”بلکې زۀ به اوس ډېر ماهیګر
درولېږم چې هغوئ به دوئ راونیسی. او د دې نه وروستو به
زۀ ډېر ښکاریان درولېږم او دوئ به هغوئ په هر یو غر،
غونډۍ او د ګټانو د غارونو نه ښکار کړی. ۱۷ د هغوئ ټول
عملونه زما د سترګو د وړاندې دی او زۀ یې وینم، هغه زما نه
پټ نۀ دی، او تر دې چې د هغوئ ګناهونه هم زما د سترګو نه
پټ پناه نۀ دی. ۱۸ زۀ به هغوئ له د خپلو ګناهونو او حرامو
کارونو بدله یو په دوه ورکړم، ځکه چې هغوئ د بېساه
شکلونو او نفرت آمیزه بُتانو په وجه زما موروثی مُلک پلیت
کړے دے.“

په مالِک خُدائ د یرمیاه یقین او دُعا

۱۹ اے مالِکه خُدایه، تۀ زما طاقت او زما قلعه یې، د
مصیبت په وخت کښې زما پناه ګاه یې. د دُنیا د آخر سر نه
به قومونه تا ته راشی او وائی به چې، ”زمونږ پلار نیکۀ سره
هیڅ نۀ وو بلکې دروغژن معبودان، هغه بېکاره بُتان چې دوئ

ته هيڅ قسمه ښېګړه نۀ شی ورکولے. ۲۰ خلق خو ځان له
خپل خُدايان په خپله جوړوی، خو په حقيقت کښې هغه
صحيح خُدايان نۀ وی.“ ۲۱ ”نو په دې وجه به زۀ هغوئ ته
په دې وخت کښې د خپل زور او طاقت په حقله تعليم
ورکړم. نو بيا به هغوئ په دې باندې پوهه شی چې زما نوم
مالِک خُدائ دے.“

د يهوداه ګناه او د هغې سزا

۱۷ ۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”د يهوداه د خلقو ګناه
د اوسپنې په قلم چې نوکه يې د هيرې ده، ستاسو د کاڼو نه په
سختو زړُونو نقش شوې ده او ستاسو د قربانګاه په ګوټونو
ليکلې شوې ده. ۲ نۀ صرف تاسو بلکې ستاسو بچی هم
خپلې قربانګاه او د اشيرې بُت شکلونه همېشه رايادوی کۀ د
شنې ونې په خوا کښې وی او کۀ په اوچته غونډئ وی. ۳
نو زۀ به په دې مُلک کښې خپل مقدس غر سره ستاسو د ټول
مال دولت او ستاسو علاقائی عبادتخانې نورو خلقو ته د
غنيمت په توګه حواله کړم، دا ستاسو د ګناهونو بدل دے
کوم چې تاسو په خپل ټول مُلک کښې کړې دی. ۴ ستاسو
د خپلې ګناه په وجه به هغه مُلک ستاسو د لاس نه ووځی
کوم چې ما تاسو ته په ميراث کښې درکړے دے. زۀ به تاسو
په هغه مُلکونو کښې چې تاسو يې نۀ پېژنئ دشمنانو ته د غلام
په شکل حواله کړم. ځکه چې تاسو زما د غصې اور بل
کړے دے او هغه به تل بليږی.“

په مالِک خُدائ توکل کول

۵ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”لعنت دې په هغه چا وی چې
د هغهٔ زړهٔ د مالِک خُدائ نه اوړېدلے وی او په فانی انسان
توکل او د هغهٔ په زور بهروسه کوی. ۶ هغه د بیابان د هغه
بوټی په شان دے، کهٔ څهٔ هم چې خیر وی خو هغوئ ته به
مِلاو نهٔ شی. ځکه چې هغه به د بیابان په خشکه او مالګینه
زمکه کښې شوے وی، چرته چې نور څهٔ نهٔ کیږی. ۷ خو
بختور دی هغوئ خوک چې په مالِک خُدائ یقین لری، او په
مالِک خُدائ یې توکل کړے وی. ۸ هغوئ د هغه ونو په
شان دی چې د لختی په غاړه کَرلے شوې وی او جرړې یې
اوبو ته رسېدلې وی. نو کله چې د ګرمۍ موسم راشی نو یره
یې نهٔ وی، د هغوئ پاڼې هر وخت شنې وی. او په خُشک
سالۍ کښې یې څهٔ پریشانی نهٔ وی، نو کله هم بې‌مېوې نهٔ پاتې
کیږی.“ ۹ د انسان زړهٔ د هر څهٔ نه زیات دوکه مار وی،
او د شرارت نه ډک وی. څوک پرې هم نهٔ پوهیږی. ۱۰ ”زهٔ
مالِک خُدائ د انسان د زړهٔ لټون کوم او د هغهٔ پټ سوچونه
آزمائیم، زهٔ هر چا ته اجر د هغهٔ د عمل په مطابق ورکوم.“
۱۱ هغه څوک چې په ناجائزه طریقې سره مال دولت
راجمع کړی هغه د هغه تیتر په شان وی چې پردی هګۍ
وشاربی کومې چې هغې اچولې نهٔ وی، نو وروستو به د هغهٔ
نه ټول مال دولت لاړ شی، کله چې د هغهٔ عمر نیم تیر شی نو
د هغهٔ مال دولت به د هغهٔ نه والوځی او په آخر کښې به دے
خپل ځان کم عقل ثابت کړی. ۱۲ خو هغه جلالی تخت چې
د ازل نه اوچت دے، هغه زمونږ د خُدائ پاک مقدس کور
دے. ۱۳ اے مالِکه خُدایه، د بنی اِسرائیلو اُمیده، هر څوک

چې تا نه مخ واړوی هغوئ ټول به ټيټ سترګې او شرمنده شی. هغوئ چا چې تا نه مخ اړولے دے په دوړو د ليکلو په شان دی، دوئ به زر ختم شی ځکه چې هغوئ د هغه مالِک خُدائ نه مخ اړولے دے څوک چې د ژوندون د اوبو چينه ده.

د مالِک خُدائ نه د يرمياه مدد غوښتل

۱۴ اے مالِکه خُدايه، کهٔ چرې تهٔ ما له شفا راکړې نو زهٔ به
بلکل روغ رمټ شم، کهٔ چرې تهٔ ما له خلاصون راکړې نو زهٔ
به بچ شم، ځکه چې زهٔ صرف ستا ثناء صِفت کوم. ۱۵
هغوئ ما ته بار بار دا وائی چې، د مالِک خُدائ هغه کارونه
څهٔ شول د چا د پوره کېدلو په حقله چې هغهٔ پېشګوئي کړې
وه؟ نو اوس دې هغه پوره کړی. ۱۶ اے مالِکه خُدايه، زهٔ د
هغه کار نه نهٔ يم تښتېدلے د کوم دپاره چې تاسو زهٔ د خپل
قوم دپاره د شپونکی په حيثيت مقرر کړے يم. تاسو ته پته ده
چې ما په هغوئ د افت د ورځې د راتلو خواهش نهٔ دے
کړے. زما د شونډو نه چې څهٔ هم وتلی دی هغه ستا په
وړاندې څرګند دی. ۱۷ مالِکه خُدايه، ما مهٔ يروه، د افت په
ورځ صرف تهٔ زما اُميد يې. ۱۸ زما دشمنان دې وشرمېږی
خو ما مهٔ شرموه، په هغوئ يره راوله خو ما مهٔ يروه. په
هغوئ د افت ورځې راوله، او هغوئ په دوه چنده تباه کړه.

د سبت ورځ مقدسه وساتئ

۱۹ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”يرمياه، لاړ شه او د
عوامی دروازې په خولهٔ کښې ودرېږه په کومه چې د يهوداه

بادشاهان ځی راځی او هم داسې د یروشلم په نورو دروازو
کښې ودرېږه. (۲۰) هغوئ ته ووایه، د مالِک خُدائ پېغام
واورئ. اے د یهوداه بادشاهانو او د یهوداه ټولو خلقو او د
یروشلم اوسېدونکو او هغوئ ټولو ته چې په دې دروازې ځی
راځی. (۲۱) مالِک خُدائ فرمائی چې، خبردار چې د سبت په
ورځ په خپل سر پنډ مۀ اوچتوئ او د یروشلم په دروازو پنډ
سره مۀ ننوځئ. (۲۲) او تر دې چې په خپلو کورونو کښې هم
د سبت په ورځ هیڅ قسمه کار مۀ کوئ او مۀ څۀ بار
اوچتوئ. خو د سبت ورځ مقدسه وساتئ لکه څنګه چې ما
ستاسو پلار نیکۀ ته حکم کړے وو. (۲۳) خو هغوئ ما ته غوږ
ونۀ نیولو او نۀ یې ما ته توجو راکړه او نۀ یې زما پیروی
وکړه. خو هغوئ سرکشه وُو او اصلاح کولو ته یې جواب
ورنۀ کړو. (۲۴) خو مالِک خُدائ فرمائی، کۀ چرې تاسو زما
خبره ومنئ او د سبت په ورځ په دې دروازو د تجارت دپاره
څۀ داخل نۀ کړئ او نۀ څۀ کار وکړئ، او هغه مقدسه
وساتئ، (۲۵) نو بیا به هغه بادشاهان څوک چې د داؤد په
تخت ناست دی نو هغوئ به د خپلو آفسرانو سره د دې ښار
په دروازو ځی راځی. او هغوئ او د هغوئ آفسران به په
آسونو او ګاډو سوارۀ راشی، او د یهوداه خلق به ورسره وی
او هغوئ څوک چې په یروشلم کښې اوسیږی، او دا ښار به د
تل دپاره آباد وی. (۲۶) د یهوداه د ښارونو او د یروشلم د
ګېرچاپېره کلو نه به خلق راشی، هغوئ به د بنیامین د علاقې،
د مغربی غونډو د لمنو نه، او د نجب او د غرېزې علاقې نه به
د خپلو سوزېدونکو نذرانو او قربانو سره راشی. هغوئ به د
خپلو غلو دانو او خوشبوئی د شکرانې نذرانې سره د مالِک
خُدائ کور ته راشی. (۲۷) خو کۀ تاسو زما خبره ونۀ منئ او

د سبت ورځ مقدسه ونهٔ ساتئ، او لکه د نورو ورځو په شان د
سبت په ورځ د سودا پنډونه د يروشلم دروازو ته راؤړئ، نو
بيا به زهٔ په دې دروازو اور بل کړم. او دا اور به د يروشلم
محلونه وسوزوى. او د دې اور لمبې به هيڅوک مړې کولے
نهٔ شى."

يرمياه د کُلال په کور کښې

١٨ ١ مالِک خُدائ ما يرمياه له پيغام راکړو، ٢
"لاندې د کُلال کور ته لاړ شه، نو هلته به زهٔ تا له خپل پيغام
درکړم." ٣ نو زهٔ هلته د کُلال کور ته لاړم او ما هغه وليدو
چې په خپله څرخه يې کار کولو. ٤ خو چې کوم لوښے به
هغهٔ د خټې نه جوړولو نو هغه به په لاس کښې هغه شان نهٔ
راتلو کوم به چې د هغهٔ اُميد وو نو بيا به يې هغه خراب کړو
او بل څيز به يې ترې نه جوړول شروع کړل کوم به چې هغهٔ
ته ښهٔ ښکاريدو. ٥ بيا مالِک خُدائ ما له دا پيغام راکړو
چې، ٦ "اے بنى اِسرائيلو، نو زهٔ دا نهٔ شم کولے چې تاسو
سره هغه کار وکړم کوم به چې کُلال د خټې سره کولو؟ لکه
څنګه چې خټه د کُلال په لاس کښې وه، داسې تاسو زما په
لاس کښې يئ. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ٧ هرکله کهٔ
چرې زهٔ وغواړم چې يو قوم يا بادشاهت د بېخ نه ختم کړم،
يا هغه راوغورزوم او تباه يې کړم، ٨ او کهٔ چرې هغه قوم
کوم ته چې ما خبردارے ورکړے وى، د خپلو بدو عملونو نه
راوګرځى، نو بيا به زهٔ نرمىِ نه کار واخلم او د خپلې ارادې
نه به واپس شم او په هغوئ به هغه افت نهٔ راولم. ٩ او کهٔ
بل وخت کښې زهٔ چرې دا ووايم چې زهٔ به دا قوم يا يو

بادشاهت آباد او قائم کړم، ۱۰ خو کۀ بیا هغه مُلک زما په
وړاندې شرارت کوی او زما تابعداری ونۀ کړی نو زۀ به د
هغه ښۀ کولو اراده پرېږدم د کوم چې ما د هغوئ دپاره اراده
کړې وه. ۱۱ نو اوس زما د طرفه د یهوداه او یروشلم خلقو
ته ووایه چې مالِک خُدائ فرمائی چې ګورئ، زۀ په تاسو د
افت راوستلو تیارے کوم او ستاسو خلاف منصوبه جوړوم.
نو هر یو دې د خپلو بدو طریقو نه راواوړی، او هغه څۀ دې
کوی کوم چې ښۀ وی. ۱۲ خو هغوئ په جواب کښې ووئیل
چې، خپله خولۀ دې په مونږ مۀ خرابوه، مونږ چې په کومو
طریقو اوسېدل غواړُو هغه شان به اوسیږو، په سرکشئ سره
به د خپل زړۀ بد خواهشونه پوره کوُو.“

د بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ نه اوړېدل

۱۳ ”نو په دې وجه مالِک خُدائ فرمائی چې، د نورو قومونو
د خلقو نه دا تپوس وکړه چې کله هم هغوئ د داسې کار په
حقله اورېدلی دی. بنی اِسرائیل دې د پاکې پېغلې په شان وی،
خو هغې ډېر بد کار وکړو. ۱۴ آیا د لبنان د غرونو د څوکو
نه کله هم واوره ویلې شوې او ختمه شوې ده څۀ؟ آیا د
هغوئ د غریزه او لړې چینو یخې اوبۀ بهېدل کله ختم شوی
دی څۀ؟ ۱۵ بلکې زما خلقو زۀ هېر کړے یم، او هغوئ
بېکاره بُتانو ته خوشبوئ وسوزولې، بُتان کوم چې د هغوئ
د تیندک باعث شُو او دوئ یې د پخوانو ښو لویو لارو نه جدا
کړل او په کچه لارو باندې روان شول. ۱۶ نو په دې وجه به
د هغوئ مُلک په بیابان بدل کړے شی او نورو ته به د خندا
ذریعه وګرځی. څوک هم چې په دې لاره تېرېږی نو هغوئ به
حق حیران شی او د یهوداه په حالت به یې د یرې نه وښتۀ

نيغ ودرېږى. ۱۷ نو زهٔ به لکه د نمرخاتهٔ د باد په شان هغوئ
د دشمنانو په وړاندې خوارهٔ وارهٔ کړم. او د هغوئ د مصيبت
په ورځ به زهٔ خپل مخ د هغوئ نه واړوم او د هغوئ فريادونه
به نهٔ اورم.“

د يرمياه خِلاف سازش

۱۸ نو بيا خلقو ووئيل، ”راځئ چې د يرمياه خلاف منصوبه
جوړه کړُو. ځکه چې مونږ سره ډېر اِمامان، هوښياران او
نبيان شته دے. مونږ ته د هغهٔ د شريعت د تعليم، نصيحت او
پېشګويۍ ورکولو ضرورت نشته دے. راځئ چې په خولهٔ د
هغهٔ په حقله افواګانې خورې کړُو او په هغهٔ اِلزام ولګوو او
دوئ چې څهٔ هم وائى نور ورته غوږ ونهٔ نيسو.“ ۱۹ نو بيا ما
ووئيل چې، ”اے مالِکه خُدايه، ما ته غوږ ونيسه او زما
دشمنان چې زما خلاف څهٔ وائى په هغې غور وکړه. ۲۰ ولې
هغوئ د ښو بدله په بدو سره ورکوى څهٔ؟ اوس خو هغوئ
زما د وژلو دپاره کنده کنستلې ده. هغه وخت راياد کړه چې
زهٔ به ستا په حضور کښې ودرېدم او د هغوئ سفارش به مې
تاسو ته کولو چې په هغوئ باندې خپل قهر او غضب مهٔ
نازلوه. ۲۱ خو اے مالِکه خُدايه، اوس پرېږده چې د هغوئ
بچى د لوږې نه مړهٔ شى، پرېږده چې هغوئ په تُوره قتل کړے
شى. د هغوئ ښځې دې بورې او کونډې شى، پرېږده چې د
هغوئ بوډاګان سرى په وبا مړهٔ شى، پرېږده چې د هغوئ
ځوانان په جنګ مړهٔ شى. ۲۲ پرېږده چې ناګهانه په هغوئ
جنګى سپاهيان ورننوځى، او د هغوئ د کورونو نه دې چغې
او سورې واورېدلے شى. ځکه چې هغوئ زما دپاره کنده
کنستلې ده او پټ دام يې راته خور کړے دے. ۲۳ خو اے

مالِکه خُدایه، تهٔ د هغوئ په ټولو منصوبو باندې پوهه یې چې زما د وژلو دپاره یې تیارې کړې دی. تهٔ د هغوئ جرم مهٔ معاف کوه او مهٔ د هغوئ ګناه د خپلو سترګو نه اخوا کوه. پرېږده چې هغوئ ستا په وړاندې راوغورزیږی، او په خپل قهر او غضب کښې هغوئ له سزا ورکړه.“

د مات منګی مثال

۱۹ ⑴ مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې، ”لاړ شه او د کُلال نه یو د خټو منګے په بیعه واخله. او ځان سره د خلقو یو څو مشران او لوئ اِمامان بوځه. ⑵ او د بنیهنوم وادئ ته لاړ شه، او د کُلالانو د ماتو لوښو دروازې ته مخامخ هلته هغه پېغام خلقو ته بیان کړه کوم چې زهٔ تا له درکوم. ⑶ مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې هغوئ ته داسې ووایه، اے د یهوداه بادشاهانو او د یروشلم خلقو، مالِک خُدائ، ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې زهٔ به په دې ځائ دومره سخت افت راولم، او چې څوک یې هم واوری نو د هغهٔ غوږونه به ویوګنیږی. ⑷ ځکه چې زهٔ هغوئ پرېښے یم او دا ځائ یې غېرو معبودانو ته حواله کړو، او په دې ځائ کښې هغوئ هغه معبودانو ته داسې قربانۍ پېش کړې چې هغه نهٔ دوئ په خپله او نهٔ د دوئ پلار نیکهٔ او نهٔ د یهوداه بادشاهانو پخوا کړی وی. هغوئ دا زمکه د بېګناه خلقو په وینو تویولو سره ډکه او رنګ کړه. ⑸ او هغوئ د بعل بُت دپاره علاقائی عبادتخانې جوړې کړې دی چې خپل بچی هلته په کښې د سوزېدونکی قربانۍ په توګه بعل بُت ته پېش کړی. د داسې کار ما نهٔ هغوئ ته حکم ورکړے دے او نهٔ مې په

خيال خاطر کښې راغلى دى، ﴿٦﴾ نو مالِک خُدائ فرمائى
چې خبردار، هغه وخت راروان دے چې خلق به نور دې
ځائ ته د "توفت" يا بنىهنوم وادى ونۀ وائى، بلکې دا به "د
قتل و غارت د وادۍ" په نوم مشهوره شى. ﴿٧﴾ په دې ځائ
کښې به زۀ د يهوداه او د يروشلم د خلقو ټولې منصوبې تباه
کړم. زۀ به هغوئ د هغه دشمن په لاس ووژنم، څوک چې د
دوئ وينو ته تږى ناست دى، او زۀ به د دوئ لاشونه د هوا د
مارغانو او د ځنګلى ځناورو خوراک کړم. ﴿٨﴾ زۀ به
يروشلم تباه کړم، او د خلقو د خندا به يې کړم. څوک هم چې
په دې لار تېرېږى نو د هغوئ په تباهۍ به حق حېران شى. ﴿٩﴾
زۀ به د هغوئ دشمنان څوک چې د هغوئ د وينو تږى دى
راپاڅوم چې د دوئ ښار نه ګېره واچوى او دوئ ته غټ
تکليف ورسوى. او دا ګېره به دومره سخته وى چې دوئ به د
خپلو ماشومانو او ګاونډيانو په خوړلو شروع وکړى. ﴿١٠﴾ بيا
مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې هغه کسان چې تا خپل ځان
سره بوتلى دى د هغوئ په وړاندې دا منګے چې تا سره دے
مات کړه. ﴿١١﴾ او هغوئ ته ووايه چې مالِک خُدائ ربُ
الافواج فرمائيلى دى، زۀ به د دې منګى په شان دا قوم او دا
ښار ټوټې ټوټې کړم چې د بيا جوړېدو امکان به يې نۀ وى. په
هغه وخت کښې به هغوئ خپل مړى په توفت کښې ښخوى،
تر هغې پورې چې د ښخولو نور ځائ پاتې نۀ شى. ﴿١٢﴾ مالِک
خُدائ فرمائى چې، زۀ به دې ښار او د دې د اوسېدونکو سره
هم دغه رنګ وکړم. او د دوئ سره به د توفت په شان پليت
سلوک وکړم. ﴿١٣﴾ زۀ به د يروشلم ټول کورونه، د يهوداه د
بادشاهانو شاهى محلونه لکه د توفت په شان پليت وګرځوم،
چا چې د خپلو کورونو په چتونو ستورو ته قربانۍ پېش کړې

دی، او د څښلو نذرانې يې نورو بُتانو ته پېش کړې دی.“ ١۴
نو بيا يرمياه د توفت نه راواپس شو، کوم ځائ ته چې مالِک
خُدائ هغه د پېغام ورکولو دپاره لېږلے وو. نو بيا هغه د
مالِک خُدائ د کور په دربار کښې ودرېدو او ټولو خلقو ته يې
وفرمائيل چې، ١۵ ”مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنی
اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې زهٔ به په دې ښار او د دې نه
گېرچاپېره ښارونو هغه ټول افتونه راولم چې د کومو ما
وړاندې ذکر کړے دے، ځکه چې تاسو په سرکشۍ سره زما
خبرو اورېدلو ته تيار نهٔ يئ.“

د فشحور اِمام سره د حضرت يرمياه لانجه

٢٠ ١ کله چې فشحور د اِمير زوئ څوک چې د مالِک
خُدائ په کور کښې مشر اِمام وو، هغه څهٔ واورېدل د څهٔ
چې يرمياه پېشگوئي کوله، ٢ نو هغهٔ يرمياه نبی راګېر کړلو
او په کوړو يې ووهلو او بيا يې هغه پاس د مالِک خُدائ په
کور کښې د بنيامين په دروازه کښې د لرگی په کُنده کښې بند
کړلو. ٣ په بله ورځ کله چې فشحور هغه د کُندې نه آزاد
کړو، يرمياه هغهٔ ته وفرمائيل چې، ”مالِک خُدائ ستا نوے
نوم اېښے دے او د نن نه پس به ستا نوم فشحور نهٔ وی
بلکې په هر اړخ باندې دهشت. ۴ ځکه مالِک خُدائ په خپله
دا فرمائی چې، زهٔ به په تا او ستا په دوستانو باندې دهشت
راولم، او تهٔ به په خپلو سترگو سره د هغوئ وژل د دشمنانو
د لاسه وويني. زهٔ به د يهوداه ټول خلق د بابل بادشاه ته
حواله کړم، څوک چې به د هغوئ نه ځينې بابل ته قېديان
بوځی او ځينې به په تُوره قتل کړی. ۵ زهٔ به د دې ښار

ټول مال دولت او د هغوئ ټول قیمتی سامانونه او د یهوداه
بادشاه خزانې د هغوئ دشمنانو ته حواله کړم. هغوئ به دا
لوټ کړی او بابل ته به یې یوسی. ٦ ترخو چې ستا خبره
ده فشحوره، تهٔ او ستا مکمل خاندان به هم ونیولے شی او
بابل ته به بوتلے شی. هلته به تاسو او ستا هغه ټول دوستان
مړهٔ او ښخ شی چا ته به چې تا په دروغو پېشګوئې کوله چې
هیڅ پرواه مهٔ کوئ خیر به شی.“

مالِک خُدائ ته د یرمیاه شکایت کول

٧ اے مالِکه خُدایه، تا زهٔ دوکه کړم، او زهٔ دوکه شوم.
تاسو زورَور یئ او زهٔ دې مغلوب کړم. زهٔ اوس ټوله ورځ د
مسخرو شوم، او هر څوک ما پورې ټوقې او خندا کوی. ٨
کله چې هم زهٔ خپله خولهٔ خلاصوم، نو بیا ضرور زهٔ د ظلم
او تباهۍ په حقله چغې سورې وهم. ځکه چې زهٔ د مالِک
خُدائ د کلام په وجه ټوله ورځ کنځل او بدې ردې تېروم او
سپکولے شم. ٩ خو چې کله زهٔ ووایم چې، ”زهٔ به د مالِک
خُدائ په حقله خبرې نهٔ کوم او نهٔ به نور د هغهٔ پیغام چا ته
رسوم،“ نو بیا د هغهٔ کلام زما په زړهٔ کښې لکه د اور په شان
بلېږی او هغه اور زما هډوکو ته رسېږی. زهٔ په ځان کښې د
هغهٔ د ایسارولو د کوشش په وجه ډېر ستړے شوے یم او زهٔ
هغه نهٔ شم ایسارولے. ١٠ ما د خپل ځان په حقله د ډېرو
خلقو ګونګوسی اورېدلی دی. هغوئ وائی چې، ”هرې خوا ته
دهشت دے بس دهشت. راځئ چې د هغهٔ اِطلاع ورکړُو.
راځئ چې د هغهٔ په حقله اِطلاع ورکړُو.“ زما نزدې دوستان
هم زما د غورزېدلو په انتظار دی، او هغوئ وائی چې، ”شاید
چې هغه دوکه شی، نو بیا به یې راګېر کړُو او د هغهٔ نه به

خپله بدله واخلو.“ ﴿۱۱﴾ بلکې مالِک خُدائ د يو طاقتور جنګيالی په شان ما سره دے، نو بيا څوک هم چې زما د ژوند ختمولو پسې دی هغوئ به هيڅکله هم کامياب نۀ شی، او په خپله به تيندکونه وخوری. هغوئ به ناکاميابه شی او په شرمونو به وشرميږی، د هغوئ دا بې‌عزتی به هيڅکله د هېرېدلو نۀ وی. ﴿۱۲﴾ خو اے مالِکه خُدايه، ربُ الافواجه، تاسو په خپله صادق سړے وينئ، او تاسو په خپله د انسان د زړۀ او دماغ ژور سوچونه او رازونه آزمايئ. ما خپل خواست تا ته پېش کړے دے نو په دې وجه تاسو زما بدله اخستل ما ته وښايئ. ﴿۱۳﴾ د مالِک خُدائ حمد ووايئ. د مالِک خُدائ ثناء صِفت ادا کړئ. هغه غريبانان د شريرانو د لاس نه بچ کوی. ﴿۱۴﴾ په هغه ورځ دې لعنت وی په کومه چې زۀ پېدا شوے وم. او هغه ورځ دې مبارکه نۀ وی په کومه ورځ چې زۀ د مور نه پېدا شوم. ﴿۱۵﴾ په هغه کس دې لعنت وی چا چې زما د پلار د خوشحالولو دپاره دا زېرے راوړے وو چې، ”ستا زوئ پېدا شوے دے.“ ﴿۱۶﴾ هغه سړے دې د هغه ښارونو په شان شی کوم چې مالِک خُدائ په بې‌رحمئ سره تباه کړی وُو. هغه دې په سحر کښې د يرې چغې واوری او په غرمه کښې دې د جنګ شور واوری، ﴿۱۷﴾ ځکه چې زۀ هغۀ د پېدا کېدو نه وړاندې د مور په ګېډه کښې مړ نۀ کړم، ترڅو چې د هغې ګېډه زما قبر جوړ شوے وے. ﴿۱۸﴾ زۀ د مور د خېټې نه ولې دُنيا ته راغلم؟ د دې دپاره پېدا شوم چې په دُنيا کښې تکليفونه او کړاونه وګورم، او چې زما ژوند په بې‌عزتئ کښې ختم شی؟

د یروشلم د شکست پیشګوئي

٢١ ١ هغه پېغام چې د مالِک خُدائ له خوا نه یرمیاه ته
ورکړې شو کله چې د یهوداه بادشاه صدقیاه د مُلکیاه زوئ
فشحور او د معسیاه زوئ صفنیاه اِمام یرمیاه ته د دې
عرض سره ورولېږل چې، ٢ "زمونږ دپاره د مالِک خُدائ
نه تپوس وکړه ځکه چې د بابل بادشاه نبوکدنضر او د هغهٔ
لښکر په مونږ حمله کوی، نو کېدے شی چې مالِک خُدائ
زمونږ دپاره د وړاندې په شان معجزه وکړی او نبوکدنضر د
دې ځائ نه په وتو مجبور کړی." ٣ بیا یرمیاه جواب
ورکړو، "تاسو صدقیاه بادشاه ته واپس لاړ شئ او ورته
ووایئ چې، ۴ مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دا
فرمائی چې، زهٔ به ستاسو د جنګ وسله کومه چې ستاسو په
لاس کښې ده بېکاره کړم او ستاسو خلاف به یې استعمال
کړم، کومه چې تاسو د جنګ دپاره د بابل د بادشاه او د بابل
د خلقو خلاف به استعمالوئ څوک چې د دېوال نه اخوا دی
او په تاسو حمله کوی. نو په حقیقت کښې به زهٔ ستاسو
دشمنان د دې ښار زړهٔ ته راولم. ۵ زهٔ به په خپله خپل
زورَور لاس دراوږد کړم او ستاسو خِلاف به په غصې، قهر،
او لوئ غضب سره جنګ وکړم. ۶ زهٔ به په دې ښار
سخته وبا رانازله کړم، زهٔ به انسانان او ځناور دواړه مړهٔ
کړم. ٧ مالِک خُدائ فرمائی چې د دې نه وروستو به زهٔ
صدقیاه بادشاه او د هغهٔ ټول آفسران او د هغهٔ نور خلق کوم
چې دې ښار کښې اوسېږی او د وبا، جنګ، او قحط نه
ژوندی پاتې شوی وی زهٔ به هغوئ نبوکدنضر بادشاه ته او د
هغوئ دشمن ته حواله کړم څوک چې د هغوئ ژوند ختمولو

پسې ګرځی. هغه به هغوئ په تُوره په بې‌دردئ سره مړهٔ کړی،
او په دوئ باندې به هيڅ قسمه رحم، مينه او نهٔ به پرې څهٔ
زړهٔ سوانده‌ے ښکاره کړی.“ ٨ بيا مالِک خُدائ ما ته
وفرمائيل چې دې خلقو ته ووايه چې، ”زهٔ، مالِک خُدائ
ستاسو په وړاندې دوه لارې پېش کوم چې يوه د ژوند او بله د
مرګ لاره ده. ٩ هر څوک هم چې په دې ښار کښې پاتې
شی نو هغه به په جنګ، قحط او يا د وبا په وجه مړهٔ شی.
خو هر څوک چې بهر ووځی او خپل ځان بابليانو ته حواله
کړی چا چې ښار محاصره کړې دے هغوئ به ژوندی پاتې
شی، او هغوئ ته به د ژوندون غنيمت ورکړے شی. ١٠
مالِک خُدائ فرمائی چې، ما دا فېصله کړې ده چې زهٔ به دا
ښار بچ نهٔ کړم او افتونه به پرې نازل کړم، نه چې آبادی. دا
به د بابل بادشاه ته حواله کړم او هغه به دا ښار په اور تباه
کړی.“

د يهوداه د شاهی خاندان عدالت

١١ ”د يهوداه شاهی خاندان ته ووايه، د مالِک خُدائ پيغام
واورئ، ١٢ اے د داؤد خاندانه، مالِک خُدائ تاسو ته داسې
فرمائی، هر سحر د خلقو اِنصاف کوئ د چا نه چې غلا شوې
وی او هغوئ ته د ظالمانو د لاس نه خلاصون ورکوئ، ګنې
زما غضب به رانازل شی او هر څهٔ به لکه د اور په شان
وسوزوی او دا به ستاسو د هغه شرارت په وجه داسې بلېږی
چې هيڅ څوک به يې نهٔ شی مړ کولے. ١٣ مالِک خُدائ
فرمائی، اے يروشلمه، زهٔ به په ذاتی توګه ستاسو خلاف
جنګ کوم، تاسو څوک چې په دې وادئ بره اوسېږئ او په
اوچت ګټ پراتهٔ يئ، تاسو څوک چې په ډېر فخر سره وايئ،

دلته ځوک زمونږ خلاف راتلے شی څۀ؟ او زمونږ پناه ګاه ته
ځوک راننوتلے شی څۀ؟ ۱۴ مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ
به ستاسو د عمل په مطابق چې د څومره سزا قابل يئ هومره
درکړم. زۀ به ستا د قلعه ګانو د لرګو په ستنو اور بل کړم او
د هغې نه ګېرچاپېره چې هر څۀ وی هغه به وسوزوم.“

د بدکاره بادشاهانو اَنجام

۲۲ ۱ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”تۀ د يهوداه د
بادشاه محل ته ښکته لاړ شه او هلته دا پېغام بيان کړه، ۲
اے د يهوداه بادشاه، د مالِک خُدائ پېغام واوره، تاسو ځوک
چې د داؤد په تخت ناست يئ، تۀ، او ستا آفسران او ستا قوم
ځوک چې په دې دروازه تګ راتګ کوئ. ۳ مالِک خُدائ
داسې فرمائی چې، اِنصاف او صداقت قائم کړئ. ځوک چې
لوټ شوے وی هغه د ظالم د لاس نه آزاد کړئ. په مسافرو،
يتيمانو او کونډو ظلم او زياتے مۀ کوئ او بےګناه وينه په
دې ځائ کښې مۀ توئيوئ. ۴ کۀ چرې تاسو په احتياط
سره زما په حکمونو عمل وکړئ، نو بيا هغه بادشاه ځوک
چې په يروشلم کښې د داؤد د اولاد نه د داؤد په تخت ناست
دے د هغۀ بادشاهی او د هغۀ اولاد به قائم وی او هغه به د
خپلو آفسرانو او د هغه خلقو سره چې په ګاډو او آسونو
باندې سوارۀ دی د دې محل په دروازو راداخل شی. ۵
مالِک خُدائ فرمائی چې، کۀ چرې تاسو په دې حکمونو عمل
ونۀ کړئ، قسم دې زما په خپل ذات وی چې دا محل به د
خاورو ډېرے کړم. ۶ نو بيا مالِک خُدائ د يهوداه د
بادشاه د محل په حقله داسې فرمائی، کۀ څۀ هم چې د يهوداه

محل زما دپاره د جِلعاد په شان مېوه لرونکے او د لبنان د
غرونو په شان شین او ښکلے دے، خو زهٔ به په یقین سره دا
په دشته بدل کړم لکه د هغه ښارونو په شان چې څوک په
کښې نهٔ اوسیږی. ۷ زهٔ به ستا د بربادۍ دپاره وسله بند
جنګی لښکر درولېږم او هغوئ به ستا ستنې چې د دِیار د
ښائسته ونو نه تیارې شوې دی راوباسی او په اور کښې به یې
وغورزوی. ۸ نو کله چې د ډېرو قومونو خلق په دې ښار
باندې تېرېږی نو بیا به د یو بل نه دا تپوس کوی چې، مالِک
خُدائ ولې د دې لوئ ښار سره داسې سلوک وکړو؟ ۹ نو
هغوئ ته به جواب ورکړے شی چې، د دې ښار سره داسې
سلوک ځکه وشو چې هغوئ د خپل خُدائ پاک سره لوظ
مات کړو او د نورو معبودانو عبادت او خِدمت یې وکړو.“
۱۰ اے د یهوداه خلقو، د مړ شوی بادشاه یوسیاه په حقله
ژړا مهٔ کوئ، او د هغهٔ په مرګ ماتم مهٔ کوئ. خو د دې په
ځائ ډېره سخته ژړا د هغهٔ د زوئ سلوم بادشاه په حقله
وکړئ، څوک چې د مُلک نه شړلے شوے دے ځکه چې هغه
به بیا کله هم واپس رانهٔ شی، او نهٔ به خپل ذاتی مُلک دوباره
وګوری. ۱۱ نو بیا مالِک خُدائ د یوسیاه د زوئ سلوم په
حقله فرمائی، څوک چې د پلار نه پس د یهوداه بادشاه جوړ
شوے وو، ”هغه د دې ځائ نه لاړو او هغه به هیڅکله نهٔ
راواپس کیږی. ۱۲ هغه به په هغه ځائ کښې مړ شی چرته
چې هغوئ قیدی بوتلے دے او هغه به دا مُلک بیا دوباره
هیڅکله ونهٔ ګوری.“ ۱۳ ”افسوس دے په یهویقیم څوک چې
په ناجائزه او په زور سره په مزدورانو باندې خپل محل
جوړوی، څوک چې په بې اِنصافۍ سره د هغې دیوالونه
خېژوی، ځکه چې هغه په خپلو خلقو بغیر پیسو کار کوی.

هغه هغوئ ته مزدوری هم نۀ ورکوی. ۱۴ هغه وائی چې، زۀ
به د خپل ځان دپاره يو لوئ محل جوړ کړم چې په کښې بره
لوئې کوټې او ډيرې اوچتې کړکئ وی او د لرګی کار به يې په
خوشبودار دِيار سره وکړم او تک سور رنګ به ورکړم. ۱۵
خو د دِيار نه د ښائسته محلونو جوړول څوک لوئ بادشاه نۀ
جوړوی. بې‌شکه ستا پلار، يوسياه، سره خو د خوړلو او
څښلو دپاره هر څۀ ډېر تېر وُو، خو سره د دې هغه په خپله
هره معامله کښې صادق او اِنصاف کوونکے وو، نو ځکه
مالِک خُدائ ورله برکت ورکړو. ۱۶ هغۀ به غريبانانو او
محتاجو له امداد او اِنصاف ورکولو، د دې په بدل کښې ورته
برکت مِلاو شو. نو د دې ښکاره مطلب دا دے، څوک چې
داسې کوی نو هغه ما پېژنی، مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۱۷
خو ستاسو سترګې او زړۀ صرف د ناروا پېسو ګټلو طرف ته
متوجه شوی دی، د بې‌ګناه خلقو وينه توئيوئ او دلته په
هغوئ باندې ظلم او زياتے کوئ.“ ۱۸ نو مالِک خُدائ د
يهوداه بادشاه، د يوسياه د زوئ يهويقيم په حقله فرمائی،
”خلق به ستا په مرګ ماتم نۀ کوی تر دې چې ستا په کور
کښې به هيڅ څوک هم د غم او افسوس اظهار نۀ کوی او نۀ
به څوک ووائی چې افسوس دے، اے مالِکه. افسوس ستا
شان شوکت لاړو ختم شو. ۱۹ هغه به داسې ښخ کړے شی
لکه څنګه چې يو خر ښخولے شی، هغه به راښکلے شی او د
يروشلم د دروازو نه به بهر وغورزولے شی.“ ۲۰ ”اے د
يروشلم خلقو، بره لبنان ته لاړ شئ او چغې ووهئ، ستاسو د
ژړا آواز دې په بسن کښې واورېدے شی، او د عباريم نه ژړا
وکړئ، ځکه چې ستاسو ټول ملګری تباه شوی دی. ۲۱ ما
په هغه وخت کښې تاسو ته خبردارے درکړو کله چې تاسو

ښځهٔ په آرام وئ، خو تاسو ووئيل، مونږ مهٔ تنګوه. د ځوانۍ نه
ستاسو هم دا عادت وو، تاسو زما تابعداری نهٔ ده کړې. ٢٢
زما د غضب طوفان به ستاسو ټول شپونکی جارُو کړی، او
ستاسو ټول دوستان به جلاوطن کړی او هلته به غلامان شی
او تاسو به د خپلو بدو عملونو په وجه سپک او شرمنده شئ.
٢٣ تاسو څوک چې په لبنان کښې اوسېږئ، او ځان ته مو د
دِيار نه جاله جوړه کړې ده، تاسو به د دردونو په وجه داسې
زبیرګی کوئ لکه چې یوه ښځه یې د ماشوم د پیدا کېدو په
وخت کښې کوی." ٢٤ مالِک خُدائ یهویاکین ته چې، د
یهویقیم زوئ او د یهوداه بادشاه دے وفرمائیل، "زما دې په
خپل ذات قسم وی، کهٔ چرې تهٔ زما د ښی لاس ګوتمه هم
ولې نهٔ وے نو تهٔ به بیا هم ما ایستلې او اخوا غورزولې وے.
٢٥ زهٔ به تاسو هغه چا ته حواله کړم څوک چې ستا ژوند
ختمول غواړی او د چا نه چې تهٔ یرېږې. زهٔ به تا د بابل
بادشاه نبوکدنضر او د هغهٔ خلقو ته حواله کړم. ٢٦ زهٔ به تا
او ستا مور د دې مُلک نه جلاوطن کړم، او تاسو به په پردی
مُلک کښې مړهٔ شئ، په هغه مُلک کښې چرته چې تاسو پیدا
شوی نهٔ یئ. ٢٧ تاسو به دې مُلک ته بیا هیڅکله هم واپس
رانهٔ شئ کوم چې تاسو غوښتل چې هغه بیا ووینئ." ٢٨
خلقو ووئیل چې، "ولې دا سړے یهویاکین بادشاه د هغه مات
منګی په شان دے څهٔ، کوم چې غورزولے شوے وی او د
هیچا په کار نهٔ وی؟ هغه او د هغهٔ بچی ولې په یو داسې مُلک
کښې جلاوطن کړے شوی دی چې هغوئ ته هیڅ پته هم نهٔ
وی؟" ٢٩ اے زما وطنه، زما وطنه، زما وطنه. د مالِک
خُدائ دې پیغام ته غوږ ونیسه، ٣٠ مالِک خُدائ دا فرمائی
چې، "دا کس په بې‌اولادو کښې حساب کړه، دا کس به په

خپل ټول ژوند کښې نۀ خوشحاله او نۀ آباد شی. د هغۀ د
اولاد نه به څوک هم آباد نۀ شی، او يو به هم نۀ د داؤد په
تخت کښېنی، او نۀ به په يهوداه کښې حکومت وکړی.“

د راتلونکی وخت اُميد

۲۳ ۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”افسوس دے د قوم په
شپونکو باندې څوک چې زما د څرن د ځائ ګډې تباه کوی
او خوروی.“ ۲ نو ځکه مالِک خُدائ، د بنی اِسرائيلو
خُدائ پاک، دې شپونکو ته فرمائی چې، ”تاسو زما رمې
خورې ورې کړې او د خپل ځان نه مو لرې شړلې دی او د
هغوئ مو ښۀ خيال نۀ دے ساتلے، زۀ به تاسو له د دې بد
کار سزا درکړم، مالِک خُدائ فرمائی. ۳ زۀ به په خپله د
خپلې رمې باقی پاتې شوی خلق د هغه ټولو مُلکونو نه راغونډ
کړم کومو ته چې ما شړلی وُو او خپل وطن ته به يې واپس
راولم. چرته چې به هغوئ مېوه ونيسی او د هغوئ شمېر به
ډېر شی. ۴ زۀ به په هغوئ شپونکی مقرر کړم چې د هغوئ
خيال وساتی، او هغوئ به نور د چا نه نۀ يرېږی او نۀ به
پرېشانه شی. او نۀ به يو ورک شی. ما مالِک خُدائ دا
وفرمائيل.“ ۵ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”هغه ورځې
راتلونکې دی چې، زۀ به د داؤد په نسل کښې يوه صادقه
ښاخګه راپورته کړم او بادشاه به يې کړم، او هغه به په
هوښيارتيا سره حکومت کوی. او هغه به په مُلک کښې
صداقت او اِنصاف قائم کړی. ۶ په هغه ورځو کښې به
يهوداه بچ کړے شی او اِسرائيل به د سلامتۍ سره ژوند کوی.
او دا هغه نوم دے چې په کوم سره به هغه يادېږی، مالِک

خُدائ زمونږ خلاصونکے دے.“ ۷ مالِک خُدائ فرمائی
چې، ”نو هغه ورځې راتلونکې دی چې خلق به نور داسې قسم
نۀ خوری چې په هغه ژوندی خُدائ مو دې قسم وی چا چې
بنی اِسرائيل د مِصر نه رابهر کړل، ۸ خو هغوئ به داسې
وائی چې، قسم دے په هغه ژوندی مالِک خُدائ باندې چا
چې د بنی اِسرائيل نسل د شمال او د نورو مُلکونو نه واپس
راغونډ کړو کله چې هغۀ هغوئ تس نس کړی وُو. نو بيا به
هغوئ په خپل مُلک کښې اوسيږی.“

دروغژن نبيان

۹ زما زړۀ د دروغژنو نبيانو په وجه مات شوے دے، او
ټول هډُوکی مې په لړزان دی. زۀ لکه د هغه نشائی په شان
شوے يم څوک چې په شرابو زيات نشه شوے وی، نو دغه
شان زۀ د مالِک خُدائ او د مقدس کلام په وجه نشه يم. ۱۰
دا مُلک د زناکارانو نه ډک دے، نو په دې وجه مالِک خُدائ
وربانديې لعنت نازل کړے دے نو زمکه اوچه شوې ده او په
للمه کښې شينکے اوچ شوے دے. نبيان په بدو لارو روان
شوی دی او خپل طاقت په غلطه طريقه استعمالوی. ۱۱
مالِک خُدائ فرمائی چې، ”نبيان او اِمامان دواړه بې‌خُدايه
کارونه کوی، تر دې چې ما په خپل کور کښې هم د دوئ
بدعملۍ پيدا کړی دی. ۱۲ نو په دې وجه چې هغوئ چرته
هم ځی د هغوئ پښې به ښوئيږی، او د تيارو خوا ته به بوتلے
شی او هلته به هغوئ راوغورزيږی. زۀ به په هغوئ باندې د
هغوئ د سزا په مقرر شوی وخت کښې افت نازل کړم.“
مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۱۳ ”ما د سامريه د نبيانو دا
خراب کارونه وليدل چې کوم هغوئ د بعل په نوم پيشګوئې

خلقو ته کوله او زما قوم بنی اِسرائيل يې بې‌لارې کړو. ١٤
خو ما د يروشلم په پېغمبرانو کښې د دې نه زيات خراب کار
وليدلو، هغوئ زنا کوی او بې‌ايمانی کوی، او د بدعملو خلقو
حوصله افزائی کوی، نو بيا يو هم د خپلو بد عملونو نه نۀ منع
کيږی. هغوئ ټول زما دپاره د سدوم د خلقو په شان خراب
دی، او د يروشلم خلق ما ته د عموره د خلقو په شان بد
دی.“ ١٥ نو ځکه مالِک خُدائ ربُ الافواج د يروشلم د
نبيانو په حقله داسې فرمائی، ”زۀ به هغوئ ته د خوړلو دپاره
تريخ خوراک او د څښلو دپاره به ورله د زهرو اوبۀ ورکړم،
ځکه چې د يروشلم د نبيانو په وجه، په ټول مُلک کښې
بې‌دينی خوره شوې ده.“ ١٦ مالِک خُدائ ربُ الافواج خپلو
خلقو ته فرمائی چې، ”دا نبيان چې تاسو ته کومه پېشګوئې
کوی د هغوئ خبرو ته غوږ مۀ نيسئ، هغوئ تاسو د دروغو په
اُميدونو سره ډکوی. هغوئ تاسو ته د مالِک خُدائ پېغام نۀ
درکوی خو صرف د خپل سوچ او زړۀ نه تاسو ته رويا پېش
کوی. ١٧ هغوئ هغه خلقو ته مسلسل خبرې کوی څوک
چې ما سپک ګڼی، چې مالِک خُدائ فرمائی چې تاسو به په
خير خيريت يئ. او هغوئ ټولو ته څوک چې د خپل سرکشه
زړۀ تابعداری کوی هغوئ وائی تاسو ته به هيڅ قسمه نقصان
ونۀ رسيږی.“ ١٨ خو په هغوئ کښې کوم يو د مالِک خُدائ
په حضور کښې ولاړ وو چې هغه څۀ يې ليدلی يا اوريدلی وی
کوم چې هغۀ فرمائيلی دی؟ يو هم نه. چا هغۀ ته غوږ نيولے
او چا د هغۀ آواز اوريدلے دے؟ ١٩ ګورئ د مالِک خُدائ
غضب لکه د طوفان په شان راروان دے، او د هغۀ غضب به
د ډېر تيز طوفان په شان د بدعملو په سرونو باندې راتاو شی.
٢٠ او د مالِک خُدائ دا غضب به تر هغې پورې سوړ نۀ

شی ترڅو پورې چې د هغهٔ د زړهٔ مقصد پوره شوے نهٔ وی. په راتلونکو ورځو کښې به تاسو په دې ټولو باندې پوره پوهه شئ. ﴿۲۱﴾ "ما دا نبیان نهٔ دی لیږلی، خو هغوئ د خپل ځان نه د پېغام ورکولو دپاره په منډه شوی دی، ما د هغوئ سره خبرې نهٔ دی کړې، خو هغوئ پېشګویانې وکړی. ﴿۲۲﴾ کهٔ چرې هغوئ زما په حضور کښې ما سره ولاړ وے، نو هغوئ به بیا زما کلام خلقو ته اورولو او هغوئ به یې د خپلو شرارتونو او بدعملونو نه را اړول." ﴿۲۳﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، "زهٔ هغه خُدائ پاک یم چې هر چرته حاضر ناظر یم نه چې په یو ځائ کښې. ﴿۲۴﴾ ولې داسې څوک شته چې زما نه خپل ځان چرته پټ کړی او زهٔ هغه ونهٔ وینم؟" مالِک خُدائ فرمائی. "ولې زهٔ په هر ځائ زمکه او آسمان کښې نهٔ یم څهٔ؟" مالِک خُدائ فرمائی. ﴿۲۵﴾ "ما هغه هر څهٔ واورېدل څهٔ چې دې پېغمبرانو خلقو ته وفرمائیل څوک چې زما په نوم دروغ وائی او خلقو ته وائی چې، ما خوب ولیدو. په خوب کښې په ما الهام وشو. ﴿۲۶﴾ دا خبرې به ترڅو پورې د دې دروغژنو پېغمبرانو په زړونو کښې راځی، څوک چې د خپلو سوچونو پېغامونه خلقو ته بیانوی. ﴿۲۷﴾ د هغوئ خیال دا دے چې کوم خوبونه چې دوئ په خپلو کښې یو بل ته بیانوی نو د دې په وجه به زما خلق زما نوم هېر کړی، لکه څنګه چې پخوا د دوئ پلار نیکهٔ زما نوم هېر کړے وو او د بعل بُت عبادت یې وکړو." ﴿۲۸﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، "کوم پېغمبر چې خوب لیدلے دے هغه دې بېشکه خپل خوب بیان کړی، خو چې په چا زما کلام نازل شوے دے هغه دې په وفادارئ سره کلام خلقو ته واوروی. تش بوس د غنمو برابر دی څهٔ؟" ﴿۲۹﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، "آیا زما پېغام

د اور په شان نۀ دے څۀ، او زما پېغام د څټک په شان نۀ دے څۀ چې ګټ ټوټه ټوټه کوی؟ ۳۰ نو ځکه زۀ د هغه پېغمبرانو خِلاف يم څوک چې د يو بل نه خبرې نقل کوی او بيا خلقو ته وائی چې دا کلام زما د طرفه دے.“ ۳۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”زۀ د هغه پېغمبرانو خِلاف هم يم چا چې خپله خولۀ پرانستی وی او د خپل ځان نه لګيا وی خبرې کوی او بيا وائی چې مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۳۲ په حقيقت کښې زۀ د هغوئ خلاف يم،“ مالِک خُدائ دا بيان کوی، ”څوک چې د دروغو خوبونه جوړوی او زما خلقو ته هغه بيانوی، او هغوئ په خپلو بې‌حسابه دروغو سره زما خلق بې‌لارې کوی، حال دا چې نۀ ما هغوئ لېږلی دی او نۀ مې مقرر کړی دی. او هغوئ د خلقو د فائدې هيڅ خبرې نۀ کوی.“ مالِک خُدائ دا بيان کوی.

د مالِک خُدائ پېغام

۳۳ ”يرمياه، کله چې د دې خلقو نه عام کس يا پېغمبر يا اِمام ستا نه تپوس وکړی چې، تا سره د مالِک خُدائ نه کوم دروند پيټے شته څۀ؟ نو تۀ په جواب کښې ورته ووايه، نو هغه دروند پيټے هم تۀ يې، مالِک خُدائ فرمائی، زۀ به تا وغورزوم. ۳۴ کۀ چرې يو پېغمبر، يا اِمام يا بل څوک دا دعویٰ وکړی چې، ”دا د مالِک خُدائ دروند پيټے دے،“ زۀ به دۀ له او د دۀ خاندان له سزا ورکړم. ۳۵ نو بيا دې دا هر يو کس په تاسو کښې د يو بل نه او د خپلو دوستانو او خپلوانو نه تپوس کوی چې، ”مالِک خُدائ په جواب کښې څۀ فرمائيلی دی؟“ او يا دا چې، ”مالِک خُدائ کومه خبره کړې ده؟“ ۳۶ خو نور به تۀ بيا کله هم دا ونۀ وائې چې، ”د

مالِک خُدائ پېغام يو دروند پيټے دے،“ ځکه چې د هر سړی
خپله خبره د هغهٔ پېغام وګرځيدو نو تاسو بيا دغه شان د
ژوندی مالِک خُدائ، ربُ الافواج خُدائ زمونږ د خُدائ پاک
پېغام ته تعبير ورکوئ. ۳۷ تاسو پېغمبرانو ته داسې ووايئ
چې، ”مالِک خُدائ تاسو له څهٔ جواب درکړو؟ مالِک خُدائ
څهٔ فرمائيلی دی؟“ ۳۸ او کهٔ بيا هم تاسو دا دعویٰ کوئ
چې، ”دا د مالِک خُدائ نه دروند پيټے دے،“ نو مالِک خُدائ
بيا داسې فرمائی چې، ”تاسو خبرې خو کوئ چې دا د مالِک
خُدائ نه دروند پيټے دے، اګر چې ما درته فرمائيلی وُو چې
داسې خبرې مهٔ کوئ چې دا د مالِک خُدائ د طرف نه دروند
پيټے دے،“ ۳۹ نو په دې وجه به زهٔ تاسو په يقين سره هېر
کړم او سره د هغه ښاره کوم چې ما تاسو او ستاسو پلار
نيکهٔ له ورکړو د خپل حضور نه لرې وشړم. ۴۰ زهٔ به په
تاسو باندې نهٔ ختمېدونکے لعنت او ابدی شرم نازل کړم چې
هيڅکله به هېرولے نهٔ شی.“

د اينځرو دوه ټوکرۍ

۲۴ ۱ وروستو د دې نه چې د بابل بادشاه نبوکدنضر د
يهوياکين د يهويقيم زوئ د يهوداه بادشاه بابل ته سره د
آفسرانو، کاريګرانو او لوهارانو قېديان بوتلل نو بيا مالِک
خُدائ ما ته په رويا کښې د اينځرو دوه ټوکرۍ راوښودلې
چې د مالِک خُدائ د کور مخې ته پرتې وې. ۲ په يوه
ټوکرۍ کښې اول موسمی او پاخهٔ اينځر وُو، او په بله ټوکرۍ
کښې خراب اينځر وُو، دومره ډېر خراب چې د خوړلو نهٔ وُو.
۳ نو بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”يرمياه تا ته څهٔ

ښکاری؟“ ما ورته په جواب کښې ووئيل، ”اينځر. ښۀ اينځر ډېر ښۀ دی خو خراب اينځر ډېر خراب دی، دومره خراب دی چې د خوړلو قابل هم نۀ دی.“ ۴ نو بيا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۵ ”مالِک خُدائ، د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائی چې، دا ښۀ اينځر د يهوداه د هغه خلقو په شان دی چې ما د بابل مُلک ته د دې ځائ نه جلاوطن کړی دی او زۀ هغوئ ته هم دغه شان ښۀ ګورم.
۶ زۀ به هغوئ ته په ښۀ سترګه ګورم، او زۀ به هغوئ دې مُلک ته واپس راولم. زۀ به هغوئ آباد کړم او زۀ به هغوئ ونۀ غورزوم، زۀ به هغوئ وکرم او د بېخ نه به يې نۀ راوباسم.
۷ زۀ به هغوئ له دا خواهش ورکړم چې هغوئ ما وپېژنی چې زۀ مالِک خُدائ يم. هغوئ به زما مخلوق وی، او زۀ به د هغوئ خُدائ پاک يم، ځکه چې هغوئ به په پوره زړۀ سره ما ته رجوع وکړی. ۸ مالِک خُدائ وفرمائيل، هغه خراب اينځر چې دومره ډېر خراب دی چې د خوړلو قابل هم نۀ دی، نو دغه شان به زۀ د صدقياه د يهوداه بادشاه، او د هغۀ د آفسرانو سره ځوک چې د يروشلم نه ژوندی پاتې شوی دی کۀ هغه دلته اوسيږی او يا کۀ په مِصر کښې دی دغه شان سلوک وکړم. ۹ زۀ به هغوئ په زمکه د هر يو مُلک دپاره د دهشت مثال او د افت زده ګانو نمونه وګرځوم. زۀ چې هغوئ چرته هم خوارۀ کړم نو هغوئ به د عبرت يو مثال جوړ شی او خلق به د هغوئ نوم د بې‌عزتۍ دپاره استعمالوی او د هغوئ بې‌عزتی به کوی او لعنت به پرې وائی. ۱۰ زۀ به په هغوئ جنګ راولم، لوږه او وبا به پرې راولم، تر هغې پورې چې هغوئ به په هغه مُلک کښې ختم کړم کوم چې ما دوئ او د دوئ پلار نيکۀ له ورکړے وو.“

په بابل کښې د اويا کلونو د قيد پيشګوئي

۲۵ ۱ يرمياه ته د يهوداه بادشاه د يوسياه د زوئ
يهويقيم د بادشاهۍ په څلورم کال، د يهوداه د ټولو خلقو په
حقله د مالِک خُدائ د طرف نه پېغام ورکړې شو. په هم دغه
کال باندې نبوکدنضر د بابل په تخت کښېناستو. ۲ نو بيا
يرمياه نبی د يروشلم ټولو اوسېدونکو او د يهوداه ټول قوم ته
بيان وکړو او ورته يې وفرمائيل، ۳ ”د يهوداه بادشاه د
امون د زوئ يوسياه د بادشاهۍ د ديارلسم کال نه واخله، تر
اوسه پورې مالِک خُدائ د درويشتو کالو دپاره ما ته پېغام
راکړو او ما هغه تاسو ته څو ځله در رسولے دے، خو تاسو
ما ته غوږ ونۀ نيولو. ۴ سره د دې چې مالِک خُدائ بيا بيا
خپل خِدمتګاران پيغمبران رالېږلی دی، تاسو هغوئ ته نۀ غوږ
نيولو او نۀ مو هغوئ ته توجو ورکوله. ۵ هغوئ به تاسو ته
فرمائيل چې، تاسو هر يو خپلې خرابې طريقې او هغه بد
کارونه پرېږدئ کوم چې تاسو کوئ، نو بيا تاسو په هغه مُلک
کښې تر تله پورې اوسېدلے شئ کوم چې ما تاسو او ستاسو
پلار نيکۀ له ورکړے دے. ۶ هغوئ به تاسو ته فرمائيل چې
د نورو معبودانو عبادت او خِدمت مۀ کوئ، تاسو چې په
خپلو لاسونو کوم بُتان جوړ کړی دی هغوئ ته په عبادت
کولو زما قهر مۀ راپاروئ. نو بيا به زۀ تاسو ته نقصان نۀ
درکوم. ۷ مالِک خُدائ وفرمائيل چې، خو تاسو ما ته غوږ
ونۀ نيولو، او تاسو چې څۀ جوړ کړی وُو د هغې په وجه تاسو
زۀ په قهر او غصه کړم، او تاسو په خپله خپل ځان ته
نقصان ورسولو. ۸ نو په دې وجه مالِک خُدائ ربُ
الافواج داسې فرمائی چې، ځکه چې تاسو زما پيغام ته غوږ

ونهٔ نیولو، ۹ زهٔ به د شمال ټول خلق او خپل خدمتګار د
بابل بادشاه نبوکدنضر د دې مُلک او په دې کښې د
اوسېدونکو خلقو او د خواوشا ټولو قومونو په خلاف د جنګ
دپاره راولېږم. زهٔ به هغوئ بلکل تباه کړم او هغوئ به د خلقو
دپاره د یرې دهشت، ټوقو، او مسخرو یو مثال وګرځوم، او
په ابدی کنډرو به یې بدل کړم. مالِک خُدائ دا فرمائی. ۱۰
زهٔ به د هغوئ د خندا او د خوشحالۍ چغې د دې ځائ نه
خاموش کړم او زهٔ به د هغوئ د وادهٔ د ناوې او د زلمی د
خوشحالۍ آوازونه خاموش کړم. د هغوئ د میچونو آوازونه
به خاموش کړم او د هغوئ ډیوې به مړې کړم. ۱۱ دا ټول
مُلک به په شاړو او خرابو باندې بدل شی، او دا قومونه به د
اویا کالونو دپاره د بابل د بادشاه خِدمت کوی. ۱۲ خو چې
کله اویا کالونه پوره شی، نو بیا به زهٔ د بابل بادشاه او د هغهٔ
قوم، او د هغهٔ مُلک له سزا ورکړم، د هغوئ د هغه ګناهونو په
وجه کوم چې هغوئ کړی دی، مالِک خُدائ دا فرمائی، او د
تل دپاره به د بابل مُلک په دشته او خرابه بدل کړم. ۱۳ زهٔ
به په دې مُلک هغه ټول افتونه راولم کوم چې ما د دهٔ خلاف
بیان کړی دی، او په دې کِتاب کښې لیکلے شوی دی او کوم
چې د یرمیاه نبی په ذریعه د ټولو قومونو خلاف پېشګوئې
شوې ده. ۱۴ نور ډېر قومونه او غټ بادشاهان به هغوئ
غلامان جوړ کړی، او زهٔ به هغوئ ته هم هغه شان سزا
ورکړم کومه سزا چې هغوئ نورو ته ورکړې وه.“

د خُدائ پاک د غضب پیالۍ

۱۵ مالِک خُدائ چې د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دے ما ته
یې وفرمائیل، ”زما د لاس نه دا پیالۍ واخله چې زما د غضب

د شرابو نه ډکه ده او ټولو قومونو ته چې زۀ تا استوم په
هغوئ يې وڅښوه. ۱۶ کله چې هغوئ دا وڅښى، نو هغوئ
ټول به زنګيږى او تيندکونه به خورى او کوم جنګ چې زۀ په
دوئ باندې راولم د هغې په وجه به ليونى شى." ۱۷ نو بيا ما
د مالِک خُدائ د لاس نه پيالۍ واخستله او په هغه ټولو
قومونو مې وڅښله چې زۀ چا ته هغۀ ورلېږلے وم. ۱۸ زۀ
يروشلم او د يهوداه ټولو ښارونو او د هغوئ بادشاهانو او
مشرانو له لاړم او هغوئ ټولو د غضب د پيالۍ نه وڅښل. د
هغه وخت نه تر اوسه پورې، دا مُلک تباه شو، او د هغوئ
دپاره د يرې او دهشت، ټوقو مسخرو شو او خلقو د هغوئ په
نومونو لعنت وئيلو. ۱۹ ما دا پيالۍ فِرعون د مِصر بادشاه
او د هغۀ نوکرانو او آفسرانو له او ټولو مِصريانو له ورکړه،
۲۰ او نورو ټولو هغه پردو خلقو ته څوک چې په دې مُلک
کښې اوسېدل، او د عُوض ټولو بادشاهانو ته، د فلستيه د
ټولو ښارونو بادشاهانو ته لکه اسقلون، غزه، عقرون، او کوم
خلق چې په اشدود کښې پاتې وُو ورکړه، ۲۱ د ادوم، موآب
او عمون قومونه ته، ۲۲ د صور او صيدا ټولو بادشاهانو ته،
او د سمندر د ساحلى علاقو بادشاهانو ته، ۲۳ د ددان، تيما
او بُوز ښارونو او هغه ټولو خلقو ته څوک چې لرې اوسېدل،
۲۴ د عربو ټولو بادشاهانو ته او د ټولو هغه اجنبيانو
بادشاهانو ته چې هلته په ريګستان کښې اوسېدل، ۲۵ د
زِمرى، عيلام او د مادى ټولو بادشاهانو ته، ۲۶ او ما د
شمال ټولو نزدې لرې بادشاهانو ته، او پرله پسې د زمکې په
مخ ټولو بادشاهتونو ته ورکړه. او د دې هر څۀ نه وروستو د
بابل بادشاه به يې هم وڅښى. ۲۷ بيا مالِک خُدائ ما ته
وفرمائيل، "اوس هغوئ ته ووايه چې، مالِک خُدائ ربُ

الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی، تاسو وڅښئ چې
نشه شئ او اولټئ وکړئ، او چې راوغورزېږئ چې بیا هیڅکله
راپورته نۀ شئ ځکه چې زۀ به په تاسو جنګ راولم. ۲۸ خو
کۀ هغوئ ستا د لاس د پیالئ اخستلو او څښلو نه اِنکار
وکړی، هغوئ ته ووایه، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې،
دا پیالئ به ضرور څښئ. ۲۹ ګورئ چې ما د تباهئ کار په
یروشلم کښې شروع کړلو کوم ښار چې زما په نوم یادیږی.
نو ولې تاسو به د سزا نه خلاص شئ څۀ؟ تاسو به بې‌سزا
پاتې نۀ شئ، ځکه چې زۀ په ټوله زمکه کښې او د هغوئ په
ټولو اوسېدونکو باندې جنګ راولم، مالِک خُدائ ربُ الافواج
دا فرمائی. ۳۰ نو اوس دا ټولې خبرې د هغوئ خلاف بیان
کړه او هغوئ ته ووایه چې، مالِک خُدائ به د آسمان د اوچتو
او مقدسو ځایونو نه لکه د ازمری په شان وغړمبیږی او هغه
به د خپل وطن خلاف زورَور آوازونه وکړی. او هغه به داسې
په تیزه آوازونه وکړی لکه څنګه چې د انګورو نچوړونکی په
هغه وخت کښې شور کوی. او هغه به د هغوئ ټولو خلاف په
زوره چغې ووهی څوک چې په دُنیا کښې اوسیږی. ۳۱ او د
هغۀ د عدالت آواز به د دُنیا د یو سر نه تر بل سره پورې
ورسیږی. ځکه چې مالِک خُدائ د قومونو خِلاف عدالت
کوی. او هغه به د ټولو انسانانو فیصله واوروی او بدکاران به
جنګونو ته حواله کړی. مالِک خُدائ دا فرمائی. ۳۲ ربُ
الافواج داسې فرمائی چې، وګورئ، افت د یو مُلک نه بل
مُلک ته پیوسته خوریږی او یو لوئ طوفان د دُنیا د بل سر نه
راروان دے. ۳۳ په هغه ورځ به چې کوم خلق مالِک خُدائ
وژلی وی د هغوئ لاشونه به هر چرته د دُنیا د یو سر نه تر بل
سره پورې پراتۀ وی. په هغوئ باندې به نۀ څوک ماتم کوی او

نهٔ به يې څوک رايوځائ کولے شی او نهٔ به ښخولے شی خو
په زمکه به لکه د ډيران د ډيری په شان پراتهٔ وی. ۳۴ اے د
قومِ شپونکو تاسو په خپل ځان باندې ژړا او ماتم وکړئ، او
اے د قومونو مشرانو تاسو په خاورو ايرو کښې ورغړېږئ.
ځکه ستاسو د حلالېدلو او خورېدلو وخت رارسېدلے دے.
تاسو به د ختو د نازک لوښی په شان راوغورزېږئ او ټوکړې
ټوکړې به شئ. ۳۵ د شپونکو سره به د تېښتې دپاره يو ځائ
هم نهٔ وی، او د قوم د مشرانو سره به د منډې دپاره يو ځائ
هم نهٔ وی. ۳۶ د شپونکو ژړا انګولا واورئ، او د قوم د
مشرانو ژړا او فرياد واورئ، ځکه چې مالِک خُدائ د هغوئ
مُلک تباه کوی. ۳۷ د مالِک خُدائ د يروونکی قهر په وجه
به د آرام ځايونه خراب شی. ۳۸ مالِک خُدائ لکه د يو
طاقتور ازمری په شان کله چې د خپل غار نه راوځی او په
خلقو حمله وکړی نو دغه شان به د ظالم تيره تُوره او د
مالِک خُدائ سخت قهر به د هغوئ مُلک تباه کړی.“

د حضرت يرمياه د مرګ نه بچ کېدل

۲۶ ۱ دلته يرمياه ته د مالِک خُدائ پېغام د يهويقيم د
يوسياه د زوئ د يهوداه بادشاه د حکومت په وړومبنی سر
کښې ورکړے شو. ۲ مالِک خُدائ هغهٔ ته داسې وفرمائيل
چې، ”لاړ شه او د مالِک خُدائ د کور په دربار کښې ودرېږه،
او هغه خلقو ته اعلان وکړه څوک چې د يهوداه د خوا او شا
ښارونو نه د عبادت دپاره راغلی دی. هغوئ ته زما کلام پوره
پوره واوروه او يو لفظ هم ترې نه کم نهٔ کړې. ۳ کېدے
شی چې هغوئ تا ته غوږ ونيسی او هر يو د خپلو بدو لارو نه

راواوړی. کومه منصوبه چې ما د هغوئ خلاف جوړه کړې
وه، نو بيا به زهٔ خپل سوچ بدل کړم او هغه افت به پرې نهٔ
راولم. ۴ هغوئ ته ووايه، مالِک خُدائ فرمائی، کهٔ چرې
تاسو ما ته غوږ ونهٔ نيسئ او کوم شريعت چې ما تاسو ته
پېش کړے دے د هغې پيروی ونهٔ کړئ، ۵ او کهٔ چرې
تاسو زما د خِدمت کوونکو پېغمبرانو کلام ته غوږ ونهٔ نيسئ
کوم چې ما تاسو ته بار بار درلېږلی دی خو تاسو هغوئ ته
غوږ ونهٔ نيولو، ۶ نو زهٔ به د دې کور سره هم هغه شان
کار وکړم لکه څنګه مې چې د سيلا سره کړے وو، او د
زمکې په مخ به د دُنيا ټول قومونه د دې ښار نوم په لعنت
کولو سره اخلی." ۷ کله چې يرمياه د مالِک خُدائ په کور
کښې دا کلام واورولو نو اِمامانو، پېغمبرانو او ټولو خلقو د
هغهٔ کلام واورېدو، ۸ نو چې څنګه يرمياه هغه کلام خلقو
ته اورول ختم کړو کوم چې ورته مالِک خُدائ حکم کړے وو
چې دې خلقو ته يې واوروی نو سمدستی اِمامانو، نبيانو او
ټولو خلقو هغه ونيولو او چغې يې کړې، "دا ضروری ده چې
تهٔ د دې په وجه مړ شې. ۹ تهٔ ولې د مالِک خُدائ په کور
کښې د هغهٔ په نوم پېغام ورکوې چې دا کور به لکه د سيلا په
شان شی او دا ښار به په صحرا او کنډرو بدل شی؟" نو د
مالِک خُدائ په کور کښې ټول خلق د يرمياه نه راتاو شول.
۱۰ کله چې د يهوداه آفسرانو د دې خبرو په حقله واورېدل،
هغوئ د شاهی محل نه د مالِک خُدائ د کور طرف ته لاړل
او هلته د نوې دروازې په نوم دروازه کښې په داخلېدو سره
په خپلو ځايونو باندې کښېناستل. ۱۱ نو بيا اِمامانو او
پېغمبرانو، ټولو آفسرانو او نورو خلقو ته وفرمائيل چې، "دې
سړی ته دې د مرګ سزا ورکړے شی ځکه چې هغهٔ د دې

ښار خِلاف پېشګوئي وکړه او تاسو په خپلو غوږُونو
واورېده.“ ١٢ نو بيا يرمياه ټولو آفسرانو او ټولو خلقو ته
وفرمائيل، ”زۀ مالِک خُدائ رالېږلے يم چې د دې کور او د
دې ښار خِلاف هغه ټولې پېشګويانې وکړم کومې چې تاسو
واورېدلې. ١٣ تاسو اوس د خپلو طريقو او اعمالو اصلاح
وکړئ او د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک تابعداری
وکړئ. نو بيا به مالِک خُدائ خپل سوچ بدل کړی او د کوم
افت د نازلېدو منصوبه يې چې جوړه کړې ده هغه به نۀ
نازلوی. ١٤ ترڅو پورې چې زما خبره ده، زۀ خو ستاسو په
قبضه کښې يم، څۀ چې تاسو ته ښۀ او صحيح ښکاری هم
هغه ما سره وکړئ. ١٥ خو تاسو په دې يقين وساتئ، کۀ
چرې تاسو ما مړ کړئ، نو تاسو او د دې ښار خلق ټوک
چې په کښې اوسېږی د يو بې‌ګناه کس خون به په خپله غاړه
واخلئ ځکه چې په حقيقت کښې زۀ مالِک خُدائ تاسو ته
رالېږلے يم، چې دا ټولې خبرې ستاسو غوږونو ته
دررسوم.“ ١٦ نو آفسرانو او خلقو چې دا واورېدل، نو
اِمامانو او پېغمبرانو ته يې ووئيل، ”دې سړی ته دې د مرګ
سزا ورنۀ کړے شی، ځکه چې هغۀ مونږ ته د مالِک خُدائ
زمونږ د خُدائ پاک په نوم خبرې وکړې.“ ١٧ نو بيا د قوم
يو څو مشران راپاڅېدل او ټولو حاضرو خلقو ته يې ووئيل
چې، ١٨ ”د مورشيت ميکاه نبی چې د حزقياه د بادشاهت
په ورځو کښې د يهوداه بادشاه وو، پېشګوئي وکړه. هغۀ د
يهوداه ټولو خلقو ته وفرمائيل، دا هغه څۀ دی چې مالِک
خُدائ ربُ الافواج يې فرمائی، صيون به لکه د پټي په شان په
يوې واړولے شی، د يروشلم نه به د خاورو ډېرے جوړ شی،
او په اوچتو غونډو چرته چې د خُدائ کور دے په هغې کښې

به جاړې بوټی راشنۀ شی. ١٩ ولې حزقياه چې د يهوداه
بادشاه وو هغه په مرګ محکوم کړو څۀ؟ آيا حزقياه د مالِک
خُدائ نه ونۀ يرېدو چې د هغۀ رحم ولټوی؟ آيا مالِک خُدائ
خپله فېصله بدله نۀ کړه د کوم افت د رانازلېدو چې هغۀ د
دوئ خلاف منصوبه جوړه کړې وه؟ مونږ په خپله په خپل
ځان د سخت افت راوستو په حالت کښې يُو.“

د اورِياه نبی قتلول

٢٠ په هغه ورځو کښې يو بل نبی د اورِياه په نوم چې د
قِريَت‌يعرِيم اوسېدونکے وو او د سمعياه زوئ وو د يرمياه
نبی په شان د مالِک خُدائ په نوم نبوت کولو. هغۀ هم د دې
ښار او د دې خلقو خلاف لکه څنګه چې يرمياه خبرې کړې
وې يو شان خبرې وکړې. ٢١ کله چې يهويقيم بادشاه، او د
هغۀ ټولو فوجيانو او آفسرانو د اورِياه خبرې واورېدلې، نو
بادشاه د هغۀ د قتلولو کوشش وکړو. خو کله چې اورِياه
واورېدل نو د يرې نه مِصر ته وتښتېدلو. ٢٢ نو بيا يهويقيم
بادشاه الناتن د عکبور زوئ مِصر ته سره د نورو کسانو
ولېږلو. ٢٣ نو هغوئ اورِياه په مِصر کښې ونيولو او يهويقيم
بادشاه له يې راوستلو، او هغه يې په تُوره قتل کړو او د هغۀ
لاش يې د عامو خلقو په قبرستان کښې ښخ کړو. ٢٤ خو
اخيقام د سافن زوئ د يرمياه مدد کولو، نو ځکه هغه د مرګ
دپاره خلقو ته حواله نۀ کړے شو.

يرمياه جغ په غاړه کړو

٢٧

١ د صدقياه د يوسياه د زوئ د يهوداه د بادشاهۍ په

تازه ورځو کښې دا پېغام یرمیاه ته د مالِک خُدائ له طرفه
ورکړے شو. ۲ مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې، ”د خپل
ځان دپاره جغ جوړ کړه او د څرمنې په تسمو سره یې په
خپله غاړه کښې واچوه.“ ۳ بیا مالِک خُدائ ما ته
وفرمائیل چې، ”د ادوم، موآب، عمون، صور او د صیدا
بادشاهانو ته د هغوئ د هغه سفیرانو په ذریعه پېغام ورواستوه
څوک چې یروشلم ته د یهوداه د بادشاه صدقیاه لیدلو له
راغلی وُو. ۴ هغوئ له دا پېغام د هغوئ د مالِکانو دپاره
ورکړه چې دا هغه څۀ دی چې ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو
مالِک خُدائ یې فرمائی، ۵ ما په خپل لوئ طاقت او
زورَور لاس سره زمکه او په کښې ټول انسانان او ځناور پېدا
کړل، او هر چا ته چې زما خوښه وی نو بیا دا هغوئ له
ورکوم. ۶ خو زۀ به اوس ستاسو ټول مُلکونه خپل خِدمت
کوونکی نبوکدنضر د بابل بادشاه ته حواله کړم، تر دې چې
زۀ به ځنګلی ځناور هم د دۀ تابعدار کړم. ۷ ټول قومونه به
د هغۀ خِدمت وکړی، او د هغۀ د زوئ او د نمسی به تر هغې
پورې خِدمت کوی ترڅو چې د هغۀ د مُلک د ختمېدو دپاره
مقرر شوے وخت نۀ وی راغلے. نو بیا به نور ډېر قومونه او
لوئ بادشاهان راشی او بابلیان به خپل غلامان جوړ کړی.
۸ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، کۀ چرې یو قوم یا
بادشاهت د نبوکدنضر یعنې د بابل د بادشاه د خِدمت نه
اِنکار وکړی او یا خپل څټ د هغۀ د جغ لاندې نۀ کړی، نو زۀ
به بیا په هغه قوم جنګ، قحط او وبا را نازله کړم، ترڅو چې
بابلیانو هغه قبضه کړے نۀ وی. ۹ نو بیا خپلو دروغژنو
نبیانو، فالګرو، د خوب تعبیر کوونکو، خپل قسمت
معلومونکو او جادوګرو ته غوږ مۀ نیسئ، څوک چې تاسو ته

وائی چې تاسو به د بابل د بادشاه خِدمت نۀ کوئ. ۱۰
هغوئ تاسو ته د دروغو نبوت کوی او په دې خبرو به تاسو د
خپل مُلک نه لرې وشړلے شئ، زۀ به تاسو خوارۀ وارۀ کړم
او تاسو به تباه شئ. ۱۱ خو کۀ کوم یو قوم هم خپل څټ د
بابل بادشاه د جغ لاندې ښکته کړی او د هغۀ خِدمت وکړی،
نو زۀ به دا قوم په خپله زمکه باندې پرېږدم چې هغه وکَری او
هلته اوسېږی.“ دا د مالِک خُدائ وینا ده. ۱۲ ما هم دا پیغام
د یهوداه بادشاه صدقیاه ته ورکړو. ما ورته ووئیل، ”خپل
څټونه د بابل بادشاه جغ ته ښکته کړئ، د هغۀ او د هغۀ د
خلقو خِدمت وکړئ، نو تاسو به ژوندی پاتې شئ. ۱۳ نو بیا
ولې تۀ او ستا عوام دې په هغه جنګ، قحط یا وبا مړۀ شی په
کومو چې مالِک خُدائ هر هغه قوم یروی څوک چې د بابل د
بادشاه د خِدمت نه اِنکار کوی؟ ۱۴ د دروغژنو نبیانو خبرو
ته غوږ مۀ نیسئ څوک چې تاسو ته وائی چې د بابل د بادشاه
خِدمت به نۀ کوئ، ځکه چې هغوئ تاسو ته دروغ وائی. ۱۵
مالِک خُدائ په خپله فرمائیلی دی چې، هغوئ ما نۀ دی
درلېږلی. هغوئ زما په نوم د دروغو نبوت کوی. نو ځکه زۀ
به تاسو د خپل مُلک نه وشړم، نو تاسو او هغه نبیان دواړه به
هلاک شئ.“ ۱۶ نو بیا ما اِمامانو ته ووئیل چې، ”دا هغه څۀ
دی چې مالِک خُدائ فرمائیلی دی، هغه نبیانو ته غوږ مۀ
نیسئ چې څوک داسې وائی چې د خُدائ پاک د کور مقدس
څیزونه به ډېر زر د بابل نه راواپس شی. هغوئ تاسو ته د
دروغو پیشګوئیانې کوی. ۱۷ هغوئ ته غوږ مۀ نیسئ، د بابل
د بادشاه خِدمت کوئ، نو تاسو به ژوندی پاتې شئ. نو بیا دې
ولې دا ښار تباه او په کنډرو بدل شی څۀ؟ ۱۸ کۀ چرې
هغوئ په رښتیا سره پیغمبران وی او د مالِک خُدائ د خوا نه

ورته کلام ورکړے شوے وی نو بيا دې هغوئ ما ته چې
مالِک خُدائ ربُ الافواج يم سوال او مِنت وکړی چې زۀ هغه
پاتې شوی مقدس څيزونه بابل ته پرې نۀ ږدم چې هغوئ
يوسی. او چې هغه په يروشلم کښې د مالِک خُدائ په کور او
د يهوداه بادشاه په محل کښې پاتې شی. ١٩ نو مالِک خُدائ،
ربُ الافواج د هغه څيزونو په حقله وفرمائيل کوم چې په
يروشلم کښې پاتې ؤو لکه د زېړو ستنې او د زېړو ډيګۍ، او د
اوبو راوړلو ګاډی او نور سامانونه. ٢٠ دا هم هغه پاتې شوی
څيزونه دی کله چې نبوکدنضر بادشاه د يهوداه بادشاه، د
يهويقيم زوئ يهوياکين او د يهوداه او يروشلم مشران سپين
روږی ټول بابل ته بوتلل. ٢١ مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی
اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی هغه څيزونو په حقله کوم چې د
مالِک خُدائ په کور کښې پاتې دی او د يهوداه او په يروشلم
او د بادشاه په محل کښې پاتې دی، ٢٢ دا سامانونه به بابل
ته يوړے شی او دا به زما د راتلو د ورځې پورې هلته وی،
مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، نو بيا به زۀ دا ټول سامان
واپس راوړم او په دې ځائ کښې به يې ولګوم.“

حضرت يرمياه او حننياه نبی

٢٨ ١ د يهوداه د بادشاه د صدقياه د بادشاهۍ په تازه
ورځو کښې په هم هغه کال په پينځمه مياشت په څلورم کال
د جبعون د ښار يو پيغمبر د عزور زوئ حننياه د مالِک
خُدائ په کور کښې د اِمامانو او د خلقو په وړاندې ما ته
خبرې وکړې او راته يې وفرمائيل چې، ٢ مالِک خُدائ ربُ
الافواج، د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې، ”زۀ به د بابل

د بادشاه جغ مات کړم چې بوج يې په خلقو باندې دے. ۳
زۀ به په دوو کالو کښې دننه د مالِک خُدائ د کور هغه
ټول مقدس څيزونه واپس دې ځائ ته راوړم کوم چې
نبوکدنضر بادشاه بابل ته وړلی وُو. ۴ زۀ به هم د يهوداه
بادشاه د يهويقيم زوئ يهوياکين سره د يهوداه د هغه ټولو
خلقو واپس دې ځائ ته راولم کوم چې په بابل کښې
جلاوطن دی. بېشکه چې زۀ به د بابل د بادشاه جغ مات
کړم. مالِک خُدائ دا فرمائی.“ ۵ بيا يرمياه پيغمبر د
اِمامانو او د هغه ټولو خلقو په مخکښې کوم چې د مالِک
خُدائ په کور کښې ولاړ وُو حننياه نبی ته داسې جواب
ورکړو، ۶ هغۀ وفرمائيل چې، ”آمين. مالِک خُدائ دې هم
داسې وکړی. هغه دې ستا پېشګوئي پوره او رښتيا کړی چې
هغه به دوباره ټول د مالِک خُدائ د کور سامان سره د هغه
کسانو چې بابل ته قېديان بوتلے شوی دی دلته واپس راولی.
۷ خو اوس تۀ هم هغه خبرو ته کومې چې زۀ تا ته د ټولو
خلقو په وړاندې کوم غوږ ونيسه. ۸ زما او ستا نه ډېر
وړاندې پخوانو نبيانو دا پېشګوئي کړې ده چې په ډېرو مُلکونو
او لويو بادشاهتونو به جنګ، قحط او وبا راځی. ۹ خو
کوم يو پيغمبر چې د خير او سلامتۍ پېشګوئي کوی نو هغه به
په رښتيا سره په دې وپېژندلے شی چې د مالِک خُدائ له
طرفه رالېږلے شوے دے کله چې د هغۀ پېشګوئي رښتيا
شی.“ ۱۰ نو بيا حننياه د يرمياه نبی د غاړې نه جغ لرې
کړو او ټوټه ټوټه يې کړو، ۱۱ او حننياه ټولو خلقو ته
وفرمائيل چې، ”مالِک خُدائ فرمائی، زۀ به په دوو کالونو
کښې دننه هم دغه شان د نبوکدنضر بادشاه جغ چې کوم هغۀ
د ټولو قومونو په غاړه کښې اچولے دے لرې کړم.“ په دې

خبره یرمیاه د هغه ځائ نه لاړو. ۱۲ نو بیا څۀ موده
وروستو کله چې حننیاه پېغمبر د یرمیاه پېغمبر د څټ نه جغ
مات کړو، نو بیا د مالِک خُدائ کلام په یرمیاه پېغمبر نازل
شو چې، ۱۳ ”لاړ شه او حننیاه ته ووایه چې، مالِک خُدائ
فرمائی، تا خو د لرګی جغ مات کړو، خو د دې په ځائ به
مالِک خُدائ د خلقو په غاړه کښې د اوسپنې جغ واچوی.
۱۴ مالِک خُدائ، ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک
فرمائی چې، زۀ به د دې ټولو قومونو په غاړه کښې د اوسپنې
جغ واچوم ترڅو چې هغوئ د بابل د بادشاه نبوکدنضر
خِدمت وکړی. مالِک خُدائ فرمائیلی دی، تر دې چې زۀ به د
ځنګل په ځناورو باندې هم نبوکدنضر ته اختیار ورکړم چې د
هغۀ خِدمت وکړی.“ ۱۵ بیا یرمیاه نبی حننیاه نبی ته
وفرمائیل چې، ”حننیاه ما ته غوږ شه. مالِک خُدائ تۀ نۀ یې
رالېږلے، تۀ دې قوم ته د دروغو نبوت کوې او هغوئ ستاسو
په دروغو باندې باور کوی. ۱۶ نو ځکه بیا مالِک خُدائ په
خپله فرمائی چې، زۀ اوس تا د زمکې د مخ نه اخوا کوم. په
هم دې کال کښې به تۀ مړ شې، ځکه چې تا د مالِک خُدائ
خلاف د سرکشۍ تعلیم ورکړے دے.“ ۱۷ نو د هم هغه کال
په اوومه میاشت حننیاه پېغمبر مړ شو.

په بابل کښې جلاوطنو ته د حضرت یرمیاه نبی خط

۲۹ ۱ دا د هغه خط متن دے کوم چې یرمیاه پېغمبر د
یروشلم نه بابل ته هغه مشرانو او اِمامانو، پېغمبرانو، او نورو
ټولو خلقو ته ؤلېږلو چې نبوکدنضر بادشاه د یروشلم نه بابل
ته جلاوطن کړی ؤو، ۲ هغۀ دا د هغه وخت نه وروستو

ولیکلو کله چې یهویاکین بادشاه، د هغهٔ مور مَلِکه، د دربار
خصیان آفسران، د یهوداه او یروشلم مشران، ماهِر کسان او
کاریګران د یروشلیم نه شړلی وُو. ۳ هغهٔ هغه خط د
اِلعاسه د سافن زوئ او ګمریاه د خِلقیاه زوئ په لاس ولېږلو،
کوم چې د یهوداه بادشاه صدقیاه د بابل نبوکدنضر له
ولېږلو. په هغې کښې دا لیکلے شوی وُو، ۴ ”مالِک خُدائ
ربُ الافواج، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک هغه ټولو خلقو ته
فرمائی کوم چې ما مالِک خُدائ هغوئ د یروشلم نه بابل ته
قیدیان بوتلل، ۵ خپل ځان له په بابل کښې کورونه جوړ
کړئ او په هغې کښې اوسېږئ. باغونه وکَرئ او د هغې نه
خوراک کوئ. ۶ تاسو ودونه وکړئ چې زامن او لوڼه مو
پېدا شی. نو دغه شان بیا خپل زامن او لوڼه هم وادهٔ کړئ
چې د هغوئ هم بچی پېدا شی. تاسو په شمېر کښې زیات شئ
نه چې کم شئ. ۷ کوم ښار ته چې ما تاسو جلاوطن کړی
یئ د دغه ښار خیر غواړئ. او مالِک خُدائ ته د هغې دپاره
دُعا کوئ، ځکه کهٔ چرې په هغې کښې خیر وی، نو تاسو به
هم په خیر یئ. ۸ مالِک خُدائ، ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو
خُدائ پاک تاسو ته فرمائی چې، خبردار، ستاسو په مینځ
کښې چې کوم نبیان او فالبین اوسېږی چې هغوئ تاسو دوکه
نهٔ کړی. د هغوئ خوبونو ته توجو مهٔ ورکوئ. ۹ ځکه
هغوئ تاسو ته زما په نوم د دروغو پېشګوئې کوی. هغوئ ما
تاسو ته نهٔ دی درلېږلی. مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۱۰
مالِک خُدائ فرمائی چې، کله چې په بابل کښې ستاسو اویا
کاله تېر شی، نو زهٔ به ستاسو خوا ته راشم او خپله هغه د
رحم وعده به پوره کړم چې تاسو بیا واپس خپل مُلک ته
راولم. ۱۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ما ته د هغه منصوبو

پته ده زۀ چې کومې ستاسو دپاره لرم، هغه منصوبه چې
تاسو آبادوی او خوشحالوی، نه چې تاسو ته نقصان رسوی،
هغه منصوبه چې تاسو ته مستقبل او اُمید درکړی. ۱۲ بيا به
په هغه وخت تاسو ما ته مِنت زاری وکړئ، ما ته به رجوع
وکړئ او ما نه به دُعا وغواړئ، او زۀ به ستاسو دُعا واورم.
۱۳ تاسو به زما لټون کوئ او کۀ چرې په پوره زړۀ سره زما
لټون وکړئ نو تاسو به مې پيدا کړئ. ۱۴ مالِک خُدائ
فرمائی چې، زۀ به تاسو ته اجازت درکړم چې ما پيدا کړئ.
زۀ به ستاسو مُلک دوباره تاسو له درکړم. د هغه ټولو مُلکونو
او ځايونو نه به تاسو واپس راولم په کومو کښې چې ما
خوارۀ کړی وئ، او زۀ به تاسو هغه مُلک ته واپس راولم د
کوم نه چې ما تاسو جلاوطن کړی وئ، مالِک خُدائ فرمائی.
۱۵ تاسو وايئ چې، مونږ دپاره مالِک خُدائ په بابل کښې
هم پېغمبران راپيدا کړی دی، ۱۶ خو مالِک خُدائ ته غوږ
ونيسئ چې هغه د هغه بادشاه په حقله فرمائی څوک چې د
داؤد په تخت ناست دے او د هغه خلقو په حقله څوک چې په
دې ښار کښې پاتې شوی دی، او ستاسو د مُلک خلقو په
حقله څوک چې تاسو سره جلاوطن شوی نۀ وُو. ۱۷ مالِک
خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې، زۀ به په هغوئ باندې جنګ،
قحط او وبا راولم او هغوئ به د هغه خرابو اينځرو په شان
کړم چې د خوړلو قابل نۀ وی. ۱۸ زۀ به په هغوئ جنګ،
قحط او وبا نازله کړم او د هغوئ پسې به يم، او د دُنيا ټول
نور قومونه چې هغوئ ته ګوری نو ورته به د يرې او دهشت
مثال وی او چې چرته هم هغوئ خوارۀ کړم نو ټولو خلقو ته
به يې د نفرت او سپکاوی باعث وګرځوم. ۱۹ مالِک خُدائ
فرمائی چې، ځکه چې هغوئ زما کلام ته غوږ نۀ نيولو، هغه

پېغام چې ما بار بار د خپلو خادِمانو نبیانو په ذریعه هغوئ ته
ورکړے وو. او تاسو جلاوطنو هم زما پېغام ته غوږ ونۀ
نیولو، مالِک خُدائ فرمائی. ۲۰ نو اوس تاسو ټولو اے
جلاوطن شوو خلقو چې ما د یروشلم نه بابل ته لېږلئ د
مالِک خُدائ کلام واورئ. ۲۱ مالِک خُدائ ربُ الافواج، د
بنی اِسرائیلو خُدائ پاک د اخی‌اب د قولایاه د زوئ او د
صدقیاه د معسیاه د زوئ په حقله فرمائی چې، هغوئ تاسو ته
زما په نوم د دروغو پېشګوئیانې وکړې، زۀ به هغوئ
نبوکدنضر د بابل بادشاه ته حواله کړم، او هغه به هغوئ ستا
د سترګو د وړاندې مړۀ کړی. ۲۲ ځکه چې د هغوئ په وجه
به، د یهوداه نه ټول جلاوطن شوی خلق څوک چې په بابل
کښې قېدیان دی هغوئ به داسې ښېرې کوی، مالِک خُدائ
دې تاسو سره د صدقیاه او اخی‌اب په شان کار وکړی څوک
چې د بابل بادشاه په اور کښې سوزولی ؤو. ۲۳ ځکه چې
هغوئ په بنی اِسرائیلو کښې شرمناک ګناهونه کړی دی،
هغوئ د خپلو ګاونډیانو د ښځو سره د زنا باوجود، زما په
نامه د دروغو پېغام خلقو ته وړاندې کړے دے د کوم چې ما
هغوئ ته حُکم نۀ دے ورکړے. خو ما ته د هغوئ په حقله
عِلم دے او په هغوئ باندې زۀ ګواه یم. مالِک خُدائ داسې
فرمائی.“

د سمعیاه خط

۲۴ مالِک خُدائ په بابل کښې دا پېغام سمعیاه نحلامی ته
راولېږلو، ۲۵ ”مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو
خُدائ پاک داسې فرمائی چې، تا په خپل اختیار سره یو خط
صفنیاه د معسیاه زوئ، اِمام ته، او تا د دې نقل نورو اِمامانو

او د يروشلم خلقو ته ولېږلو، چې په کښې تا وليکلو چې، ۲۶
تهٔ مالِک خُدائ د يهويدع په ځائ اِمام جوړ کړې او هغهٔ تهٔ د
خپل کور مشر جوړ کړې. نو تا ته په کار دی چې هر يو
ليونے کس چې په دروغو سره نبوت کوی د لرګی په کنده
کښې بند کړې او په غاړه کښې ورته د اوسپنې زنځير
واچوې. ۲۷ نو بيا تاسو د عنتوت يرمياه ته زورنه ولې نهٔ ده
ورکړې، چا چې ستاسو په مينځ کښې د پېغمبرۍ دعوىٰ کوله
او خلقو ته يې د پېغمبرۍ خبرې کولې؟ ۲۸ ځکه چې مونږ ته
په بابل کښې هغهٔ پېغام راولېږلو، او پېشګوئي يې وکړه چې
زمونږ په جلاوطنۍ کښې به ډېر وخت لګيږی. نو هغهٔ ووئيل،
تاسو په دې وجه کورونه جوړ کړئ او هلته په کښې اوسېږئ،
باغونه وکَرئ او د هغې مېوې خورئ.“ ۲۹ صفنياه اِمام دا
خط يرمياه نبی ته ولوستلو، ۳۰ او بيا د مالِک خُدائ کلام
په يرمياه نازل شو چې، ۳۱ ”ټولو جلاوطنو ته خط ورولېږه
او ورته وليکه چې، مالِک خُدائ د سمعياه نحلامی په حقله
فرمائی چې، هغهٔ د خپل ځان نه تاسو ته پېشګوئي کړې ده،
او کهٔ څهٔ هم چې هغه ما تاسو ته نهٔ دے درلېږلے. او هغهٔ
تاسو داسې تيار کړئ چې د هغهٔ په دروغو باندې باور وکړئ.
۳۲ نو بيا په دې وجه مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ به
سمعياه نحلامی او د دهٔ اولاد ته په يقين سره سزا ورکړم. د
هغهٔ د خاندان نه به څوک هم ژوندی پاتې نهٔ شی، او نهٔ به
هغوئ هغه احسانونه او نعمتونه وګوری کوم چې زهٔ د خپل
غوره شوی قوم سره کوم، ځکه چې هغهٔ زما خلاف خلقو ته
د سرکشۍ کولو لمسون وکړو، مالِک خُدائ فرمائی.“

د مالِک خُدائ د خپلو خلقو سره د خلاصون لوظ

۳۰ ۱ د مالِک خُدائ پيغام يرمياه ته ورکړے شو، ۲
"دا هغه څۀ دى چې مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک
يې فرمائى چې، ټولې هغه خبرې چې ما تا سره وکړې هغه په
يو کِتاب کښې وليکه. ۳ مالِک خُدائ فرمائى چې، ګوره،
نو هغه وخت راروان دے چې زۀ به خپل خلق اِسرائيل او
يهوداه د جلاوطنۍ نه بحال کړم او هغه مُلک او ځائ ته به يې
واپس راولم کوم چې ما د هغوئ پلار نيکۀ له په ميراث کښې
ورکړے وو او دا به بيا د هغوئ ملکيت وى، دا مالِک خُدائ
فرمائى." ۴ دا هغه خبرې دى چې مالِک خُدائ د اِسرائيل
او يهوداه د خلقو په حقله فرمائيلى دى، ۵ "مالِک خُدائ
فرمائى چې، زۀ د يرې ژړا اورم، هلته دهشت دے او امن
نشته. ۶ نو زۀ به ستاسو نه دا يو تپوس وکړم چې ولې
سړى بچى راوړى څۀ؟ نو دا ولې زۀ چې هر يو تکړه سړى ته
ګورم نو لکه د يوې بيمارې ښځې په شان چې د ماشوم د
پيدا کيدو وخت يې رانزدې شوے وى هغسې يې لاسونه په
خپله ګيډه باندې ايښى وى او هر يو لکه د مړى په شان تک
زيړ شوى وى؟ ۷ افسوس چې هغه ورځ به څومره سخته
وى. د هغې ورځې په شان به بله کومه ورځ هم نۀ وى. دا به د
يعقوب دپاره سخته ورځ وى، خو په آخر کښې به هغه ترې بچ
شى. ۸ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى چې، په هغه ورځ
به د هغوئ د غاړې نه هغه جغ مات کړم او د زنځيرونو نه به
يې خلاص کړم او هغوئ به نور د پردو خلقو غلامان نۀ وى.
۹ خو هغوئ به د خپل مالِک خُدائ او د داؤد د نسل نه د
هغه بادشاه خِدمت وکړى، څوک چې به زۀ په هغوئ باندې

مقرروم. ۱۰ بلکې مالِک خُدائ فرمائی چې، اے زما خِدمت
کوونکيه يعقوبه، مهٔ يرېږه. او اے اِسرائيله تهٔ مهٔ پرېشانه
کېږه. زهٔ به په يقين سره تا او ستا اولاد په هغه لرې مُلک
کښې د جلاوطنۍ نه آزاد کړم. او تهٔ به راواپس شې او خير
خيريت سره به ژوند کوې. او څوک به تا نهٔ شی يرولے. ۱۱
نو مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ ستا مل يم او زهٔ به تا بچ
کړم. او زهٔ به هغه ټول قومونه مکمل تباه کړم چرته چې ما
تاسو خوارهٔ وارهٔ کړی وئ، خو زهٔ به تاسو په مکمل توګه نهٔ
تباه کوم. زهٔ به تاسو په اِنصاف سره تنبيه کړم، او زهٔ به
تاسو هم داسې بې‌سزا نهٔ پرېږدم. ۱۲ مالِک خُدائ داسې
فرمائی چې، ستاسو زخمونه خطرناک دی، او ستاسو
زخمونه لاعلاجه دی. ۱۳ داسې څوک نشته چې ستا خيال
وساتی، ستا د زخمونو دپاره دارو نشته، ستا دپاره علاج نشته
دے. ۱۴ ستا ټولو ملګرو تهٔ هېر کړے يې، هغوئ ستا پرواه
نهٔ کوی. ما په تا باندې داسې حمله وکړه لکه څنګه چې په
دشمن کوم، او د يو ظالم په شان مې سزا درکړه، ځکه چې
ستا شرارتونه ډېر غټ دی، او ستا ګناهونه ډېر زيات دی.
۱۵ نو بيا ولې تاسو په خپلو زخمونو او درد ژړا فرياد کوئ،
او تاسو وايئ چې د دې خو هيڅ علاج نشته؟ خو دا ما
ستاسو د لويو شرارتونو او ډېرو ګناهونو په وجه درسره
وکړل. ۱۶ خو هر هغه څوک چې تاسو روغ تېروی هغوئ به
روغ تېر کړے شی، او ستاسو ټول دشمنان به جلاوطن
کړے شی. هر هغه څوک چې تاسو لوټ کوی هغوئ به لوټ
کړے شی، او څوک چې په تاسو باندې حمله کوی په هغوئ
باندې به حمله وکړے شی. ۱۷ مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ
به ستاسو صحت دوباره ښهٔ کړم، او ستاسو زخمونو ته به

شفا ورکړم. زۀ به دا کار وکړم ځکه چې ما اورېدلی دی چې خلق تا ته ”جلاوطن شوے“ وائی، ”صيون د چا چې څوک هم خيال نۀ ساتی.“ ۱۸ مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ به د يعقوب اولاد د غلامۍ نه واپس راولم او په هغوئ به رحم وکړم، د يروشلم تباه شوے ښار به هم هغه ځائ کښې دوباره آباد کړم، او زوړ محل به يې په خپل اصلی ځائ کښې ودروم. ۱۹ نو په هغه وخت کښې به د هغه خلقو نه د شُکر گزارۍ حمدونه او د خوشحالۍ آوازونه واورېدلے شی. زۀ به د هغوئ شمېر زيات کړم، او هغوئ به کمولے نۀ شی. زۀ به خلق مجبور کړم چې د هغوئ عزت وکړی، او هغوئ به سپک نۀ شمېرلے کيږی. ۲۰ د هغوئ ماشومان به لکه د پخوا په شان ژوند کوی، او د هغوئ جماعت به زما په مخکښې قائم شی، او زۀ به هغه ټولو خلقو له سزا ورکړم څوک چې په دوئ باندې ظلم کوی. ۲۱ د هغوئ مشر به د هغوئ د خپل قوم نه وی، او د هغوئ مشر به د هغوئ د خپلو خلقو نه وی. زۀ به هغه خپل ځان ته نزدې کړم او هغه به ما له راشی، ځکه چې څوک دا جرأت کولے شی چې نابللے راشی؟ دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۲۲ نو هغه وخت به تاسو زما خلق يئ او زۀ به ستاسو خُدائ پاک يم.“ ۲۳ گورئ د مالِک خُدائ غصه لکه د طوفان په شان رانازليږی، او د تيزو هواګانو په شان د بدعمله خلقو په سر په غضب سره لګيږی. ۲۴ او د مالِک خُدائ سخت قهر او غضب به تر هغې پورې وی او واپس به نۀ شی ترڅو چې د هغۀ مقصد پوره شوے نۀ وی. په راتلونکو ورځو کښې به تاسو په دې هر څۀ باندې پوهه شئ.

د بنی اِسرائيلو خپلو کورونو ته راواپس کېدل

۳۱ ۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په هغه وخت کښې به
زهٔ د بنی اِسرائيلو د ټولو قبيلو خُدائ يم، او هغوئ به زما
خلق وی.“ ۲ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”د بنی
اِسرائيلو کوم خلق چې د مرګ نه بچ پاتې شوی وُو ما په
هغوئ په بيابان کښې فضل وکړو، کله چې هغوئ د آرام په
تلاش کښې روان وُو ما د هغوئ ساتنه وکړه. ۳ ډېر پخوا
مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو ته راښکاره شو، او ورته يې
وفرمائيل چې، ما تاسو سره نهٔ ختمېدونکې مينه کړې ده، ما
تاسو په خپله مينه او رحم سره خپل ځان ته رانزدې کړئ.
۴ زهٔ به تا بيا آباد کړم، او تهٔ به بيا آباد شې، اے پېغلې
اِسرائيله. تهٔ به بيا تمبل راواخلې او بهر به د ګډا دپاره په
خوشحالئ سره راووځې. ۵ تاسو به دوباره د سامريه په
غونډو باندې د انګورو باغونه وکَرئ، او څوک چې دا باغونه
کَرى هغوئ به يې په مېوه خوشحاله شی. ۶ نو هغه ورځ
راروانه ده چې د اِفرائيم د غونډو نه به چوکيداران آوازونه
وکړی او وائی به چې، راځئ چې صيون ته د عبادت دپاره او
مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته لاړ شو.“ ۷ مالِک خُدائ
فرمائی چې، ”د يعقوب دپاره د خوشحالئ سندرې ووايئ او
چغې ووهئ چې بنی اِسرائيل د ټولو نه لوئ قوم دے. مالِک
خُدائ ته د حمد و ثناء چغې ووهئ او ووايئ چې، اے مالِکه
خُدايه، په بنی اِسرائيلو کښې پاتې شوے خپل قوم دې بچ
کړه. ۸ نو زهٔ به هغوئ د شمالی مُلک نه واپس راولم او د
زمکې د لرو ځايونو نه به يې راغونډ کړم. تر دې چې ړانده،
ګوډيان، اُميدوارې ښځې او د ماشوم د پېدا کېدو په حالت

کښېږي ښځې، نو هغوئ ټول به د لوئ قبيلې په شکل کښې دلته
بيا راواپس شی. ۹ کله چې هغوئ واپس راشی نو د
پښېمانۍ نه به اوښکې د هغوئ په مخ روانې وی او زۀ به
هغوئ په ډېره مينه خپلو کورونو ته واپس بوځم، نو زۀ به
هغوئ د روانو اويو په خوا کښې او په هواره لاره بوځم هسې
نه چې چرته تيندک وخوری، ځکه چې زۀ د بنی اِسرائيلو پلار
يم، او اِفرائيم زما مشر زوئ دے.“ ۱۰ مالِک خُدائ فرمائی،
”اے قومونو، د مالِک خُدائ کلام واورئ، او هغه لرې
ساحلی وطنونو ته يې بيان کړئ. هغه چا چې بنی اِسرائيل
خوارۀ کړی دی هم هغه به يې راغونډ کړی. لکه څنګه چې
شپونکے د خپلې رمې ساتنه کوی هم داسې به هغه د هغوئ
خيال ساتی. ۱۱ مالِک خُدائ به د بنی اِسرائيلو فديه ورکړی
او هغوئ به د هغه کسانو نه آزاد کړی چې د دوئ نه زورَور
دی. ۱۲ هغوئ به راشی او پاس د صيون په غرۀ به د
خوشحالۍ چغې ووهی، او هغوئ به د مالِک خُدائ په
برکتونو لکه غله دانه، مے، تېل، او د رمو په زياتولو
خوشحاله شی. د هغوئ ژوند به لکه د سيرابه باغ په شان
وی، او هغوئ به نور غمژن نۀ شی. ۱۳ نو پېغلې به د
خوشحالۍ نه ګډېږی، ځوانان او بوډاګان به هم خوشحالی
کوی. زۀ به د هغوئ غم په خوشحالۍ باندې بدل کړم، او زۀ
به هغوئ له تسلی ورکړم، او زۀ به د هغوئ خفګان په
خوشحالۍ بدل کړم. ۱۴ زۀ به د هغوئ اِمامان په غوړو
زېړو خوراکونو ماړۀ کړم، او زما خلق به زما په نعمتونو
باندې ماړۀ پېټ شی. مالِک خُدائ دا فرمائی.“

په بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ رحم

۱۵ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په راما کښې د چغو آواز
واورېدلے شو، د ماتم او لوئ ژړا آواز. راحيل په خپلو بچو
باندې ژړا کوی، هيڅ قسم تسلی نۀ قبلوی ځکه چې د هغې
ماشومان غيب کړے شوی دی.“ ۱۶ خو مالِک خُدائ
فرمائی چې، ”ژړا او اوښکې توېدل بس کړئ، تاسو ته به د
خپلو کارونو اجر مِلاو شی.“ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې،
”ستاسو ماشومان به د دشمن د مُلک نه راواپس شی.“ ۱۷
مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”ستا د راتلونکی ژوند دپاره
اُميد شته دے، ستاسو ماشومان به خپل مُلک ته بيا واپس
راشی. ۱۸ د اِفرائيم ژړا او فرياد ما ته رارسېدلے دے، تا ما
ته تربيت راکړو چې په لاره شم، لکه د ناجوته سخی په شان
دې تربيت راکړو او زۀ اوس په لاره شوے يم. ما دې خپل
حضور ته واپس راوله، نو زۀ به واپس راشم، ځکه چې تۀ زما
مالِک خُدائ او خُدائ پاک يې. ۱۹ ستا نه د اوړېدو نه پس
مونږ توبه وکړه، د پوهېدو نه وروستو مونږ خپله سينه ووهله.
مونږ چې کوم کم عقل کارونه په ځوانئ کښې کړی وُو د هغې
په وجه سپک او شرمنده شُو.“ ۲۰ مالِک خُدائ فرمائی
چې، ”ولې اِسرائيل تر اوسه زما محبوب زوئ نۀ دے څۀ په
چا کښې چې زۀ خوشحالېږم؟ کۀ څۀ هم چې زۀ د دۀ خلاف
بار بار خبرې کوم، نو بيا هم هغه يادوم. نو په دې وجه زما
زړۀ ورپسې زهيرېږی، زما په زړۀ کښې د دۀ دپاره ډېر رحم
دے. ۲۱ اے زما قومه، تاسو د تلو په وخت په خپله لار
داسې نښې ودروئ چې د هغې نه په واپسئ کښې خلقو ته د
صحيح لارې پته ولګی. اے پيغلې اِسرائيله راوګرځه، خپلو

ښارونو ته راوګرځه. ۲۲ اے زما بېوفا لورې، تهٔ به ترڅو
پورې سرګردانه ګرځې؟ مالِک خُدائ به يو نوے کار وکړی
او هغه دا دے چې بنی اِسرائيل به خپل مالِک خُدائ ته غاړه
ورکړی.“

د مالِک خُدائ د خلقو بيا آبادېدل

۲۳ مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک
فرمائی، ”کله چې زهٔ هغوئ د غلامۍ نه واپس راولم، په يهوداه
او د هغې په ښارونو کښې به هغوئ بيا داسې ووائی چې، اے
د صداقت ځايه، اے مقدس غره، مالِک خُدائ دې تا له
برکت درکړی. ۲۴ ښاريان او زمينداران او شپونکی به د
خپلو رمو سره په شريکه د يهوداه په مُلک کښې اوسيږی.
۲۵ زهٔ به ستړو ستومانو ته طاقت ورکړم او مړاوی شوی به
تازه کړم. ۲۶ نو کله چې زهٔ راپاڅېدم او خپلې سترګې مې
پرانستلې، نو زهٔ پوهه شوم چې په خوږ خوب اودهٔ وم.“ ۲۷
مالِک خُدائ فرمائی چې، ”هغه ورځ راروانه ده چې زهٔ به د
اِسرائيل او يهوداه او د هغوئ د ځناورو نسلونه زيات کړم.
۲۸ او لکه څنګه چې ما هغوئ د بيخ نه راويستل، او ټوکړې
ټوکړې مې کړل، او راومې غورزول، او تباه مې کړل او افتونه
مې پرې نازل کړل، نو دغه شان به زهٔ هغوئ دوباره آباد او
قائم کړم. ۲۹ په هغه ورځو کښې به نور خلق داسې نهٔ وائی
چې، تراوهٔ انګور يې پلارانو وخوړل، او غاښونه يې د بچو
وېرېښېدل. ۳۰ خو هر سړے به د خپلې ګناه په وجه مړ
کيږی، هر څوک چې تراوهٔ انګور وخوری هم د هغهٔ غاښونه
به برېښيږی.“ ۳۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”هغه وخت
راروان دے چې کله زهٔ د اِسرائيل او د يهوداه د خلقو سره يو

نوے لوظ وکړم. ٣٢ دا به د هغه لوظ په شان نۀ وی کوم
چې ما د هغوئ د پلار نيکۀ سره کړے وو کله چې ما هغوئ
د لاس نه ونيول او د مِصر نه مې بهر وويستل، ځکه چې
هغوئ ما سره کړے لوظ مات کړو، کۀ څۀ هم چې زما مثال
هغوئ ته د وفادار خاوند په شان وو. مالِک خُدائ داسې
فرمائی. ٣٣ خو دا هغه نوے لوظ دے کوم به چې زۀ پس د
دې نه د بنی اِسرائيلو د قبيلې سره وکړم، زۀ به خپل شريعت
د هغوئ په مازغو کښې واچوم او د هغوئ په زړونو به يې
وليکم. زۀ به د هغوئ خُدائ پاک يم او هغوئ به زما بنده ګان
وی. ٣٤ نور به د هغوئ نه يو کس هم خپل ګاونډی ته، او يا
خپل ورور ته دا تعليم نۀ ورکوی چې مالِک خُدائ وپېژنه،
ځکه چې د وړو نه واخله تر لويو پورې به هغوئ ټول ما
پېژنی، مالِک خُدائ داسې فرمائی. زۀ به د هغوئ شرارتونه
معاف کړم او د هغوئ ګناهونه به نور نۀ يادوم.“ ٣٥ مالِک
خُدائ داسې فرمائی، هغه څوک چې نمر په دې مقرروی چې
د ورځې وځليږی، او هغه چا چې سپوږمۍ او ستوری مقرر
کړل چې د شپې وځليږی، څوک چې سمندر راپاڅوی چې د
هغې چپې شور وکړی نو د هغۀ نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج
دے. ٣٦ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”ترڅو پورې د
کائنات دا نظام موجود وی، نو تر هغه وخته پورې به د بنی
اِسرائيلو قوم زما د وړاندې قائم وی.“ ٣٧ مالِک خُدائ
داسې فرمائی چې، ”لکه څنګه چې د آسمان د ناپ تول اندازه
نۀ شی لګولے او د زمکې د بنياد اندازه نۀ شی معلومولے نو
زۀ به هم د اِسرائيل د ګناهونو په وجه د هغوئ نه اِنکار ونۀ
کړم.“ دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ٣٨ ”هغه ورځ راتلونکی
ده،“ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”کله چې دا ښار د حننايل د

برج نه واخله تر د ګوټ د دروازې پورې به دوباره زما دپاره
آباد شی. ٣٩ او د هغه ځائ نه به سيدها د ښار حدود
جارب غونډۍ پورې ورسيږی او بيا به د جوعه طرف ته راتاو
شی. ٤٠ نو بيا به ټوله دره چرته چې د مړو لاشونه او ايرې
غورزولے شی او هغه ټوله زمکه د کومې مېدانونه چې د
قِدرون د درې د نمرخاتۀ پورې پراتۀ دی، او د آسونو د
دروازې پورې، ټوله به مالِک خُدائ ته مقدسه وی. دا ښار به
هيڅکله بيا د بېخ نه راونۀ ويستلے شی او نۀ به تباه شی.“

د يرمياه زمکه اخستل

٣٢ ١ د يهوداه د مُلک د صدقياه بادشاه د بادشاهۍ په
لسم کال کوم چې اتلسم کال د نبوکدنضر د بادشاهۍ وو، د
مالِک خُدائ کلام يرمياه ته ورکړے شو. ٢ په هغه وخت
کښې چې د بابل د بادشاه لښکرو د يروشلم نه ګېره اچولې وه
نو يرمياه په دې ورځو کښې د يهوداه د شاهی محل دننه په
فوجی چاونۍ کښې بند وو. ٣ نو صدقياه بادشاه هغه هلته
قيد کړو او ورته يې ووئيل چې، ”تۀ ولې دا پېشګوئي کوې؟
چې مالِک خُدائ فرمائی چې زۀ دا ښار د بابل بادشاه ته
حواله کوم نو بيا به هغه په دې ښار قبضه وکړی. ٤
صدقياه بادشاه به د بابليانو د لاس نه ونۀ تښتی، او هغه به په
يقين سره د بابل بادشاه ته حواله کړے شی، او هغه به دۀ
سره مخامخ خبرې وکړی او دے به يې په خپلو سترګو سره
وګوری. ٥ هغه به صدقياه بابل ته بوځی او هغه به تر هغې
پورې هلته پاتې وی چې ترڅو مې ورسره خپل عمل نۀ وی
کړے، مالِک خُدائ فرمائی. کۀ چرې تۀ د بابليانو خلاف

جنګ وکړي، نو تهٔ به کامياب نهٔ شې.“ ۶ يرمياه وفرمائيل
چې، ”نو په دغه وخت کښې د مالِک خُدائ کلام په ما نازل
شو چې ۷ ستا د ترهٔ زوئ حنمايل د سلوم زوئ به تا له
راشى او درته به وائى چې په عنتوت کښې زما زمکه واخله،
ځکه چې تهٔ زما نزدې خپلوان يې نو اول د اخستو حق ستا
دے او دا ستا فرض هم جوړيږى چې تهٔ يې واخلې. ۸ نو
بيا لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلى وُو، زما د ترهٔ زوئ
حنمايل فوجى چاونۍ ته راغلو او هغهٔ ووئيل چې په عنتوت
کښې زما زمکه واخله کومه چې د بنيامين په علاقه کښې ده.
ځکه چې دا ستا حق دے چې تهٔ يې خلاصه کړې او د خپل
ځان دپاره يې واخلې. نو زهٔ په دې پوهه شوم چې مالِک
خُدائ ما سره په هم دې حقله خبره کړې وه. ۹ نو بيا ما
هغه زمکه د ترهٔ زوئ حنمايل نه د اوولسو سپينو زرو سيکو
په بيعه واخستله. ۱۰ ما د ګواهانو په وړاندې د هغه زمکې
انتقال نامه وليکله او په هغې مې دستخط وکړو او مهر مې
پرې ولګولو او هغه سپين زر مې په تله کښې وتلل. ۱۱ بيا ما
د مهر شوې انتقال نامې چې د خرڅولو ټول اصُول او شرائط
په کښې درج شوى وُو او هم يوه غېر مهر شوې کاپى
راواخسته. ۱۲ او دواړه مې باروک د نيرياه زوئ او د
محسياه نمسى ته د حنمايل او د هغه ګواهانو چا چې په
انتقال دستخط کړے وو او د هغه ټولو خلقو په موجودګۍ
کښې چې په فوجى چاونۍ کښې ناست وُو حواله کړل. ۱۳
د هغه ټولو کسانو په مخکښې ما باروک ته هدايت ورکړو
چې، ۱۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنى اِسرائيلو خُدائ
پاک فرمائى چې، د سودا دا دواړه کاغذونه واخله چې په يو
باندې مهر شته او په بل نشته او دواړه په خاورين منګى کښې

واچوه ترڅو چې د ډېر وخت دپاره محفوظ پاتې شی. ۱۵ نو
مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی
چې، په دې مُلک کښې به بيا کورونه، پټې او د انګورو باغونه
اخستل کيږی.“

د يرمياه دُعا

۱۶ ”د هغې نه وروستو کله چې ما د زمکې کاغذونه باروک
د نيرياه زوئ له ورکړل نو بيا ما دُعا وکړه، ۱۷ اے مالِکه
قادر مطلق خُدايه، تا په خپل لوئ طاقت او قُدرت سره او په
خپل زورَور لاس سره آسمان او زمکه جوړ کړل. ستا دپاره
يو کار هم ناممکن نۀ دے. ۱۸ تۀ زرګونو خلقو سره مينه
کوې، خو د مور پلار د ګناهونو په وجه تۀ د هغوئ بچو له
سزا ورکوې. اے عظيم او طاقتور خُدايه، د چا نوم چې
مالِک خُدائ ربُ الافواج دے، ۱۹ ستا مقصد عظيم او ستا
کارونه زورَور دی. ستا سترګې د انسان ټولې لارې وينی، او
تۀ هر يو ته د خپل چال چلن او عمل په مطابق اجر ورکوې.
۲۰ تا په مِصر کښې معجزې او حېرانونکی کارونه کړی
دی، او ستا دا سلسله په بنی اِسرائيلو او په ټولو انسانانو
کښې تر ننه پورې راروانه ده، او تر نن ورځ پورې تا خپل نوم
ته جلال ورکړو. ۲۱ تا په خپل زورَور لاس، لوئ دهشت،
عجيبه کارونو او معجزو سره خپل خلق بنی اِسرائيل د مِصر
نه راوويستل. ۲۲ تا هغوئ ته هغه زرخيزه زمکه ورکړه د
کومې دې چې د هغوئ د پلار نيکۀ سره وړاندې وعده کړې
وه. ۲۳ خو چې کله زمونږ پلار نيکۀ په دې مُلک کښې داخل
شول او په دې يې قبضه وکړه نو هغوئ نۀ ستا واورېدل او نۀ
يې ستا د شريعت پيروی وکړه. او هغوئ په هغه څۀ باندې

عمل ونهٔ کړو د کوم چې ورله تا حکم کړے وو. نو بيا ځکه
تا دا ټول افتونه په هغوئ رانازل کړل. ۲۴ وګورئ چې
بابليانو د ښار د نيولو دپاره ګېرچاپېره ځنګه د خاورو ډېرى
جوړ کړل. د جنګ، قحط او وبا په وجه به دا ښار بابليانو ته
ځوک چې پرې حمله کوى حواله شى. تا چې څهٔ وئيلى وُو
نو هغه کارونه وشول، اوس يې په خپله وګوره. ۲۵ خو اے
مالِکه خُدايه زما ربه تهٔ هغه ذات يې چې ما ته دې حُکم
راکړو چې د ګواهانو په مخکښې هغه زمکه واخله، سره د دې
چې د ښار حالت داسې خراب وو چې بابليانو نيولو.“ ۲۶
نو بيا د مالِک خُدائ له طرفه دا پېغام يرمياه ته راغلو چې،
۲۷ ”زهٔ مالِک قادر مطلق خُدائ يم، او د ټولو مخلوقاتو رب
العالمين يم. آيا داسې کار شته چې د هغې کول زما دپاره
ناممکن وى؟ ۲۸ نو ځکه زهٔ دا ښار د بابل بادشاه
نبوکدنضر او د هغهٔ لښکر ته حواله کوم، نو هغوئ به دا
قبضه کړى ۲۹ او د دېوال نه اخوا بابليان به راشى او په دې
ښار به اور بل کړى. هغوئ به ټول کورونه وسوزوى، چرته
چې خلقو زهٔ په دې غصه کړم چې د کوټو په چتونو يې بعل
ته خوشبويۍ وسوزولې او نورو معبودانو ته يې د څښلو
نذرانې پېش کړې. ۳۰ نو د اِسرائيل او د يهوداه خلقو د
ځوانۍ نه واخله تر اوسه پورې د شرارت نه بغير بل کوم کار
نهٔ دے کړے او هر وخت يې زهٔ په خپل کردار سره غصه
کړے يم. ۳۱ د کومې ورځې نه چې دا ښار جوړ شوے دے
نو د هغې ورځې نه تر ننه پورې زهٔ دې خلقو غصه کړے او
په قهر کړے يم. نو ځکه زهٔ دا ښار د خپل مخ نه اخوا کوم.
۳۲ د اِسرائيل او د يهوداه خلقو زهٔ په هغه ټولو شرارتونو
کوم چې دوئ وکړل غصه کړم کهٔ هغه بادشاهانو، آفسرانو،

مشرانو، اِمامانو او کۀ نبیانو هم کړی وی. ۳۳ زما خلقو ما
ته شا کړې ده، او ما ته د کتلو نه يې اِنکار کړے دے، سره د
دې چې ما بار بار په نرمۍ سره هغوئ ته تعليم ورکړے دے،
خو هغوئ زما خبرو ته غوږ نۀ دے نيولے او نۀ يې زما
اصلاح قبوله کړې ده. ۳۴ هغوئ خپل حرام بُتان زما په کور
کښې اېښی دی، کوم کور چې زما د عبادت دپاره جوړ
شوے وو او هغوئ په دې زما کور پليت کړے دے. ۳۵
هغوئ د هنوم په وادۍ کښې بعل ته علاقائی عبادتخانې د دې
دپاره جوړې کړې چې مولک بُت ته خپل زامن او لوڼه
قربانی کړی. نۀ خو ما هغوئ له د داسې کولو حُکم ورکړو او
نۀ زما ذهن ته داسې خرابه خبره راغلې ده چې هغوئ به
داسې په بد او پليت کار کولو سره يهوداه گناه گار کړی.“

د اُمید وعده

۳۶ ”تاسو وايئ چې، دا ښار به د جنګ، قحط، او وبا په
وجه د بابل بادشاه قبضه کړی، خو مالِک خُدائ د بنی
اِسرائيلو خُدائ پاک د دې ښار په حقله فرمائی چې، ۳۷ زۀ
به په يقين سره خپل غوره شوی خلق د ټولو مُلکونو نه واپس
دې ځائ ته راولم کوم چې ما د خپلې غصې او لوئ غضب
په وخت کښې خوارۀ وارۀ کړی وُو. او هغوئ به واپس راولم
او په دې ځائ کښې به نور په امن او سکون سره اوسيږی.
۳۸ بيا به هغوئ زما خلق وی او زۀ به د هغوئ خُدائ پاک
يم. ۳۹ زۀ به هغوئ ته د زړۀ او د سوچ يووالے ورکړم چې
د خپل ځان د خوشحالۍ او د خپل نسل د آبادۍ او سکون
دپاره به زما نه هميشه يريږی. ۴۰ زۀ به د هغوئ سره ابدی
لوظ وکړم، چې زۀ به د هغوئ سره ښېګړه کول هيڅکله نۀ

پرېږدم. او زهٔ به خپله يره د هغوئ په زړُونو کښې واچوم،
ترڅو چې نور هغوئ ما نه لرې لاړ نهٔ شی. ٤١ هغوئ ته په
برکت ورکولو سره ما ته خوشحالی ملاوېږی، او زهٔ به په
وفادارئ او پوره زړهٔ سره هغوئ په دې مُلک کښې دوباره
آباد کړم. ٤٢ لکه څنګه چې ما په دې خلقو دا لوئ افت
راوستو، نو دغه شان به زهٔ دوئ ته هغه ټولې سوکالئ هم
ورکړم د کومې چې ما هغوئ سره وعده کړې ده. ٤٣ نو يو
ځل به بيا په دې مُلک کښې زمکې واخستلے شی، د کوم
چې تاسو وايئ چې دا خو صحرا او بېکاره زمکه ده، بغېر د
انسانانو او ځناورو، ځکه چې دا خو بابليانو ته په قبضه
کښې ورکړے شوې وه. ٤٤ آو، د بنيامين په علاقه، د
يروشلم په خوا او شا، د يهوداه په ښارونو، غرېزه علاقو، د
غرونو په کلو، مغربی صحراګانو او په نجب کښې به زمکې د
سپينو زرو سيکو باندې اخستلے کېږی او مهر شوی
انتقالونه او ګواهان به په کښې نيولے کېږی، ځکه چې زهٔ به
دا قوم د غلامئ نه واپس راولم. دا د مالِک خُدائ فرمان
دے.“

د آبادئ او سکون وعده

٣٣ ١ يرمياه چې لا د فوجيانو په چاونئ کښې بند وو نو
د مالِک خُدائ پيغام په دويم ځل هغهٔ ته راغلو، ٢ ”مالِک
خُدائ چا چې، زمکه جوړه کړه، او هغې ته يې شکل ورکړو
او قائمه يې کړه او د چا نوم چې مالِک خُدائ دے هغه
فرمائی، ٣ د مدد دپاره ما ته ووايه او زهٔ به جواب درکړم
او زهٔ به تا ته هغه لوئ او پټ رازونه او خبرې څرګندې کړم

چې ته‌ٔ پرې نه‌ٔ پوهېږې. ۴ نو مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو
خُدائ پاک داسې فرمائى چې، تاسو د ښار کورونه او تر دې
چې شاهى محل هم راوغورزولو د دې دپاره چې د دشمن د
محاصرې او حملې په وخت کښې تاسو د هغې په ملبې خپل
د خاورو ډېرو دېوالونه مضبوط کړئ. ۵ د بابليانو سره په
جنګ کولو کښې به دا ښار او د دې کورونه د خلقو د مړو د
لاشونو نه ډک کړم. زه‌ٔ به دوئ په خپل قهر او غضب کښې
تباه کړم. زه‌ٔ به د دې ښار نه د دوئ د ګناهونو په وجه خپل
مخ پټ کړم. ۶ خو باوجود د دې به هغه وخت راشى چې
زه‌ٔ به د يروشلم زخمونو ته شفا ورکړم او هغې ته به حقيقى
امن او سکون ورکړم. ۷ زه‌ٔ به يهوداه او اِسرائيل د غلامۍ
نه واپس راولم او هغوئ به بيا هغه شان آباد کړم لکه څنګه
چې هغوئ وړاندې وُو. ۸ زه‌ٔ به هغوئ د هغه ټولو ګناهونو
نه پاک کړم کوم چې هغوئ زما خِلاف کړى دى، او زه‌ٔ به د
هغوئ هغه سرکشى معاف کړم کومه چې هغوئ زما خلاف
کړې ده. ۹ نو بيا به دا ښار ما ته د ټولې دُنيا د خلقو په
وړاندې خوشحالى، شُهرت، او عزت راکړى، کله چې دوئ د
هغه ټولو ښه‌ٔ ښيزونو په حقله واورى کوم چې زه‌ٔ د يروشلم
سره کوم. او خلق به د دې ټول امن او آبادۍ نه متاثره شى
او د يرې نه به په لړزان شى. ۱۰ مالِک خُدائ فرمائى چې،
تاسو د دې ځائ په حقله وايئ چې، دا ځائ خو د صحرا په
شان دے چې په کښې نه انسان او نه ځناور شته. خو د
يهوداه ښارونه او د يروشلم کوڅې خالى دى کومې چې په
ميرو بدلې شوې چې نه‌ٔ په کښې انسان او نه‌ٔ په کښې ځناور
شته، نو يو ځل بيا به هلته، ۱۱ د خوشحالۍ او د خندا
آوازونه واورېدلے شى او په کښې به د ناوې او د زلمى

آوازونه واورېدلے شی، او د هغوئ آوازونه چې د مالِک
خُدائ په کور کښې د شکرانې نذرانې پېش کوی، واورېدلے
شی. او هغوئ به داسې وائی چې، د مالِک خُدائ ربُ الافواج
شُکر گزاری وکړئ، ځکه چې هغه ښۀ دے، د هغۀ مينه نۀ
ختمېدونکې ده. مالِک خُدائ دا فرمائی چې، زۀ به دا مُلک د
غلامۍ نه واپس راولم لکه څنګه چې وړاندې وو. ۱۲ مالِک
خُدائ ربُ الافواج فرمائی، کۀ څۀ هم چې دا مُلک اوس د
صحرا په شان دے او د انسانانو او ځناورو نه خالی دے خو
په دې کښې به بيا د څرن زمکه راپيدا شی چې شپونکی به
ورته خپلې رمې څرولو دپاره راولی. ۱۳ مالِک خُدائ
فرمائی چې، د غريزه مُلک په ښارونو، او د غونډو په شا او
خوا، او د نجب په صحرا، د بنيامين په علاقه کښې، د
يروشلم په شا او خوا، او د يهوداه په ښارونو کښې به
شپونکی يو ځل بيا خپل ګډوری وشماری. ۱۴ مالِک خُدائ
فرمائی چې، هغه وخت راتلونکے دے چې زۀ به خپله هغه
مهربانه وعده پوره کړم چې کومه ما د يهوداه او د اِسرائيل
سره کړې وه. ۱۵ په هغه وخت کښې به زۀ د داؤد د اولاد نه
يوه صادقه څانګه راوټوکوم، هغه به په ټول مُلک کښې هغه
کارونه کوی کوم چې د اِنصاف او صداقت وی. ۱۶ په هغه
ورځو کښې به يهوداه بچ کړے شی او يروشلم به د سلامتۍ
سره ژوند کوی. او دا هغه نوم دے چې په کوم سره به هغه
يادېږی، مالِک خُدائ زمونږ خلاصونکے دے. ۱۷ مالِک
خُدائ داسې فرمائی چې، د داؤد په اولاد کښې به همېشه يو
کس د بنی اِسرائيلو په تخت ناست وی. ۱۸ او هم داسې به
اِمامان همېشه د ليوی قبيلې نه وی څوک به چې تل زما
خِدمت کوی او ما ته به سوزېدونکې نذرانې، او د غلو نذرانې

او قربانئ پېش کوی.“ ۱۹ نو بيا د مالِک خُدائ پېغام يرمياه
ته راغلو چې، ۲۰ ”مالِک خُدائ فرمائی چې، کهٔ چرې تاسو
زما لوظ د ورځې او د شپې د مقرر شوی نظام په حقله
ماتولے شئ، چې شپه او ورځ په خپل مقرر شوی وخت رانهٔ
شی ۲۱ نو بيا به هغه وخت زما لوظ زما د خِدمتګار داؤد
سره او زما لوظ د ليويانو سره چې زما اِمامان دی او زما په
حضور کښې خِدمت کوی به هم ماتېدے شی، نو بيا به د
داؤد اولاد کښې نور څوک نهٔ وی چې د هغهٔ په تخت
بادشاهی وکړی. ۲۲ زهٔ به د خپل خِدمتګار داؤد نسل او
ليويان کوم چې زما اِمامان دی او زما په وړاندې خِدمت
کوی د آسمان د ستورو او د سمندر د شګو په شان بےشمېره
زيات کړم.“ ۲۳ مالِک خُدائ بل پېغام يرمياه ته ورکړو،
۲۴ ”آيا تا د خلقو خبرو ته غوږ نهٔ دے نيولے چې هغوئ
وائی، مالِک خُدائ اوس هغه دوه قومونه رد کړی دی کوم
چې اول هغهٔ غوره کړی ؤو؟ نو هغوئ زما د قوم سپکوالے
کوی او د يو قوم په حيثيت يې نهٔ منی. ۲۵ خو مالِک خُدائ
داسې فرمائی چې، کهٔ چرې ما د ورځې او د شپې سره لوظ
نهٔ وو کړے او د زمکې او آسمان نظام مې نهٔ وو جوړ کړے،
۲۶ نو بيا به زهٔ د يعقوب او د خپل خِدمتګار داؤد اولاد
نامنظور کړم، او نهٔ به د يعقوب او د داؤد د اولاد نه څوک
خوښ کړم چې د اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب په اولاد حکومت
وکړی. ځکه چې زهٔ به هغوئ د غلامئ نه واپس راولم او په
هغوئ به رحم وکړم.“

د صدقياه د مرګ پېغام

٣٤ ١ کله چې د بابل بادشاه نبوکدنضر او د هغهٔ ټولو
لښکرو او د هغهٔ د بادشاهت د لاندې ټولو مُلکونو چې په
يروشلم او د هغهٔ په خوا او شا ښارونو باندې حمله کوله نو د
مالِک خُدائ پېغام يرمياه ته ورکړے شو. ٢ مالِک خُدائ
د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک يرمياه ته وفرمائيل چې، ”لاړ شه
او د يهوداه بادشاه صدقياه ته ووايه چې، مالِک خُدائ
فرمائی چې زهٔ دا ښار د بابل بادشاه ته حواله کړم، او هغه به
اوس دې ښار ته اور واچوی. ٣ تهٔ به د هغهٔ د گرفتاری نه
ونهٔ تښتې بلکې په يقين سره به تهٔ گرفتار شې او هغهٔ ته به
حواله کړے شې. تهٔ به د بابل بادشاه په خپلو سترگو وينې،
او هغه به تا سره مخامخ خبرې وکړی. او هغه به تا بابل ته
جلاوطن کړی. ٤ نو بيا اے صدقياه د يهوداه بادشاه، ما
ته غوږ شه. مالِک خُدائ ستا په حقله فرمائی چې، تهٔ به په
جنگ کښې قتل نهٔ شې، ٥ بلکې تهٔ به په خپل عام مرگ
باندې مړ شې. څنگه چې خلقو ستا د پلار نيکهٔ د جنازې د
عزت دپاره خوشبو سوزوله څوک چې ستا نه وړاندې
بادشاهان وُو، نو دغه شان به خلق ستا د جنازې د عزت
دپاره خوشبو وسوزوی. او هغوئ به ماتم کوی او وائی به
چې، افسوس، اے زمونږه بادشاه، تهٔ مړ شوې. دا د مالِک
خُدائ فرمان دے.“ ٦ نو بيا يرمياه پېغمبر دا پېغام د
يهوداه بادشاه صدقياه ته په يروشلم کښې ورکړو. ٧ په
هغه وخت کښې د بابل بادشاه لښکرو د يروشلم او د يهوداه د
نورو ښارونو په خلاف جنگ کولو کوم چې لکيس او عزيقه
وُو. صرف دا مضبوط ښارونه وُو چې د قبضې نه پاتې شوی
وُو.

د نوکرانو دپاره آزادي

٨ د مالِک خُدائ دا پېغام يرمياه ته ورکړے شو پس د دې
نه چې صدقياه بادشاه او د يروشلم ټولو خلقو د غلامانو د
آزادولو دپاره لوظ وکړو ٩ او ټولو په دې اتفاق وکړو چې
هر څوک به خپل عبراني غلامان او وينځې آزادوى، او هيڅ
څوک به خپل د مُلک سړے يا ښځه بند نۀ ساتى. ١٠ ټولو
مشرانو او خلقو چا چې هم دا لوظ کړے وو هغوئ دا خبره
ومنله چې هغوئ به خپل غلامان او وينځې آزادوى او نور به
هغوئ په خپله قبضه کښې نۀ ساتى او هغوئ يې آزاد کړل.
١١ خو وروستو هغوئ خپله فېصله بدله کړه، هغوئ آزاد
شوى غلامان واپس راوستل او هغوئ يې بيا په زور سره
دوباره خپل غلامان او وينځې جوړ کړل. ١٢ نو بيا د مالِک
خُدائ کلام په يرمياه نازل شو، ١٣ ”ما ستاسو د پلار نيکۀ
سره لوظ وکړو کله چې ما هغوئ د مِصر نه د غلامۍ د مُلک
نه رابهر او آزاد کړل. نو ما وفرمائيل چې، ١٤ په هر يو اوؤم
کال تاسو هر هغه عبراني چې خپل ځان يې په تاسو خرڅ
کړے دے آزاد کړئ. د شپږ کاله د خِدمت کولو نه وروستو،
نو په کار دے چې تاسو هغه آزاد کړئ او رُخصت يې کړئ.
خو ستاسو پلار نيکۀ زما خبرو ته نۀ غوږ ونيولو او نۀ يې
ورته توجو ورکړه. ١٥ خو اوس تاسو پښېمانه شوئ او توبه
مو وويستله او خپله فېصله مو بدله کړه او هغه کار مو وکړو
چې څۀ زما په نظر کښې صحيح وو، او تاسو هر يو د خپلو
غلامانو د آزادولو اعلان وکړو. او دا چې تاسو زما په کور
کښې چې زما د نوم مهر پرې لګولے شوے دے ما سره لوظ
وکړو. ١٦ خو تاسو بيا خپله فېصله بدله کړه او زما د نوم

بې‌حرمتی مو وکړه، او تاسو بيا هر يو سړے غلام او ښځه
مو واپس وينځه کړه څوک چې تاسو آزاد کړی وُو. نو بيا
تاسو هغوئ په زور سره دوباره غلامان او وينځې کړل. ١٧
نو ځکه مالِک خُدائ فرمائی چې، تاسو زما پيروی ونۀ کړه،
تاسو د خپل مُلک خلقو ته د آزادئ اعلان ونۀ کړو. نو زۀ
اوس بيا تاسو ته دغه شان د آزادئ اعلان کوم. مالِک خُدائ
فرمائی چې ستاسو آزادی به داسې وی چې زۀ به تاسو په
تُورې، وبا او قحط باندې مړۀ کړم. زۀ به تاسو ټولې دُنيا ته د
عبرت او د يرې سبب وګرځوم. ١٨ ځکه چې تاسو ما سره
د لوظ شرائط مات کړل نو زۀ به تاسو هم دوه ځايه کړم لکه
څنګه چې تاسو سخی دوه ځايه کړی وُو او د هغې په مينځ
کښې تېر شوئ. ١٩ آو، زۀ به تاسو په مينځ وشلوم، هغه کۀ
تاسو د يهوداه او يروشلم آفسران، د دربار خصيان آفسران،
اِمامان او يا عام خلق هم يئ، ځکه چې تاسو ما سره خپل
لوظ مات کړو. ٢٠ نو زۀ به مو خپلو دشمنانو ته حواله کړم
څوک چې ستاسو مرګ پسې ګرځی. ستاسو د مړو لاشونه به
د هوا د مارغانو او د ګيدړانو خوراک کړم. ٢١ زۀ به د
يهوداه بادشاه صدقياه او د هغۀ آفسران هم د هغوئ دشمنانو
ته حواله کړم څوک چې د هغوئ مرګ پسې ګرځی. کۀ څۀ
هم چې د بابليانو د بادشاه لښکرو خپلې حملې ستاسو خلاف
بندی کړی دی، ٢٢ مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ به هغوئ ته
حُکم ورکړم او بيا به زۀ هغوئ واپس دې ښار ته راولم.
هغوئ به ستاسو خلاف جنګ وکړی او هغوئ به دا ښار
قبضه کړی او ويه يې سوزوی. او زۀ به د يهوداه ښارونه
وران او تباه کړم نو بيا به څوک هم هلته نۀ اوسيږی.“

حضرت یرمیاه او ریکابیان

٣٥ ١ د مالِک خُدائ پیغام یرمیاه ته د یهویقیم د یوسیاه
د زوئ د حکومت په دوران کښې ورکړے شو او هغهٔ ته یې
وفرمائیل چې، ٢ ”د ریکاب خاندان ته لاړ شه او هغوئ ته
دعوت ورکړه چې د مالِک خُدائ کور ته راشی نو بیا هغوئ
هلته یوې کوټې ته بوځه او د څښلو دپاره ورله مے ورکړه.“
٣ نو بیا زهٔ یازنیاه د یرمیاه زوئ او د حبصنیا نمسی ته او
د هغهٔ زامنو او وروڼو او د ریکاب مکمل خاندان ته ورغلم.
٤ ما هغوئ ټول د مالِک خُدائ کور ته او د یجدلیا د زوئ
حنان پیغمبر او د هغهٔ د زامنو کوټې ته راوستل چې د خُدائ
پاک خادِم وو. دا کوټه د آفسرانو د کوټې سره خوا کښې او
د معسیاه د سلوم زوئ چې چوکیدار وو د هغهٔ د کوټې دپاسه
وه. ٥ نو بیا ما جامونه سره د پیالو راواخستل او د میو نه
مې ډک کړل او هغه مې د ریکاب خاندان ته پیش کړل او
ورته مې ووئیل چې، ”راشئ او مے وڅښئ.“ ٦ خو هغوئ
راته په جواب کښې ووئیل چې، ”مونږ مے نهٔ څښو، ځکه
چې زمونږ نیکهٔ یوندب د ریکاب زوئ مونږ ته دا حکم
راکړے دے چې تاسو او ستاسو اولاد دې کله هم مے نهٔ
څښی. ٧ او تاسو کورونه مهٔ جوړَوئ، او تخم مهٔ کَرئ، او
مهٔ د انګورو باغونه کَرئ او تاسو چې هیڅکله دا کارونه ونهٔ
کړئ، او ضروری ده چې په خپلو خیمو کښې اوسیږئ. نو
بیا به تاسو په هغه زمکه تر ډېره وخته پورې ژوندی پاتې شئ
چرته چې تاسو د مسافرو په شان ژوند کوئ. ٨ مونږ د
هغه هر څهٔ تابع یُو د څهٔ چې مونږ ته زمونږ نیکهٔ یوندب د
ریکاب زوئ تعلیم راکړے دے. نهٔ خو مونږ او نهٔ زمونږ
ښځو او نهٔ زمونږ زامنو لوڼو کله مے څښلی دی. ٩ او نهٔ

مونږ د اوسېدو دپاره کورونه جوړ کړی او نۀ مو د انګور باغ،
پټی یا فصلونه کَرلی دی. ۱۰ مونږ په خېمو کښې اوسېدلو
او په هر هغه څۀ مو پوره عمل کړے دے څۀ چې مونږ ته
زمونږ نیکۀ یوندب حکم کړے وو. ۱۱ خو کله چې
نبوکدنضر بادشاه په دې مُلک باندې قبضه وکړه، مونږ
ووئیل، راځئ چې، مونږ یروشلم ته د بابلیانو او د شام د
لښکرو نه وتښتُو. نو بیا ځکه مونږ په یروشلم کښې پاتې شُو.“
۱۲ نو بیا د مالِک خُدائ کلام په یرمیاه نازل شو، او وې
فرمائیل چې، ۱۳ ”دا هغه کلام دے چې مالِک خُدائ ربُ
الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې، لاړ شه او د
یهوداه سړو او د یروشلم خلقو ته ووایه چې، آیا تاسو د دې
نه سبق نۀ زده کوئ او زما د کلام پیروی نۀ کوئ؟ ۱۴
یوندب د ریکاب زوئ خپلو بچو ته حکم وکړو چې مے مۀ
څښئ نو هغوئ د هغۀ دا حکم ومنلو. تر نن ورځ پورې چا هم
په هغوئ کښې مے ونۀ څښل، ځکه چې هغوئ د خپل پلار
نیکۀ د حکم پیروی کوی. خو ما تاسو سره په څو څو ځله
خبرې وکړې خو تاسو زما د خبرو پیروی ونۀ کړه. ۱۵ ما
تاسو ته بار بار خپل نبیان درولېږل. هغوئ تاسو ته وفرمائیل
چې، په تاسو کښې دې هر یو د خپلو بدو کارونو نه واوړی او
ښۀ کارونه دې کوی، او مۀ تاسو د نورو معبودانو پیروی
کوئ او مۀ یې خِدمت کوئ. نو بیا به تاسو په هغه زمکه کښې
اوسېږئ کومه چې ما ستاسو پلار نیکۀ ته ورکړې ده. خو
تاسو زما خبرو ته توجو ورنۀ کړه او نۀ مو غوږ ونیولو. ۱۶
یوندب چې د ریکاب زوئ د هغۀ اولاد د خپل پلار حُکم ومنلو
او د هغې پیروی یې وکړه، خو تاسو خلقو زما خبره ونۀ منله.
۱۷ نو د دې په وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو

خُدائ پاک فرمائی چې، ما ته غوږ شئ. زۀ اوس د يهوداه او
د يروشلم په ټولو خلقو باندې هغه ټول افتونه راولم د کومو
چې ما د هغوئ خلاف اعلان کړے دے. ما هغوئ ته ووئيل،
خو هغوئ غوږ ونۀ نيولو. ما هغوئ ته آواز وکړو، خو هغوئ
ما ته جواب رانۀ کړو.“ ١٨ نو يرمياه د ريکاب خاندان ته
وفرمائيل، ”مالِک خُدائ، ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ
پاک فرمائی چې، تاسو خو د خپل پلار نيکۀ يوندب حکم
ومنلو او د هغۀ د ټولو هداياتو مو تابعداری وکړه او په هر هغه
څۀ باندې مو عمل وکړو چې هغۀ درته وئيلی وُو. ١٩ نو په
دې وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک
فرمائی چې، د يوندب د ريکاب د زوئ په خاندان کښې به
همېشه يو سړے داسې وی چې زما خِدمت به کوی.“

د باروک د خُدائ پاک په کور کښې د حضرت يرمياه طومار لوستل

٣٦ ١ په يهوداه کښې د يهويقيم د يوسياه د زوئ د
بادشاهۍ په څلورم کال، مالِک خُدائ يرمياه ته پيغام ورکړو
چې، ٢ ”يو طومار راواخله او په هغې زما ټول کلام کوم
چې ما درته د يهوداه، د اِسرائيل او د ټولو قومونو په خلاف د
يوسياه د بادشاهۍ د وخت نه تر اوسه پورې نازل کړے دے
وليکه. ٣ شايد چې د يهوداه خلق د هغه ټولو افتونو په
حقله واوری کوم چې زما په هغوئ د راوستلو نيت دے، نو
کۀ هر يو د خپلې بدعملۍ نه راوګرځی نو بيا به زۀ د هغوئ
ګناهونه او بدعملونه معاف کړم.“ ٤ نو بيا يرمياه باروک د
نيرياه زوئ راوغوښتلو، او کله چې يرمياه هغۀ ته هغه هر څۀ

ووئیل کوم چې مالِک خُدائ هغهٔ ته فرمائیلی وُو، نو باروک
هغه په يو طومار کښې وليکل. ۵ نو بيا يرمياه باروک ته
وفرمائيل چې، ”زهٔ دلته نظر بند يم نو د مالِک خُدائ کور ته
دننه تلے نهٔ شم. ۶ نو بيا تاسو د مالِک خُدائ کور ته کله
چې روژه وی لاړ شئ او خلقو ته هغه څهٔ ولولئ کوم چې ما
تاسو ته وفرمائيل او تاسو هغه په يو طومار کښې وليکل. دا د
يهوداه ټولو هغه خلقو ته ولوله کوم چې د خپلو ښارونو نه د
عبادت دپاره دلته راغلی وی. ۷ شايد چې هغوئ مالِک
خُدائ ته عرض او مِنت زاری وکړی او ټول د خپلو بدو لارو
نه راوګرځی، ځکه چې د مالِک خُدائ قهر او غضب ډېر لوئ
دے کوم چې يې د دې خلقو خلاف اعلان کړے دے.“ ۸
باروک د نيرياه زوئ هم هغه شان وکړل څنګه چې ورته
يرمياه نبی حکم کړے وو، نو د هغه طومار نه يې د مالِک
خُدائ کلام د مالِک خُدائ په کور کښې ولوستلو. ۹
يهويقيم د يوسياه زوئ د يهوداه بادشاه د بادشاهۍ د پينځم
کال په نهمه مياشت د يروشلم ټولو خلقو ته او د هغوئ دپاره
څوک چې د يهوداه د ښارونو نه راغلی وُو، د روژې اعلان
وکړو او هغوئ د مالِک خُدائ دپاره روژه ونيوله. ۱۰ د
مالِک خُدائ په کور کښې د ګمرياه د سافن زوئ منشی د
کوټې نه، کومه چې د دربار په بره حِصه کښې وه او د مالِک
خُدائ د کور د داخليدو د نوې دروازې سره نزدې وه،
باروک ټولو خلقو ته چې هلته موجود وُو د يرمياه کلام د
طومار نه تلاوت کړو.

په شاهی محل کښې د طومار تلاوت

۱۱ کله چې ميکاياه د ګمرياه زوئ او د سافن نمسی د

مالِک خُدائ کلام د طومار نه واورېدو، ۱۲ نو هغه په شاهی
محل کښې لاندې د منشی کوټې ته لاړو، چرته چې ټول
آفسران ناست وُو. اليسمع، د دربار منشی، د سمعياه زوئ
دلاياه، د عکبور زوئ الناتن، د سافن زوئ گمرياه، د حننياه
زوئ صدقياه او نور ټول آفسران هلته موجود وُو. ۱۳ نو
ميکاياه هغوئ ته هغه هر څۀ ووئيل څۀ چې باروک خلقو ته د
طومار نه بيانول او هغۀ ترې اورېدلی وُو. ۱۴ نو ټولو
آفسرانو په مشورې سره يهودی د نتنياه زوئ، د شلمياه
نمسی او د کوشی کړوسے باروک ته ورولېږلو چې ورته دا
ووائی، "آفسران وائی چې راشه، او ځان سره هغه طومار هم
راوړه کوم چې تا ټولو خلقو ته ولوستلو." نو باروک د نيرياه
زوئ د هغه طومار سره چې کوم يې په لاس کښې وو هغوئ
له ورغلو. ۱۵ نو هغوئ هغۀ ته ووئيل چې، "مهربانی وکړه
دلته کښېنه او مونږ ته دا طومار ولوله." نو باروک ورته هغه
طومار ولوستلو. ۱۶ نو کله چې هغوئ دا کلام واورېدو، نو
بيا هغوئ يو بل ته يرې سره کتل او باروک ته يې ووئيل چې،
"مونږ به ضرور بادشاه د دې ټول کلام نه خبر کړُو." ۱۷ نو
بيا هغوئ د باروک نه تپوس وکړو چې، "تۀ مونږ ته دا ووايه
چې دا هر څۀ تا څنگه وليکل؟ آيا يرمياه نبی تا ته وفرمائيل او
تا وليکل؟" ۱۸ باروک ورته جواب ورکړو چې، "آو، هغۀ دا
هر څۀ ما ته وفرمائيل او ما هغه په دې طومار کښې په
سياهۍ باندې وليکل." ۱۹ نو آفسرانو باروک ته ووئيل چې،
"تۀ او يرمياه لاړ شئ او خپل ځان پټ کړئ. او هيچا ته مۀ
وايئ چې تاسو چرته يئ."

یهویقیم طومار سوزوی

۲۰ نو بیا آفسرانو هغه طومار د دربار د منشی الیسمع په
کوټه کښې کېښودو، نو بیا هغوئ د بادشاه دربار ته لاړل او د
دې ټول کلام نه یې بادشاه خبر کړو. ۲۱ نو بادشاه یهودی
نومې سړے ورولېږلو چې هغه طومار راوړی، نو یهودی هغه
د الیسمع منشی د کوټې نه راوړو او بادشاه او هغه ټولو
آفسرانو ته چې ورسره په خوا کښې ولاړ وُو ولوستلو. ۲۲ نو
د کال نهمه میاشت وه، د یخنۍ موسم وو نو بادشاه په شاهی
محل کښې د ژمی دپاره په جوړه شوې کوټه کښې نغری ته
ناست وو. ۲۳ هرکله چې یهودی درې څلور عنوانونه
ولوستل، نو بادشاه دا طومار په چاقو وشلولو او هغه یې په
نغری کښې اور ته واچولو، تر دې چې هغه طومار ټول په اور
کښې وسوزیدو. ۲۴ بادشاه او د هغهٔ ټولو خِدمتګارانو چا
چې دا کلام واورېدو هغوئ ونهٔ یرېدل او نهٔ یې د غم نه جامې
وشلولې. ۲۵ کهٔ څهٔ هم چې الناتن، دلایاه او ګمریاه بادشاه
ته مِنتُونه کول چې طومار مهٔ سوزوه خو هغهٔ د هغوئ خبرې
ته غوږ ونهٔ نیولو. ۲۶ نو بیا د دې په ځائ بادشاه یرحمئیل
شهزاده او ورسره سرایاه د عزرائیل زوئ او شلمیاه د
عبدائیل زوئ ته حکم وکړو چې باروک منشی او یرمیاه نبی
ګرفتار کړی. خو مالِک خُدائ هغوئ پټ کړل.

د یرمیاه یو بل طومار لیکل

۲۷ کله چې یهویقیم هغه طومار وسوزولو چې په کښې هغه
الفاظ وُو کوم چې باروک ته یرمیاه فرمائیلی وُو او هغهٔ لیکلی
وُو، نو د مالِک خُدائ کلام په یرمیاه نازل شو او ورته یې

وفرمائیل چې، ٢٨ ”یو بل طومار راواخله او په هغې کښې
هغه هر څۀ ولیکه څۀ چې په اول طومار کښې لیکلے شوی
وُو کوم چې یهویقیم د یهوداه بادشاه وسوزولو. ٢٩ نو
همدارنګه یهویقیم د یهوداه بادشاه ته ووایه، مالِک خُدائ
داسې فرمائی چې، تا دا طومار وسوزولو او یرمیاه ته دې
وئیل چې، تا ولې په دې کښې دا لیکلی دی چې په یقین سره
به د بابل بادشاه راشی او په حقیقت کښې به دا مُلک تباه
کړی او انسان او ځناور داوړه به په کښې جارُو کړی؟ ٣٠
نو په دې وجه مالِک خُدائ د یهویقیم د یهوداه بادشاه په
حقله فرمائی چې، د هغۀ په اولاد کښې به څوک هم د داؤد په
تخت بادشاهی ونۀ کړی، او د هغۀ لاش به په خوشی مېدان
وغورزولے شی چرته چې په ورځ کښې به نمر او په شپه
کښې به سختې یخنۍ او پرخې ته پروت وی. ٣١ زۀ به هغۀ
ته او د هغۀ اولاد او د هغۀ نوکرانو ته د هغوئ د غلطو کارونو
په وجه سزا ورکړم، زۀ به په دوئ او په هغه چا باندې چې په
یروشلم کښې اوسیږی او د یهوداه په ټولو خلقو به هغه افتونه
راولم کوم چې ما د هغوئ خلاف اعلان کړی دی، ځکه چې
هغوئ ما ته غوږ ونۀ نیولو.“ ٣٢ بیا یرمیاه یو بل تش طومار
راواخستلو او باروک لیکوال د نیریاه زوئ له یې ورکړو، نو
څنګه به چې یرمیاه فرمائیل نو هغه ټول الفاظ یې په کښې
دوباره ولیکل کوم چې په هغه طومار کښې لیکلے شوی وُو
چې یهویقیم د یهوداه بادشاه په اور کښې اچولے او
سوزولے وو. او د هغې نه علاوه یې نوره هم په دې موضوع
رڼا واچوله.

د صدقیاه حضرت یرمیاه ته درخواست کول

۳۷ ۱ د یهوداه بادشاه یهویاکین د یهویقیم زوئ د تخت
نه د راکوزولو نه وروستو د بابل بادشاه نبوکدنضر د هغهٔ په
ځائ صدقیاه د یوسیاه زوئ د یهوداه بادشاه مقرر کړو. ۲
نهٔ خو صدقیاه او نهٔ د هغهٔ خِدمتګارانو او نهٔ په یهوداه کښې
پاتې شوی خلقو د مالِک خُدائ په کلام عمل کولو کوم چې د
یرمیاه په وسیله اورولے شوے وو. ۳ خو بیا هم صدقیاه
بادشاه یهوکل د شلمیاه زوئ او صفنیاه اِمام د معسیاه زوئ
یوه ورځ دواړه یرمیاه نبی ته ورولېږل او د هغهٔ ته یې خواست
وکړو چې، ”مونږ ته زمونږ د مالِک خُدائ نه دُعا وغواړه.“
۴ تر اوسه یرمیاه په قیدخانه کښې نهٔ وو اچولے شوے او
هر چرته چې یې زړهٔ غوښتل هلته په خلقو کښې آزاد
ګرځېدلو. ۵ په هم هغه وخت کښې د فِرعون فوجیانو
مِصر پرېښودو او د یهوداه خوا ته روان شول، نو کله چې د
بابلیانو فوجیانو چا چې یروشلم محاصره کړے وو د هغوئ
د راتلو په حقله واورېدل نو هغوئ د یروشلم نه وروستو
شول. ۶ نو بیا په هغه وخت کښې مالِک خُدائ یرمیاه نبی
ته پېغام ورکړو ۷ او وې فرمائیل چې، ”صدقیاه د یهوداه
بادشاه چا چې تهٔ رالېږلے یې چې زما نه تپوس وکړی هغهٔ ته
ووایه، د مِصر فوجیان کوم چې په دې تکل راروان وُو چې
ستاسو مدد وکړی هغوئ به زر خپل مُلک مِصر ته واپس لاړ
شی. ۸ نو بابلیان به واپس راوګرځی او په دې ښار باندې
به حمله وکړی، هغوئ به دا ښار قبضه کړی او اور به ورته
واچوی. ۹ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، خپل ځان ته دا
دوکه مهٔ ورکوئ چې ګڼې د بابلیانو فوج ستاسو نه لاړو او بیا

به نۀ راځی، ځکه چې هغوئ به بیا واپس راځی. ۱۰ تر دې
چې کۀ تاسو د بابلیانو ټولو لښکرو ته په جنګ کښې شکست
هم ورکړئ او د هغوئ په خېمو کښې صرف هغه زخمیان
سړی وُو چې د جنګ نه ژوندی پاتې شوی وُو، نو هغوئ به
راپاڅی او دا ښار به ټول وسوزوی.“

د حضرت یرمیاه ګرفتارول

۱۱ کله چې د بابلیانو فوجیان د مِصریانو د فوجیانو د
رارسېدو په وجه د یروشلم د محاصرې نه راواپس او په شا
شُو، ۱۲ نو یرمیاه د دې دپاره د یروشلم د ښار نه د بنیامین
قبائیلی علاقې ته په سفر روان شو ترڅو چې هلته کښې د
خپلو خپلوانو نه زمکه کښې خپله برخه جائیداد جدا کړی.
۱۳ خو کله چې هغه د بنیامین دروازې ته ورسېدو، نو هلته
د چوکیدارانو آفسر د اِریاه په نوم چې د شلمیاه زوئ او د
حننیاه نمسے وو هغه ونیولو. او ورته یې ووئیل، ”تۀ بګوړه
شوے یې او د بابلیانو سره ملګرے کېږې.“ ۱۴ خو یرمیاه
ورته وفرمائیل چې، ”دا رښتیا نۀ دی. زۀ بګوړه نۀ یم او
بابلیانو سره نه ملګرے کېږم.“ خو اِریاه هغۀ ته غوږ ونۀ
نیولو، او یرمیاه یې ونیولو او آفسرانو ته یې پېش کړو. ۱۵
هغوئ یرمیاه ته سخت غصه شول او وې وهلو او د یونتن
منشی په کور کښې یې بند کړو، د کوم نه چې هغوئ جیل
جوړ کړے وو. ۱۶ یرمیاه یې په یوه تاخانه کښې بند کړو او
تر ډېره وخته پورې هلته په کښې وو. ۱۷ نو څۀ موده پس
صدقیاه بادشاه ځوک ورولېږلو او یرمیاه یې خپل محل ته
راوغوښتلو، او هغۀ نه یې په راز کښې تپوس وکړو چې، ”د
مالِک خُدائ د طرف نه څۀ پېغام شته څۀ؟“ یرمیاه جواب

ورکړو چې، ”آو، تهٔ به د بابل بادشاه ته په حواله کړے شې.“
۱۸ نو بيا يرمياه د صدقياه بادشاه ته وفرمائيل چې، ”ما ستا
يا ستا د آفسرانو او يا د دې خلقو خلاف څهٔ داسې بد کړی
دی چې د هغې په وجه تاسو زهٔ په دې قيد کښې اچولے يم؟
۱۹ ستاسو په هغه نبيانو باندې څهٔ چل وشو چې تاسو ته به
يې وئيل چې، د بابل بادشاه به نهٔ په تاسو او نهٔ په دې مُلک
باندې حمله وکړی؟ ۲۰ نو اوس، بادشاه سلامته، زهٔ تا ته
سوال او مِنت کوم چې زما خبره واوره. ما د يونتن منشی
کور ته واپس مهٔ ليږه، گنې زهٔ به هلته مړ شم.“ ۲۱ نو
صدقياه بادشاه حُکم وکړو چې يرمياه د يونتن منشی کور ته
مهٔ استوئ بلکې د هغې په ځائ يې د فوجيانو په چاوڼۍ کښې
بند کړئ. او بيا بادشاه دا حکم هم وکړو چې هره ورځ ورته د
تنور يوه روټۍ تر هغه وخته پورې ورکوئ ترڅو چې په ټول
ښار کښې يوه روټۍ هم وی. نو يرمياه بيا د فوجيانو چاوڼۍ
کښې بند کړے شو.

د حضرت يرمياه د اوبو په ډيگۍ کښې بندول

۳۸ ۱ سفطياه د متان زوئ، جدلياه د فشحور زوئ،
يهوکل د شلمياه زوئ او فشحور د مُلکياه زوئ هغه څهٔ
واورېدل چې يرمياه ټولو خلقو ته وفرمائيل چې، ۲ ”مالِک
خُدائ فرمائی چې، هر څوک چې په دې ښار کښې ايسار شی
نو هغوئ به په جنگ، قحط او د وبا په وجه مړهٔ شی. خو هر
څوک چې خپل ځان بابليانو ته حواله کړی، نو هغوئ به
ژوندی پاتې شی. ۳ مالِک خُدائ داسې هم فرمائی چې، دا
ښار به په يقين سره د بابل د بادشاه فوجيانو ته حواله کړے

شی او هغوئ به يې قبضه کړی.“ ۴ نو بيا آفسران بادشاه
له ورغلل او ورته يې ووئيل چې، ”دا سړے دې خامخا قتل
کړے شی، ځکه چې هغه په ښار کښې زمونږ خلق او په
جنګ کښې بچ شوی فوجيان په خپلو دې خبرو باندې بېزړۀ
کوی. هغه د خلقو ښېګړه نۀ لټوی بلکې په دې خبرو سره
ورته نقصان ورکوی.“ ۵ صدقياه بادشاه ورته په جواب
کښې ووئيل چې، ”صحيح ده، هغه اوس ستاسو په لاس کښې
دے. زۀ تاسو نۀ شم منع کولے.“ ۶ نو بيا هغوئ يرمياه
ونيولو او په پړو يې د قېدخانې په دربار کښې ډيګۍ ته ورکوز
کړو کوم چې د مُلکياه شهزاده ملکيت وو. نو په هغه ډيګۍ
کښې اوبۀ نۀ وې، خو لاندې په ښخ کښې ډيرې بوختې وې او
يرمياه په هغې کښې ډوب شو. ۷ خو د ايتهوپيا خصی
عبيدمَلِک د دربار يو اهم شخصيت د دې نه خبر شو چې
هغوئ يرمياه په ډيګۍ کښې اچولے شوے دے. په دغه وخت
کښې بادشاه د بنيامين په دروازه کښې ناست وو او عدالت
يې شروع کړے وو. ۸ نو عبيدمَلِک هلته لاړو او بادشاه ته
يې ووئيل چې، ۹ ”بادشاه سلامت، دې سړو ډېر زيات بد
کار وکړو په دې چې هغوئ يرمياه نبی د اوبو په ډيګۍ کښې
واچولو. هغه به ډېر زر د لوږې نه مړ شی، ځکه چې په ښار
کښې روټۍ ختمه شوه.“ ۱۰ نو بادشاه عبيدمَلِک له حُکم
ورکړو چې، ”د دې ځائ نه ځان سره ديرش سړی بوځه او
يرمياه د مړ کېدو نه وړاندې د هغه ډيګۍ نه راوباسه.“ ۱۱ نو
عبيدمَلِک د ځان سره کسان واخستل او په شاهی محل کښې
د خزانې نه لاندې کمرې ته لاړو او د خپل ځان سره يې څۀ
زړې جامې چړې راواخستلې. او هغه يې يرمياه ته د پړی په
ذريعه ډيګۍ ته ښکته کړې. ۱۲ عبيدمَلِک يرمياه ته آواز

ورکړو او ورته يې ووئيل چې، "دا زړې کپړې او جامې په
خپلو ترخونو کښې کېږده چې د راختو په وخت کښې دې
پړے زخمی نۀ کړی." يرمياه هم هغه شان وکړل، ۱۳ او
هغوئ هغه د هېګئ نه په پړو راوويستلو. او بيا يرمياه د
فوجيانو په چاونړئ کښې بندی پاتې شو.

د صدقياه د حضرت يرمياه نه تپوس کول

۱۴ يوه ورځ صدقياه بادشاه، يرمياه پسې کسان ورولېږل او
هغه يې خپل ځان ته د مالِک خُدائ د کور درېمې دروازې ته
راوستو. بادشاه ورته ووئيل چې، "زۀ غواړم چې تا نه يو څو
تپوسونه وکړم. نو د هيڅ قسمه حقيقت او رښتيا پټولو
کوشش مۀ کوه." ۱۵ يرمياه ورته وفرمائيل، "کۀ چرې زۀ
تاسو ته رښتيا ووايم، نو تاسو به ما مړ کړئ. او کۀ چرې زۀ
تاسو ته نصيحت وکړم، نو تاسو به ما ته غوږ ونۀ نيسئ."
۱۶ نو بيا صدقياه بادشاه د هغۀ سره په پټه وعده وکړه او
ورته يې ووئيل چې، "زۀ په مالِک خُدائ درته قسم خورم
څوک چې ژوندے دے، او څوک چې مونږ ته ژوند راکوی،
نۀ به زۀ تا مړ کړم او نۀ به دې هغه کسانو ته حواله کړم
څوک چې تا وژل غواړی." ۱۷ نو په هغه وخت کښې بيا
يرمياه صدقياه د يهوداه بادشاه ته وفرمائيل چې، "مالِک
خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائی
چې، کۀ چرې تاسو خپل ځان د بابل آفسرانو ته حواله کړئ،
تاسو او ستاسو خاندان به ژوندی پاتې شئ، او دا ښار به د
سوزېدو نه بچ شی. ۱۸ خو کۀ تاسو د خپل ځان د حواله
کېدو نه اِنکار وکړئ، نو دا ښار به بابليانو ته حواله کړے
شی، او هغوئ به دا ښار د سر نه تر آخره پورې وسوزوی. او

تاسو به ترې نۀ شئ تښتېدلے." ۱۹ خو صدقیاه بادشاه
یرمیاه ته ووئیل چې، "زۀ د خپل مُلک د هغه خلقو نه یرېږم
چا چې غداری وکړه او بابلیانو له ورغلل، کېدے شی چې د
بابل فوجیان ما هغوئ ته حواله کړی او بیا به هغوئ ما سره
بد سلوک وکړی." ۲۰ یرمیاه ورته وفرمائیل چې، "هغوئ به
تاسو چا ته نۀ حواله کوی کۀ چرې تۀ د مالِک خُدائ
تابعداری غوره کړې. هغه به ستا ژوند بچ کړی او تا ته به
خیر شی. ۲۱ خو کۀ چرې تاسو نۀ غواړئ چې خپل ځان
هغوئ ته حواله کړئ نو بیا مالِک خُدائ ما ته دا موضوع په
رویا کښې ښکاره کړې ده چې ۲۲ ځومره ښځې چې په دې
شاهی محل کښې ژوندۍ پاتې وی نو هغوئ به فوجیان د
بابلیانو آفسرانو ته ستاسو نه بوځی. نو بیا به د تلو په وخت دا
ښځې تاسو ته داسې پېغور درکوی او درته به وائی چې،
"ستاسو ځومره ښۀ دوستان وُو، ټولو تاسو سره دوکه وکړه
او بې لارې یې کړئ. او کله چې ستا پښه په دلدل کښې
کېښودے شوه نو بیا یې تۀ خپل نصیب ته پرېښودلې." ۲۳
ستاسو ټولې ښځې او ماشومان به بابلیانو ته بهر راوویستلے
شی، او تۀ به هم د هغوئ د نیولو نه بچ نۀ شې. تاسو به د بابل
د بادشاه له خوا گرفتار شئ، او دا ښار به وسوزېږی." ۲۴
نو بیا صدقیاه یرمیاه ته ووئیل چې، "چا ته داسې ونۀ وائې
چې تا ما ته دا خبره وکړه، گنې تۀ به مړ شې. ۲۵ کۀ
آفسرانو ته زما او ستا د ملاقات پته ولگی او راشی او ستا نه
تپوس وکړی چې تاسو یو بل ته څۀ ووئیل نو مونږ ته سمه
خبره وکړه او دروغ مۀ وایه گنې مړ به دې کړُو، ۲۶ نو بیا
هغوئ ته ووایه چې ما بادشاه ته مِنت او زاری وکړه چې بیا
مې د یونتن د کور تاخانې ته مۀ لېږه گنې زۀ به هلته مړ شم."

٢٧ هم هغه شان وشول، لږ وخت تېر شوے نۀ وو چې د
بادشاه ټول آفسران راغلل او د يرمياه نه يې تپوسونه شروع
کړل چې بادشاه د څۀ دپاره راغوښتے وې. خو يرمياه د
بادشاه په هداياتو عمل وکړو. خو د بادشاه او د يرمياه په
مينځ کښې شوې خبرې هيچا هم نۀ وې اورېدلې. ٢٨ نو بيا
يرمياه د دې نه وروستو د يروشلم د شکست پورې د فوجيانو
په چاونۍ کښې بندى پاتې شو.

د يروشلم زوال

٣٩ ١ د صدقياه د بادشاهۍ د نهم کال په لسمه مياشت
د بابل نبوکدنضر بادشاه د خپل ټول لښکر سره راغلو او د
يروشلم نه يې ګېره واچوله. ٢ د صدقياه د بادشاهۍ په
يوولسم کال د څلورمې مياشتې په نهمه ورځ هغوئ د ښار
دېوالونه مات کړل او ښار ته ورننوتل. ٣ د يروشلم د نيولو
نه وروستو، د بابل د بادشاه ټول فوجى آفسران د ښار د
مينځنۍ دروازې سره خپله ډېره واچوله چې په هغوئ کښې
نرګل‌شراضر د سمګر، او نيبوسرسکيم سر لښکر، او
نرګل‌شراضر د بادشاه مشاور، او نور ټول آفسران شامل وُو.
٤ کله چې صدقياه بادشاه او د هغۀ ټولو فوجيانو چې دا
هر څۀ وليدل چې بابليان ښار ته راننوتل، نو هغوئ وتښتېدل.
هغوئ شپه په شپه ښار پرېښودو او د شاهى باغ شا ته د دوه
دېوالونو تر مينځه د دروازې د لارې نه بهر ووتل او د اُردن
خوا ته روان شول. ٥ خو د بابليانو لښکر ورپسې وو او د
يريحو سره نزدې يې په هوار مېدان صدقياه ونيولو. هغوئ
هغه د بابل نبوکدنضر بادشاه له بوتلو، څوک چې په رِبله

کښې د حمات په علاقه کښې وو. هلته د بابل بادشاه په
صدقیاه د سزا فېصله واوروله. ۶ هغهٔ په رِبله کښې د
صدقیاه په وړاندې د صدقیاه زامن او د یهوداه ټول مشران
حلال کړل. ۷ بیا هغوئ د صدقیاه سترګې راوویستلې او
هغه یې د پیتلو په زنځیرونو وتړلو او بابل ته یې بندی بوتلو.
۸ په دې دوران کښې بابلیانو یروشلم، شاهی محل او د
خلقو کورونه وسوزول او د ښار دېوالونه یې وران کړل. ۹
بیا نبوزردان، د فوجیانو کمانډر هغه کسان چې ژوندی پاتې
شوی وُو او کوم کسان چې بګوړه شوی وُو هغوئ یې بابل ته
بندیوان بوتلل. ۱۰ خو نبوزردان لږ څهٔ غریبانان خلق په
یهوداه کښې پرېښودل چا چې زمکه نهٔ لرله، او هغهٔ هغوئ ته
پټی او د انګورو باغونه په حواله کړل چې د هغې خیال ساتی.

د حضرت یرمیاه آزادېدل

۱۱ خو نبوکدنضر بادشاه فوجی آفسر نبوزردان ته دا حکم
وکړو چې، ۱۲ ”لاړ شئ او یرمیاه پیدا کړئ او د هغهٔ ښهٔ
خیال وساتئ. هغهٔ له تکلیف مهٔ ورکوئ او هغه چې څهٔ
غواړی هغه ورله وکړئ.“ ۱۳ نو نبوزردان فوجی کمانډر،
نبوشازبان مشر آفسر، نرګلشراضر د بادشاه مشاور، او د
بابل بادشاه نورو ټولو آفسرانو ۱۴ حکم وکړو چې یرمیاه د
فوجیانو چاونړۍ نه رابهر کړئ. هغوئ هغه جدلیاه د اخیقام
زوئ او د سافن نمسی ته وسپارلو، چا چې هغه خپل کور ته
واپس بوتلو. نو بیا هغه په یهوداه کښې د خپلو خلقو سره پاتې
شو.

د عبيدمَلِک دپاره اُميد

۱۵ په کوم وخت کښې چې يرمياه په فوجى چاونړۍ کښې
بند وو، نو د مالِک خُدائ کلام په هغۀ نازل شو چې، ۱۶
”لاړ شه او د ايتهوپيا عبيدمَلِک ته ووايه چې مالِک خُدائ
ربُ الافواج د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائى چې، زۀ به د
دې ښار سره هر هغه څۀ وکړم لکه څنګه چې ما هغوئ ته
دهمکى ورکړې ده. زۀ به په هغوئ باندې افتونه نازل کړم، نه
چې آبادى. تۀ به د هغوئ تباهى وګورې، ۱۷ خو په هغه ورځ
به زۀ تا بچ کړم او تۀ به هغه چا ته حواله نۀ کړے شې د چا
نه چې ستا په زړۀ کښې يره ده. ۱۸ ځکه چې تا په ما باور
وکړو، زۀ به ستا ژوند تا ته درکړم. زۀ به تا بچ کړم او
محفوظ به دې وساتم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے.“

د حضرت يرمياه آزادېدل

۴۰ ۱ د مالِک خُدائ پېغام يرمياه ته پس د هغې نه
ورکړے شو کله چې د فوج کمانډر نبوزردان هغه په راما
کښې آزاد کړو. نو هغۀ يرمياه هم د يروشلم او يهوداه په هغه
کسانو کښې په زنځيرونو تړلے وموندلو څوک چې بابل ته
جلاوطن کېدلو. ۲ د فوج کمانډر يرمياه ته آواز وکړو او
ورته يې ووئيل چې، ”مالِک خُدائ ستا مقدس رب دا تباهى
په دې مُلک نازله کړې ده. ۳ لکه څنګه چې هغۀ فرمائيلى
وُو هغه شان يې وکړل. ځکه چې دې خلقو د مالِک خُدائ
خلاف ګناه وکړه او د هغۀ نافرمانى يې وکړه. ۴ خو زۀ
اوس ستا د لاسونو نه زنځيرونه اخوا کوم او تا آزادوم. کۀ تۀ

ما سره بابل ته تلل غواړې، نو راځه چې ځُو. زۀ به ګورم چې
ستا پوره خيال وساتلے شى. او کۀ تۀ ما سره هلته تلل نۀ
غواړې، نو دلته ايسار شه. ټول مُلک ستا د وړاندې دے.
چرته چې تۀ تلل غواړې نو هلته په آزاده توګه لاړ شه. ٥ کۀ
چرې تا دا فېصله کړې وى چې دلته پاتې شې، نو بيا جدلياه
د اخيقام زوئ او د سافن نمسى ته واپس لاړ شه. هغه د بابل
بادشاه له طرفه د يهوداه حکمران مقرر شوے دے. د هغه
خلقو سره پاتې شه په چا چې هغه حکومت کوى. خو دا ستا
خوښه ده، چرته دې چې زړۀ غواړى هلته لاړ شه.“ نو بيا
نبوزردان يرمياه ته څۀ خوراک او پېسې ورکړې او هغۀ ته يې
ووئيل چې لاړ شه. ٦ نو بيا يرمياه جدلياه د اخيقام زوئ له
په مصفاه کښې واپس لاړو، او هغه په يهوداه کښې د هغه
خلقو سره اوسېدلو کوم چې په هغه مُلک کښې پاتې شوى
وُو.

په يهوداه کښې د جدلياه حکمرانى

٧ د يهوداه څۀ فوجى آفسران چې په کلى والو علاقو کښې
پټ شوى وُو، هغوئ دا واورېدل چې په يهوداه کښې جدلياه د
اخيقام زوئ په غريبانانو خلقو باندې د بابل بادشاه حکمران
مقرر کړے دے. په هغوئ کښې نارينه، زنانه، او ماشومان
شامل دى څوک چې بابل ته جلاوطن کړے شوى نۀ وُو او په
يهوداه کښې پاتې وُو. ٨ په هغوئ کښې دا آفسران شامل
دى، اِسمٰعيل د نتنياه زوئ، يوحانان او يونتن د قريح زامن،
شراياه د تنحومت زوئ، د عيفاى نطوفاتى زامن، يزنياه د
معکاتى زوئ او د هغوئ فوجيان. هغوئ د جدلياه د ليدو
دپاره مصفاه ته لاړل. ٩ جدلياه د اخيقام زوئ او د سافن

نمسی هغوئ سره په قسم خوړلو وعده وکړه چې، ”د خپل
ځان په حواله کېدو بابليانو نه مۀ يرېږئ. د هغوئ د خِدمت
کولو نه مۀ يرېږئ. په دې مُلک کښې اوسېږئ، او د بابل د
بادشاه خِدمت کوئ او هر څۀ به ستاسو دپاره د خير وی.
۱۰ زۀ به په خپله په مصفاه کښې اوسېږم او کله چې د
بابليانو وفد دلته راشی نو زۀ به ستاسو د طرف نه نمائنده يم.
خو په دې وخت کښې تاسو انګور، او د ګرمۍ مېوې، او د
زيتُونو تېل په چاټو کښې جمع کړئ، او په کومو ښارونو مو
چې قبضه کړې ده په هغوئ کښې اوسېږئ.“ ۱۱ په دې
دوران کښې چې کوم د يهوديانو خلق چې موآب، عمون،
ادوم او نورو مُلکونو ته مسافر شوی وُو نو هغوئ ټول په دې
خبر شول چې د بابل بادشاه د يهوداه پاتې شوی خلقو له په
يهوداه کښې د اوسېدو اجازت ورکړے دے او جدلياه يې د
هغوئ حکمران جوړ کړے دے، ۱۲ نو بيا هغوئ ټول د
يهوداه مُلک ته واپس راغلل، په مصفاه کښې جدلياه ته، د
هغه ټولو مُلکونو نه کوم ته چې هغوئ خوارۀ شوی وُو. او
هغوئ د اوړی ډېرې مېوې او انګور راټول کړل.

د جدلياه قتلول

۱۳ د هغې نه پس، د قريح زوئ يوحانان او هغه فوجی
آفسران څوک چې په کلی والو علاقو کښې وُو، په مصفاه
کښې جدلياه له راغلل، ۱۴ هغوئ هغۀ ته ووئيل چې، ”تا ته
دا پته شته چې بعليس د عمون بادشاه اِسمٰعيل د نتنياه زوئ
ستا د قتلولو دپاره رالېږلے دے؟“ خو جدلياه په دې خبره
باندې يقين ونۀ کړلو. ۱۵ نو د قريح زوئ يوحانان هغۀ ته
پټ غوندې ووئيل، ”ما پرېږده چې د نتنياه زوئ اِسمٰعيل

ووژنم او هیچا ته به د دې پته ونهٔ لګی. ولې مونږ هغهٔ ته
اجازت ورکړُو چې هغه راشی او تا ووژنی؟ د یهوداه د هغه
خلقو به څهٔ حال وی څوک چې واپس خپل مُلک ته راغلل او
ستا په مشرئ کښې راټول شول؟ نو بیا ولې دې مونږ د یهوداه
دا لږ کسان کوم چې ژوندی یُو خوارهٔ وارهٔ او ورک شُو؟“
۱۶ خو جدلیاه یوحانان ته په جواب کښې ووئیل، ”زهٔ تا په
سختئ سره منع کوم دا کار مهٔ کوه. تهٔ چې د اِسمٰعیل په
حقله څهٔ وائې نو هغه رښتیا نهٔ دی.“

۴۱

۱ هم د هغه کال په اوومه میاشت، اِسمٰعیل د نتنیاه
زوئ او د الیسمع نمسے چې د شاهی خاندان یو کس وو، او
د اوچتې عُهدې آفسر وو، هغه د لسو سړو سره مصفاه ته د
جدلیاه سره مِلاویدو له لاړو. کله چې هغوئ په شریکه روټئ
خوړله، ۲ نو ناګهانه د نتنیاه زوئ اِسمٰعیل او د هغهٔ لسو
کسانو ټوپ کړو او خپلې تُورې یې راوویستلې او جدلیاه یې
قتل کړو، څوک چې د بابل بادشاه په یهوداه کښې ګورنر
مقرر کړے وو. ۳ اِسمٰعیل هم هغه ټول یهودیان ووژل
څوک چې په مصفاه کښې د جدلیاه سره وُو، او هغه بابلیان
فوجیان هم چې هلته وُو. ۴ د جدلیاه د قتلیدو نه یوه ورځ
وروستو چې لا څوک هم د هغهٔ په مرګ باندې خبر نهٔ وُو،
۵ اتیا کسان د شِکم، سیلا او سامریه نه د خُدائ کور ته
راغلل چې عبادت وکړی. هغوئ خپلې ږیرې د غم په وجه
خرئیلې وې، او د غم په وجه یې خپلې جامې هم شلولې وې
او خپل ځانونه یې هم زخمی کړی وُو. او خپل ځان سره یې
غله دانه او خوشبو مالِک خُدائ ته د نذرانې پېش کولو په
توګه راوړې وې. ۶ نو اِسمٰعیل د اوښکو نه په ډکو سترګو

سره د مصفاه نه بهر ووتو او د هغه کسانو سره د ملاقات
دپاره لاړو. کله چې هغه هغوئ ته ورسېدلو نو ورته يې ووئيل
چې، ”راشئ، وګورئ چې د جدلياه د اخيقام زوئ سره څۀ
شوی دی.“ ۷ خو چې څنګه هغوئ ښار ته ورننوتل، نو
فوراً اِسمٰعيل او د هغۀ ملګرو ټول ووژل او د هغوئ لاشونه
يې په يوه ډيګئ کښې وروغورزول. ۸ خو په هغه ډله کښې
لس کسان وُو چې هغوئ اِسمٰعيل سره دا خبره وکړه او ورته
يې ووئيل چې، ”کۀ چرې تۀ مونږ ونۀ وژنې نو کوم غنم،
اوربشې، او د زيتون تيل او شات چې مونږ پټ ذخيره کړې
دی هغه به تا له راوړُو.“ نو په دې خبره هغۀ هغوئ ژوندی
پرېښودل. ۹ هغه د اوبو ډيګئ چې اِسمٰعيل په کښې د هغه
مړو لاشونه ورګزار کړل کوم چې هغۀ وژلی وُو هم هغه لويه
ډيګئ وه چې آسا بادشاه جوړه کړې وه چې کله هغۀ د
مصفاه دفاع مضبوطه کړه چې خپل ځان د اِسرائيلو د بعشا
بادشاه نه وساتی. اِسمٰعيل د نتنياه زوئ هغه د مړو نه ډکه
کړه. ۱۰ بيا اِسمٰعيل د بادشاه لوڼه او هغه ټول کسان چې
نبوزردان د فوج مشر په مصفاه کښې جدلياه ته پرېښې وُو
هغوئ ټول يې ګېر کړل او ځان سره يې د عمون د علاقې په
طرف روان کړل. ۱۱ خو کله چې يوحانان د قريح زوئ او
نور د فوج مشران د اِسمٰعيل د جرم نه خبر شول، ۱۲ نو
هغوئ خپل ټول سپاهيان راټول کړل او هغۀ پسې راووتل او په
جبعون کښې د لوئ تالاب سره نزدې هغوئ هغه پيدا کړو.
۱۳ کله چې د اِسمٰعيل سره قيديانو يوحانان او ورسره نور
فوجی مشران وليدل نو هغوئ ډېر خوشحاله شول. ۱۴ او د
مصفاه نه ټول قيديان وتښتېدل او د يوحانان مدد يې شروع
کړو. ۱۵ خو اِسمٰعيل سره د خپلو هغه اتو کسانو دوستانو د

عمون مُلک ته وتښتېدلو. ١٦ نو بيا يوحانان د قريح زوئ او
نورو فوجی مشرانو، هغه ټول کسان د ځان سره روان کړل
کوم چې هغوئ په جبعون کښې د اِسمٰعيل نه خلاص کړی
وُو چې په هغوئ کښې سپاهيان، زنانه، ماشومان او د دربار
خصيان شامل وُو، ځوک چې د جدلياه د قتلولو نه وروستو
اِسمٰعيل گرفتار کړی وُو. ١٧ هغوئ مِصر ته د تللو وخت
کښې د کِمهام سرائی چې بيت‌لحم سره نزدې وو هلته ايسار
شُو. ١٨ نو د دې يرې نه چې کۀ بابليان په دې موضوع خبر
شی چې اِسمٰعيل جدلياه قتل کړے دے، هغه ځوک چې د
بابل بادشاه د يهوداه گورنر مقررولو، نو هغوئ به بيا څۀ
کوی.

خلقو د حضرت يرمياه نه د دُعا درخواست وکړو

٤٢ ١ نو بيا د فوج ټول جنگی مشران، يوحانان د قريح
زوئ او يزنياه د هوسعياه زوئ، او د وړو نه تر لويو پورې
ټول خلق ٢ يرمياه نبی ته راغلل او ورته يې ووئيل، "مونږ
ستا مِنت کوُو چې زمونږ دپاره د مالِک خُدائ ستا مقدس
خُدائ نه دُعا وغواړه، کوم چې پاتې شوی کسان يُو. لکه
څنگه چې تۀ وينې چې د مخکښې په مقابل کښې اوس مونږ
ډېر لږ يُو. ٣ زمونږ دپاره دُعا وکړه چې مالِک خُدائ
زمونږ خُدائ پاک مونږ ته لارښودنه وکړی چې څۀ وکړُو او
چرته لاړ شُو." ٤ يرمياه هغوئ ته په جواب کښې وفرمائيل
چې، "صحيح ده، زۀ به مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ته
هم هغه شان دُعا وکړم لکه څنگه چې تاسو ما ته خواست
وکړو، او زۀ به هر هغه څۀ تاسو ته ووايم چې هغه څۀ ما ته

وفرمائی. زۀ به ستاسو نه هيڅ څيز هم نۀ پټوم.“ ۵ بيا
هغوئ يرمياه ته ووئيل، ”نو بيا دې مالِک خُدائ په مونږ په
دې خبره رښتينے او وفادار گواه وی کۀ چرې مونږ ستا په
هغه ټولو خبرو عمل ونۀ کړو کومې چې مالِک خُدائ ستا
خُدائ پاک زمونږ دپاره تا ته فرمائيلی دی چې تۀ يې مونږ ته
بيان کړې. ۶ کۀ هغه کلام زمونږ خوښ شی او کۀ خوښ
نۀ شی، مونږ به د مالِک خُدائ د کلام پيروی کوُو چا ته چې
تۀ مونږ د خپل خواست دپاره ليږې. ځکه کۀ چرې مونږ د
هغۀ د کلام پيروی وکړُو، نو هر څۀ به زمونږ دپاره د خير
وی.“

د حضرت يرمياه دُعا ته د مالِک خُدائ جواب

۷ لس ورځې وروستو د مالِک خُدائ کلام په يرمياه نازل
شو. ۸ نو بيا هغۀ يوحنان د قريح زوئ او نورو فوجی
آفسرانو ته، او ټولو خلقو لويو او وړو ته آواز وکړو، ۹ هغۀ
هغوئ ته وفرمائيل چې، ”تاسو زۀ مالِک خُدائ، د بنی
اِسرائيلو خُدائ پاک ته د خپل درخواست سره وليږلم، هغه
داسې فرمائی چې، ۱۰ کۀ تاسو په دې مُلک کښې پاتې شئ،
نو زۀ به تاسو بيا آباد کړم او نۀ به مو خرابوم، زۀ به تاسو
وکرم او تاسو به د بېخ نه نۀ وباسم. زۀ ستاسو په هغه افت
کوم چې ما په تاسو نازل کړے دے پښېمانه يم. ۱۱ مالِک
خُدائ فرمائی چې، د بابل بادشاه نه نور مۀ يرېږئ. ځکه چې
زۀ تاسو سره يم او د هغۀ نه به مو بچ کړم او د هغۀ د لاس نه
به خلاصون درکړم. ۱۲ زۀ به په تاسو دا رحم وکړم چې
هغه به درباندې مهربانه کړم، نو بيا به هغه تاسو ته په خپل
مُلک کښې د پاتې کېدو اجازت درکړی. ۱۳ خو کۀ چرې

تاسو د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د دې پېغام نه اِنکار
وکړئ، او کۀ چرې تاسو ووايئ چې، نه، مونږ به دلته نۀ پاتې
کيږُو، ۱۴ خو د دې په ځائ به مِصر ته لاړ شُو، چرته چې
به مونږ د جنګونو، د جنګ د بيګل آوازونو او قحط نه آزاد
شُو، ۱۵ نو بيا تاسو د مالِک خُدائ پېغام د يهوداه پاتې خلقو
ته واوروئ. مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی چې، کۀ
چرې تاسو دا ضرور غوره کړئ چې مِصر ته لاړ شئ او هلته
پاتې شئ ۱۶ د کوم جنګ او قحط نه چې تاسو يرېږئ نو هم
هغه به تاسو راګېر کړی، او تاسو به هلته مړۀ شئ. ۱۷ نو په
حقيقت کښې چې څوک هم په تلو کلک ولاړ وی او هلته د
اوسېدو اراده لری نو هغه به په جنګ، قحط او په وبا مړ شی.
په تاسو کښې به يو کس هم د هغه افت نه ونۀ تښتی کوم چې
زۀ په تاسو باندې هلته راولم. ۱۸ مالِک خُدائ ربُ الافواج د
بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی، لکه څنګه چې زما قهر او
غضب د يروشلم په خلقو نازل شوے وو، نو کۀ تاسو مِصر
ته لاړئ نو زما غضب به په تاسو هم نازل شی. نو ستاسو نوم
به د تل دپاره د لعنت، يرې او مسخرې په توګه اخستلے
کيږی او خپل مُلک به دوباره ونۀ وينئ. ۱۹ اے د يهوداه
ژوندی پاتې شوی خلقو، مالِک خُدائ تاسو ته فرمائيلی دی
چې مِصر ته مۀ ځئ. زۀ چې دا خبردارے نن تاسو ته درکوم
دا مۀ هېروئ. ۲۰ ځکه تاسو چې کله زۀ مالِک خُدائ ته د
خواست کولو دپاره ولېږلم نو تاسو غټه غلطی وکړه، ځکه
چې تاسو ووئيل، د څۀ چې مالِک خُدائ مونږ ته حکم کړے
دے هغه مونږ ته ووايه، مونږ به په هغې باندې پوره عمل کوُو.
۲۱ خو ما تاسو ته نن د هغۀ حکم واورولو، خو تاسو تر
اوسه پورې د مالِک خُدائ د هغه پېغام پيروی نۀ کوئ د کوم

دپاره چې تاسو زۀ استولے وم. ۲۲ نو اوس په دې خبره
باندې يقين ساتئ چې، تاسو چې کوم ځائ ته تلل او اوسېدل
غواړئ نو تاسو به هلته په جنګ، قحط او وبا مړۀ شئ.“

مِصر ته د حضرت يرمياه بوتلل

۴۳ ۱ کله چې يرمياه د مالِک خُدائ د دوئ د خُدائ
پاک هغه پېغام بيانول ټولو خلقو ته ختم کړو کوم يې چې
دوئ ته رالېږلے وو، ۲ نو عزرياه د هوسعياه زوئ او
يوحانان د قريح زوئ او نورو ټولو کبرژنو خلقو يرمياه ته
ووئيل چې، ”تۀ دروغ وائې، مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک
مونږ کله هم مِصر ته د تلو نه منع کړې نۀ يُو. ۳ تۀ باروک
د نيرياه زوئ په دې رضا کړے يې چې داسې خبرې کوې،
ځکه هغه غواړی چې مونږ دلته پاتې شُو او د بابليانو د لاسه
مړۀ شُو او يا بابل ته جلاوطن کړے شُو.“ ۴ نو بيا د قريح
زوئ يوحانان او نورو فوجی مشرانو او نورو ټولو خلقو د
مالِک خُدائ د حکم نه اِنکار وکړو چې په يهوداه کښې پاتې
شی. ۵ يوحنان او نورو مشرانو ځان سره ټول خلق بوتلل
څوک چې د نزدې مُلکونو نه راواپس شوی وُو کوم ځائ ته
چې دوئ خوارۀ شوی وُو. ۶ او په هغوئ کښې نارينه،
زنانه، ماشومان، د بادشاه لوڼه، او ټول هغه خلق شامل وُو
چې نبوزردان د محافظانو آفسر جدلياه ته سپارلی وُو. په
دوئ کښې يرمياه پېغمبر او باروک هم شامل وُو. ۷ خلقو
د مالِک خُدائ د حکم نه اِنکار وکړو او د مِصر تحفنحيس
ښار ته ورسېدل. ۸ په تحفنحيس کښې مالِک خُدائ يرمياه
ته بل پېغام ورکړو. هغۀ وفرمائيل چې، ۹ ”کله چې د

یهوداه خلق درته ګورى، نو دلته په تحفنحیس کښې یو څو
غټې کاڼى راواخله او د فِرعون د محل په دروازه کښې يې د
فرش لاندې ښخ کړه. ۱۰ نو بیا د یهوداه خلقو ته ووایه چې،
مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنى اِسرائیلو خُدائ پاک داسې
فرمائى چې زهٔ به په یقین سره خپل خِدمتګار نبوکدنضر د
بابل بادشاه دلته مِصر ته راولم. زهٔ به د هغهٔ تخت په دې کاڼو
دپاسه جوړ کړم کوم چې یرمیاه دلته ښخ کړل. هغه به په دې
کاڼو خپل شاهى تمبو وغوړوى. ۱۱ او کله چې هغه راشى،
نو هغه به د مِصر مُلک تباه کړى. هغه څوک به مړ کړى د
چا دپاره چې د مرګ سزا مقرر شوې وى، د قيد سزا به هغهٔ
ته ورکړى چا ته چې د قيد سزا مقرر شوې وى، او څوک به
په تُوره مړهٔ کړى د چا دپاره چې په تُوره مړ کېدل مقرر
شوى وى. ۱۲ هغه به د مِصر د معبودانو په مندرونو اور بل
کړى، هغه به مندرونه وسوزوى او بُتان به قبضه کړى او د
غنیمت په توګه به يې یوسى. هغه به د مِصر مال متاع داسې
صفا کړى لکه څنګه چې یو شپون د خپلې چُوغې نه وردِې
صفا کوى. او بې‌نقصانه به هغه خپل مُلک ته واپس شى. ۱۳
هغه به د مِصر په بیت‌شمس مندر کښې مقدسې ستنې
راوغورزوى کومې چې په هغې کښې ولاړې دى، او هغه به د
مِصر د معبودانو مندرونه وسوزوى.“

په مِصر کښې د بنى اِسرائیلو دپاره د مالِک خُدائ پیغام

۴۴ ۱ دا پیغام یرمیاه ته د یهوداه د خلقو په حقله
ورکړے شو څوک چې د مِصر په جنوبى ښارونو کښې لکه

مجدال، تحفنحیس، میمفِس او څوک چې په بره برخو کښې
اوسېدل، ۲ "مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو
خُدائ پاک فرمائی چې، تاسو هغه تباهی په خپله ولیده چې
کومه ما په یروشلم او د یهوداه په نورو ټولو ښارونو باندې
راوستله. او نن دا شاړ او تباه شوی پراتۀ دی، ۳ ځکه کوم
بد کارونه چې هغوئ وکړل. هغوئ زما قهر په هغه خوشبو
سوزولو او غېرو معبودانو ته په عبادت کولو راوچت کړو
چې نۀ خو هغوئ او نۀ تاسو او نۀ د هغوئ پلار نیکۀ پېژندل.
۴ ما بار بار تاسو ته خپل خِدمتګاران پېغمبران درولېږل،
هغوئ تاسو ته مِنت وکړو چې دا حرامکاری مۀ کوئ د کوم
نه چې زۀ نفرت کوم. ۵ خو هغوئ د نبیانو خبرو ته غوږ
ونۀ نیولو او نۀ یې توجو ورکړه، او هغوئ د خپلو هغه بد
عملونو نه راونۀ ګرځېدل او نۀ یې غېر معبودانو ته خوشبو
سوزول بند کړل. ۶ نو په دې وجه ما خپل سخت قهر د
یهوداه په ښارونو او د یروشلم په کوڅو لکه د اور په شان
نازل کړو، او هغه یې تر نن ورځ پورې تباه او په خرابه بدل
کړل. ۷ نو اوس مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو
خُدائ پاک فرمائی چې زۀ تاسو نه تپوس کوم چې، تاسو ولې
خپل ځانونه تباه کوئ؟ په تاسو کښې به نۀ نارینه، نۀ زنانه، نۀ
ماشومان او نۀ تې خوړونکی هیڅوک هم ژوندی پاتې نۀ شی
څوک چې دلته د یهوداه نه راغلی یئ. ۸ تاسو په مِصر
کښې نورو معبودانو او بُتانو ته د خوشبویۍ نذرانې پېش کولو
سره ما ولې غصه کوئ؟ تاسو به په دې کار کولو سره
صرف خپل ځان تباه کړئ او د دُنیا د نورو خلقو د لعنت،
خندا او مسخرو به وګرځوئ. ۹ ولې تاسو د خپل پلار نیکۀ
ګناهونه، د یهوداه د بادشاهانو او د مَلِکو ګناهونه، او هغه

ګناهونه چې تاسو او ستاسو ښځو په يهوداه او يروشلم کښې
کړی دی هېر کړل؟ ١٠ خو تر ننه پورې نۀ تاسو په خپل
ځان کښې خاکساری راوستې ده او نۀ مو په خپلو بدو
کارونو پښېمانی ښکاره کړې ده. په تاسو کښې هيچا، نۀ زما
د شريعت په مطابق او نۀ زما د اصُولو په مطابق ژوند کړے
دے کوم چې ما ستاسو نه وړاندې ستاسو پلار نيکۀ ته
ورکړی وُو. ١١ نو په دې وجه، مالِک خُدائ ربُ الافواج د
بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې، ما په خپله دا کلکه
اراده وکړه چې ټوله يهوداه تباه او هلاکه کړم. ١٢ زۀ به د
يهوداه هغه ژوندی پاتې شوی خلق راواخلم هغه څوک چا
چې په مِصر کښې په پناه اخستو او اوسېدو زور راوړے وو.
زۀ به هغوئ تباه کړم. هغوئ ټول لوئ او واړۀ به په مِصر
کښې په جنګ، قحط او وبا باندې مړۀ او تباه کړم. او هغوئ
به نورو خلقو ته د تهمت، وحشت، لعنت او حقارت مثال
وګرځيږی. ١٣ زۀ به هغوئ ته په مِصر کښې سزا ورکړم
لکه څنګه چې مې ورته په يروشلم کښې په جنګ، قحط او وبا
سزا ورکړې وه. ١٤ د يهوداه څومره خلق چې دلته مِصر ته
پناه اخستو دپاره راغلی دی هغه ټول به دلته هلاک شی.
څوک به هم يهوداه ته واپس لاړ نۀ شی. تر دې چې هغوئ به د
دوباره هلته د تلو او آبادېدو ډېر خواهش هم کوی. خو په
هغوئ کښې به صرف يو څو کسان واپس شی.“ ١٥ د سړو
او ښځو يوه لويه ډله چې په هغوئ کښې ځينې کسان په دې
موضوع خبر وُو چې د هغوئ ښځو بُتانو ته خوشبويۍ
سوزولې او ورسره هغوئ هم څوک چې په شمالی او جنوبی
مِصر کښې اوسېدل يرمياه ته يې ووئيل چې، ١٦ ”کومه
خبره چې تا مونږ ته د مالِک خُدائ په نوم وکړه هغې ته به

مونږ غوږ نۀ نیسو. ١٧ مونږ به ضرور په خپلو هغه ټولو
خبرو عمل کوُو د کومې خبرې چې مونږه منښته کړې ده،
مونږ به آسماني مَلِکې ته خوشبو سوزوُو او هغې ته به د
انګورو د شیرې نذرانې پېش کوُو. مونږ به هغه کارونه کوُو
لکه څنګه چې به زمونږ پلار نیکۀ، بادشاهانو، سرکاری کسانو
د یهوداه په ښارونو او د یروشلم په کوڅو کښې کول. مونږ
سره په هغه وخت کښې خوراک ډېر تېر وو او زندګی مو ښۀ
وه او مونږ ته هیڅ قسمه تکلیف او مصیبت نۀ وو. ١٨ خو
چې د کوم وخت نه مونږ آسماني مَلِکې ته د خوشبو سوزول
او د څښلو نذرانې پېش کولو رسم بند کړے دے نو مونږ
سره هیڅ هم نۀ وُو او په جنګ او قحط باندې مړۀ کېدلوُ.“
١٩ نو ښځو خپله خبره جاری وساتله او وې وئیل چې،
”ولې ستاسو دا خیال دے چې ګنې زمونږ خاوندانو ته دا پته
نشته چې مونږ آسماني مَلِکې ته خوشبوئی وسوزوله، د څښلو
نذرانه او هغه روټۍ چې پرې مو د هغې شکل جوړ کړے وو
پېش کړه؟ نه، بلکل داسې نۀ ده.“ ٢٠ نو بیا یرمیاه هغه ټولو
سړو او ښځو ته وفرمائیل چا چې یو شان جواب ورکړے
وو، ٢١ ”ولې ستاسو هم دا خیال دے چې ګنې مالِک خُدائ
ته دا پته نشته څۀ چې تاسو او ستاسو پلار نیکۀ، ستاسو
بادشاهانو او سرکاری کسانو، او ټولو خلقو بُتانو ته د یهوداه
په ښارونو او د یروشلم په کوڅو کښې خوشبوئی سوزولې
ده؟ ٢٢ دا ځکه وشُو چې، نور مالِک خُدائ ستاسو د
شرارت نه ډک او حرام کارونه نۀ شو برداشت کولے، نو د
دې په وجه ستاسو زمکه د لعنت مثال وګرځېده، او په
صحرا او کنډرو بدله شوه چې تر ننه پورې هیڅ څوک په
کښې نۀ اوسیږی. ٢٣ دا مصیبتونه ځکه په تاسو باندې

راغلل چې تاسو بُتانو ته خوشبو وسوزوله او د مالِک خُدائ خلاف مو ګناه وکړه. تاسو د هغهٔ د حکمونو منلو نه اِنکار وکړو او نهٔ مو د هغهٔ په لاربښودنو، اصُولو او شريعت باندې عمل وکړو.“
٢٤ نو بيا يرمياه ټولو نارينوُ او زنانوُ ته وفرمائيل چې، ”اے د يهوداه خلقو تاسو څوک چې په مِصر کښې اوسېږئ د مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونيسئ.
٢٥ مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائى چې، تاسو او ستاسو ښځو ووئيل چې، مونږ به ضرور خپلې وعدې پوره کوُو او آسمانې مَلِکې ته به د خوشبو سوزولو او د څښلو نذرانې پېش کوُو. نو تاسو چې څهٔ کول نو هغه وکړئ او خپله وعده او منښته هغې ته پوره کړئ.
٢٦ خو اوس تاسو ټول د مالِک خُدائ دې پېغام ته غوږ ونيسئ، تاسو د يهوداه ټولو خلقو څوک چې اوس په مِصر کښې اوسېږئ، زهٔ په ژوندى مالِک قادر مطلق خُدائ قسم خورم، مالِک خُدائ فرمائى چې، زما نوم به نور هيڅکله په مِصر کښې د يو يهودى په خولهٔ وانهٔ خستلے شى. په تاسو کښې به يو هم زما نوم د دُعا او د قسم خوړلو دپاره استعمال نهٔ کړى، هغه دا چې، په يقين سره مالِک قادر مطلق خُدائ ژوندے دے.
٢٧ زهٔ به په تاسو ضرور افتونه نازل کړم، نه چې آبادى. د يهوداه هر يو کس څوک چې اوس په مِصر کښې اوسيږى ټول به جنګ او يا په قحط کښې مرهٔ شى ترڅو چې يو هم ژوندے پاتې نهٔ شى.
٢٨ صرف يو څو کسان به د مرګ نه وتښتى او د مِصر نه به يهوداه ته واپس شى. نو بيا ټول هغه کسان چې مِصر ته راغلى دى نو هغوئ ته به دا پته ولګى چې د چا خبره رښتيا ده، زما او کهٔ د هغوئ.
٢٩ مالِک خُدائ فرمائى چې، دا به تاسو دپاره نښه

وی چې زۀ په دې ځائ کښې تاسو ته سزا درکړم، نو تاسو به
په دې پوهه شئ چې ما ستاسو خلاف صرف خبرې نۀ دی
کړې بلکې ضرور به سزا هم درکوم. ۳۰ مالِک خُدائ
فرمائی چې، لکه څنګه چې ما د يهوداه بادشاه صدقياه د بابل
بادشاه نبوکدنضر ته حواله کړو، دغه شان به زۀ د فِرعون
حفرع د مِصر بادشاه هم د هغۀ دشمنانو ته حواله کړم څوک
چې د دۀ مرګ پسې ګرځی.“

د باروک سره د خُدائ پاک وعده

۴۵ ۱ يرمياه نبی باروک د نيرياه زوئ ته د يهويقيم د
يوسياه د زوئ د بادشاهۍ په څلورم کال چې د يهوداه بادشاه
وو پېغام ورکړو د دې نه وروستو کله چې باروک په طومار
کښې هغه څۀ وليکل کوم چې ورته يرمياه فرمائيلی وُو. ۲
”اے باروکه، دا هغه څۀ دی چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو
خُدائ پاک يې تاسو ته فرمائی چې، ۳ تا ووئيل چې
افسوس دې په ما وی. زۀ د غمونو او تکليفونو د لاندې شوے
يم. ولې زما دا دردونه کافی نۀ وُو څۀ؟ مالِک خُدائ زما په
غمونو کښې اضافه وکړه. زۀ د اسويلو نه ستړے ستومانه
شوے يم او هيڅ قسم آرام راته نۀ ملاويږی. ۴ باروکه،
مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، زۀ به دا قوم تباه کړم کوم
چې ما آباد کړے دے. او څۀ چې ما کَرلی دی هغه به د بېخ
نه راوباسم. ۵ ولې تۀ د خپل ځان دپاره د دې نه نور هم
زيات د خاص سلوک اُميد کوې څۀ؟ داسې مۀ کوه. زۀ به
لوئ افت په دې خلقو نازل کړم. خو تۀ چرته هم ځې نو زۀ به
تا ته ستا ژوندون درکړم. مالِک خُدائ داسې فرمائی.“

د مِصر شکست

۴۶ ۱ مالِک خُدائ د غېریهودیانو په حقله یرمیاه نبی ته
پېغام ورولېږلو. ۲ کوم پېغام چې د مِصر په حقله وو هغه
دا وو چې، د یهوداه بادشاه یهویقیم د یوسیاه د زوئ د
بادشاهۍ په څلورم کال، د کرکمیس د جنګ په موقع کله چې
فِرعون نِکوه د مِصر بادشاه او د هغهٔ فوجیانو د فرات د
سیند سره نزدې د بابل بادشاه نبوکدنضر نه شکست وخوړو.
۳ ”خپل غټې او وړهٔ ډالونه تیار کړئ او د جنګ دپاره
راوځئ. ۴ خپل آسونه زین کړئ او ورباندې سوارهٔ شئ.
صفونه جوړ کړئ او د جنګ ټوپۍ په سر کړئ. خپلې نیزې
تېرې کړئ، او زغره واچوئ. ۵ خو زهٔ څهٔ ګورم؟ چې په
مِصری فوجیانو باندې د یرې نه دهشت راغلے دے او
هغوئ د یرې نه لګیا دی په شا کیږی، د هغوئ فوجیانو
شکست وخوړلو. او په وارخطایۍ سره په مخه تښتی او
هغوئ وروستو نهٔ ګوری، او د هرې خوا نه په هغوئ باندې
یره خوره شوې ده، مالِک خُدائ داسې فرمائیلی دی. ۶
تېزه منډه وهونکے هم نهٔ شی تښتېدلے، او نه تکړه فوجی
تښتېدلے شی. او هغوئ په شمال کښې د فرات د سیند سره،
ټیندک خوری او راغورزیږی. ۷ څوک دے دا چې لکه د
نیل دریاب په شان موجونه وهی، لکه د هغه سیند په شان
چې اوبهٔ یې په بره موجونه وهی او ټوله زمکه لاندې کوی؟
۸ دا د مِصر فوج دے چې د نیل دریاب په شان راوچت
شوے دے او لافې وهی چې زهٔ به راوچت شم او د سېلاب
په شان به ټوله زمکه پټه کړم، زهٔ به ټول ښارونه تباه کړم او
په هغې کښې ټول خلق به هلاک کړم. ۹ اے آسونو او
جنګی ګاډو روان شئ، اے د مِصر تکړه سپاهیانو په دشمن

حمله وکړئ، اے د ایتهوپیا، لیبیا، خلقو ډال راواخلئ او د
لِدیه خلقو څوک چې په غشو لیندو کښې تکړه یئ. ۱۰ ځکه
چې دا د مالِک خُدائ ربُ الافواج ورځ ده، د انتقام ورځ،
ځکه چې هغه به د خپلو دشمنانو نه انتقام واخلی. د هغهٔ تُوره
به تر هغې خوړل کوی ترڅو پورې چې مړه شوی نهٔ وی، او
ترڅو چې د هغوئ په وینو تنده ماته نهٔ کړی. په نن ورځ به
هغوئ مالِک خُدائ ربُ الافواج خُدائ پاک ته په شمال کښې
د فرات د سیند سره د قربانئ په شان پیش کړے شی. ۱۱
اے د مِصر پېغلې لورې، جِلعاد ته لاړه شه او هلته دارو
ولټوه. خو ستاسو رنګارنګ دوائی به تاسو ته شفا درنهٔ کړی.
۱۲ قومونه به ستاسو د شرم په حقله خبر شی. زمکه به
ستاسو دردناکه ژړا ډکه کړی. ستا تکړه فوجیان به په یو بل
تیندک وخوری، او په یو ځائ به راپرېوځی."

په مِصر د نبوکدنضر حمله کول

۱۳ دا هغه خبر دے چې مالِک خُدائ د یرمیاه نبی په وسیله
د نبوکدنضر یعنې د بابل د بادشاه د راتلو او د هغهٔ په مِصر
باندې د حملې په حقله ورکړو، ۱۴ "د مِصر په ښارونو په
مجدال، میمفِس او تحفنحیس کښې به دا اعلان وکړئ چې، د
جنګ دپاره تیار شئ، ځکه چې تُوره به ستاسو خوا او شا
کښې هر څهٔ وخوری. ۱۵ ستاسو جنګیالی ولې راغورزېدلی
دی؟ هغوئ د مالِک خُدائ مخې ته نهٔ شی ټینګېدلے ځکه چې
هغه به هغوئ راوغورزوی. ۱۶ هغوئ به ټول تیندکونه
خوری، او هغوئ به په یو بل راغورزېږی. هغوئ به یو بل ته
وائی، پاڅه، راځئ چې خپلو خلقو او خپل مُلکونو ته واپس
لاړ شُو، چرته به چې مونږ د ظالم د تُورې نه بچ شُو. ۱۷ نو

هغوئ به وائی چې د مِصر بادشاه فِرعون خو تش په خولهٔ
لوئيږی، هغهٔ نه اوس خپله موقع خطا شوې ده. ١٨ د دُنيا
بادشاه د چا نوم چې مالِک خُدائ ربُ الافواج دے فرمائی
چې، زما دې په خپل ذات قسم وی چې، يو کس څوک چې د
مِصر خلاف راروان دے هغه لکه څنګه چې د تبور غر لوړ
دے، او لکه څنګه چې د کرمل غر د سمندر په غاړه لوړ
دے. ١٩ اے د مِصر اوسېدونکو، خپل مال حال راواخلئ
او د جلاوطنۍ دپاره تيار شئ، ځکه د ميمفِس ښار به تباه او
کنډرې شی، او يو کس به هم په کښې نهٔ اوسيږی. ٢٠ مِصر
لکه د يوې ځوانې سخۍ په شان ښائسته دے، خو د شمال د
خوا نه د هغهٔ خلاف د غوياړی په شان مچ راروان دے. ٢١
د مِصر د کرايه فوجيان لکه د کمزورو سخو په شان دی.
هغوئ به هم په يو ځائ راوګرځی او په شريکه به وتښتی،
هغوئ به په خپل ځائ باندې ونهٔ دريږی. ځکه چې په هغوئ د
تباهۍ او افت ورځ راروانه ده، دا د هغوئ دپاره د سزا
ورکولو ورځ ده. ٢٢ مِصر به لکه د مار په شان کشار وکړی
او په وروستو به وتښتی کله چې د دشمن فوج ورباندې حمله
وکړی، هغوئ به د دوئ خلاف تبر په لاس راشی او په دوئ به
داسې حمله وکړی لکه څنګه چې يو سړے ونې وهی. ٢٣
مالِک خُدائ فرمائی چې، هغوئ به د مِصر خلق د ځنګلی
ونو په شان ووهی، ځکه چې د هغوئ شمېر د مُولخانو نه هم
ډېر بېشمېره دے. ٢٤ د مِصر خلق به وشرميږی، او د
شمال خلقو ته به حواله کړے شی.“ ٢٥ مالِک خُدائ ربُ
الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی، ”زهٔ به امون د
مِصر د تيبس معبود او د مِصر نورو معبودانو ته سزا
ورکړم. زهٔ به د مِصر بادشاهانو او فِرعون ته او هغوئ ټولو

ته سزا ورکړم ځوک چې په هغهٔ يقين کوی. ٢٦ مالِک
خُدائ فرمائی چې، زهٔ به هغوئ هغه خلقو ته حواله کړم
ځوک چې دوئ وژل غواړی، نبوکدنضر د بابل بادشاه او د
هغهٔ آفسرانو ته. خو وروستو به مِصر کښې د وړاندې په شان
خلق بيا آباد شی. دا مالِک خُدائ فرمائی.“

مالِک خُدائ اِسرائيل بچ کوی

٢٧ ”اے زما خِدمتګاره يعقوبه مهٔ يرېږه، اے اِسرائيله مهٔ
يرېږه. زهٔ به تاسو د هغه لرې مُلک نه دوباره خپلو کورونو ته
راولم، چرته چې تاسو جلاوطن شوی يئ. ستا اولاد به زهٔ
خپلو کورونو ته د جلاوطنئ نه واپس راولم. يعقوب به دوباره
خپل مُلک ته راشی او په امن او سکون سره به ژوند کوی،
او تاسو به ځوک هم نهٔ يروی. ٢٨ مالِک خُدائ فرمائی چې،
اے زما خِدمتګاره يعقوبه مهٔ يرېږه، ځکه زهٔ تا سره يم. زهٔ به
په پوره توګه هغه قومونه تباه کړم کومو ته چې تاسو ما جلا
وطن کړی وئ، خو زهٔ به تاسو په مکمل توګه نهٔ تباه کوم. زهٔ
به ستاسو په اِنصاف سره تنبيه وکړم، زهٔ به تاسو بېسزا نهٔ
پرېږدم.“

د فلستيه په حقله د مالِک خُدائ پيغام

٤٧ ١ دا د مالِک خُدائ هغه کلام دے چې د فِرعون د
لښکرو په غزه د حملې کولو نه مخکښې، په يرمياه نبی د
فلستيانو په حقله نازل شو. ٢ ”مالِک خُدائ وفرمائيل چې،
وګوره، د شمال نه اوبهٔ ښکته راوچتيږی، او د سېلاب په
شان په زور شور رارواني دی، دا به ټوله زمکه او هر څهٔ چې

په کښې دی رالاندې کړی، ښارونه او د هغې اوسېدونکی به
ډوب کړی، ټول خلق به د مدد دپاره چغې وهی او څومره
خلق چې په کښې اوسیږی هغوئ به ژړا کوی. ۳ هغوئ به
د آسونو د سومونو او پښو ټکار واوری، او د دشمن د جنګی
ګاډو غرار او د هغوئ د پایو شور به واوری. پلاران به د یرې
نه جام شی او د خپلو بېوسه ماشومانو د بچ کولو دپاره به
شاته نهٔ ګوری. ۴ د ټولو فلستیانو د تباهۍ ورځ رارسېدلې
ده او ورسره د هغوئ هم څوک چې به د صور او صیدا
خلقو سره مدد کوی. مالِک خُدائ په خپله هغه فلستیان تباه
کوی، هغوئ څوک چې ژوندی پاتې شوی دی او د کریت د
ساحل نه راغلی دی. ۵ غزه لور به د غم نه خپل سر
ګنجے کړی او د اسقلون ښار به وران او خاموشه شی. اے
د مېدانی علاقې پاتې شوو خلقو ترڅو پورې به خپل ځان وهئ
او ماتم به کوئ؟ ۶ تاسو چغې وهئ، اے د مالِک خُدائ
تُورې، ترڅو پورې به تهٔ زخمی کول کوې؟ خپل کاش ته
واپس لاړه شه، او هلته په آرام پرته اوسه. ۷ خو دا به
څنګه په آرام شی چې ورته مالِک خُدائ حکم کړے دے، کله
چې هغهٔ ورته په اسقلون او په ساحل د حملې کولو حکم
کړے دے؟"

د موآب په حقله د مالِک خُدائ پېغام

۴۸ ۱ مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ
پاک د موآب په حقله فرمائی، "په نبو ښار باندې افسوس،
ځکه چې دا ښار به تباه شی. د قِریَتائم بېحرمتی به وشی او
قبضه به کړے شی. او د مضبوطې قلعه بېحرمتی به وشی

او ټوټه ټوټه به شی. ۲ د نن نه پس به څوک هم د موآب
تعریف ونهٔ کړی، په حسبون کښې به خلق د هغې د
راغورزولو منصوبې جوړوی، هغوئ وائی راځئ چې د موآب
نوم او نشان ختم کړُو. اے د مدمین ښاریې، تهٔ به هم
خاموشه شې، او تاسو به په تُوره مړهٔ شئ. ۳ د حورونایم
نه د چغو آوازونو ته غوږ شئ، د لوئې تباهئ درزار او آوازونه
اوریدلے کیږی. ۴ موآب به ټول تباه شی، د هغې واړهٔ
ماشومان به په تېزه چغې وهی. ۵ هغوئ لوحیت ته په بره
تلو سخته ژړا کوی، او حورونایم ته په ورکوزېدو سره د
تباهئ د درزار او شور په اورېدو هغوئ په چغو چغو ژړا
کوی. ۶ هغوئ وائی چې، منډه کړئ او ځان بچ کړئ او په
صحرا کښې د ځنګلی بوټو په شان شئ. ۷ دا چې تا اے
موآبه په خپلو اعمالو او دولت باندې باور کولو، نو تاسو به
هم ګرفتار شئ، او ستا بُت کموس به هم د خپلو اِمامانو او
نورو خادِمانو سره جلاوطن کړے شی. ۸ تباه کوونکے
دشمن به د هر یو ښار خلاف حمله وکړی، او یو ښار به هم
ترې بچ نهٔ شی. هره وادی به تباه شی او هر هوار مېدان به
تباه شی. ځکه چې مالِک خُدائ دا حکم کړے دے. ۹ په
موآب باندې مالګه ودوړوه، ځکه چې هغه به په ښوره او
صحرا بدل شی، د هغې ښارونه به وران شی، او هیڅ څوک به
په کښې نهٔ اوسیږی. ۱۰ لعنت دې په هغه کسانو وی څوک
چې د مالِک خُدائ په کار کښې غفلت کوی، او خپله تُوره د
وینو تویدو نه بچ ساتی. ۱۱ موآب د ځوانئ نه واخله تر
اوسه پورې په امن او سکون سره وخت تېر کړے دے، هغه
جلاوطن شوے نهٔ دے. لکه څنګه چې مے په خپل لوښی
کښې ځائ په ځائ پراتهٔ وی، او د یو لوښی نه بل لوښی ته نهٔ

وی اړولے شوی. نو د هغې ذائقه هم هغه شان ده لکه څنګه
چې يې د اول نه وه، او د هغې خوشبو بدله شوې نۀ ده. ١٢
خو هغه ورځې راروانې دی، مالِک خُدائ فرمائی چې، کله به
زۀ خلق ورولېږم چې موآب د لوښی نه رابهر کړی. او هغوئ
به هغه د لوښی نه لکه د ميو په شان توئ کړی او لوښی به
زره زره کړی. ١٣ نو په آخر کښې به بيا د موآب خلق د
کموس بُت نه شرمېږی، لکه څنګه چې بنی اِسرائيل په
بيت‌ايل کښې په بُت باندې په يقين کولو شرمېدل. ١٤ نو بيا
تاسو څنګه لافې وهلې چې، مونږ په جنګ کښې ډېر تکړه او
باتور فوجيان يُو؟ ١٥ موآب به تباه شی او د هغۀ ښارونه به
قبضه کړے شی. د هغۀ ښائسته زلمی به حلالېدو دپاره
بوتلے شی، دا د هغه بادشاه فرمان دے چې د چا نوم مالِک
خُدائ ربُ الافواج دے. ١٦ د موآب د ختمېدو اَنجام
رانزدې شوے دے، او د هغۀ بربادی زر راتلونکی ده. ١٧
اے د موآب دوستانو او ګاونډيانو په دۀ باندې ماتم وکړئ،
تاسو څومره چې د هغۀ د شُهرت او نوم نه واقف يئ، نو
ووايئ چې، افسوس د موآب د شان او شوکت امسا ماته
شوه او د هغې ټول طاقت تس نس شو. ١٨ اے د ديبون
اوسېدونکو د خپل شاندار تخت نه راکوز شئ او په خشکه
زمکه او خاورو کښېنئ، ځکه هغه چا چې موآب تباه کړو
هغه به ديبون هم ټوټه ټوټه کړی. او هغه به ستاسو ټولې قلعه
ګانې راوغورزوی. ١٩ اے د عروعير اوسېدونکو د سړک په
غاړه ودرېږئ او خلقو ته وګورئ. د هغه نارينه او زنانۀ نه
څوک چې تښتی تپوس وکړئ چې څۀ چل وشو؟ ٢٠ هغوئ
به په جواب کښې ووائی چې، د ارنون د سيند په غاړه موآب
تباه شو او په شرمونو وشرمېدو، په چغو او سورو په هغۀ

ماتم او ژړا وکړئ. ۲۱ د مالِک خُدائ عدالت په دې غريزه
مُلکونو لکه حولون، يهض، مفعت، ۲۲ ديبون، نبو،
بيت‌دبلاتايم، ۲۳ قِريَتائم، بيت‌جمول، بيت‌معون، ۲۴
قريوت او بُصره او د موآب په ټولو لرې او نزدې ښارونو
نازل شوے دے. ۲۵ مالِک خُدائ دا اعلان وکړو چې، د
موآب ښکر مات شو، او د هغهٔ طاقت ختم شو.“

د موآب عاجز کېدل

۲۶ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په موآب باندې مے وڅښئ
او نشه يې کړئ، ځکه چې هغهٔ خپل ځان په ما اوچت ګڼلو،
پرېږده چې اوس هغه په خپلو اولټو کښې ورغړی، او پرېږده
چې هغه د خلقو د خندا شی. ۲۷ اے موآبه، آيا تا به بنی
اِسرائيلو پورې خندا نهٔ کوله څهٔ؟ آيا ستاسو په خيال هغوئ
غلهٔ وُو، چې کله به تاسو د هغوئ په حقله خبرې کولې نو په
مسخره آميزه توګه به مو خپل سرونه خوځول؟ ۲۸ اے د
موآب اوسېدونکو، تاسو خپل ښارونه پرېږدئ او په ګټانو
کښې اوسېږئ. لکه د ګوګوشتکو په شان شئ، چې د غارونو
په خولهٔ کښې خپل ځان له جاله جوړوی. ۲۹ مونږ د موآب
د کبر په حقله واورېدل، ځکه چې د هغهٔ بې‌حده کبر او سوچ،
د هغهٔ کبر او غرور او د هغهٔ د زړهٔ د خود غرضۍ نه خبر يُو.
۳۰ مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ د هغوئ د غرور نه خبر يم
خو دا بې‌مطلبه دے، او د هغوئ عملونه عبث دی. ۳۱ نو په
دې وجه زهٔ په موآب ماتم کوم، زهٔ د ټولو موآبيانو دپاره ژړا
کوم، او زهٔ د قيرحراست د خلقو دپاره ژړا کوم. ۳۲ سبماه،
زهٔ به په تا وير وکړم د دې نه هم زيات چې مې په يعزير کړی
وُو، سبماه ستا د انګورو خانګې تر سمندر پورې رسېدلې

دی، خو تباه کوونکے ستا په مېوو او انګورو راپرېوتلے
دے. ۳۳ د موآب د زرخېزه پټو او مُلک نه د خندا او
خوشحالۍ آوازونه تلی دی، ما د انګورو د لنګرو نه مے
جوړول بند کړی دی، هيڅ څوک هم انګور په خوشحالۍ سره
نۀ نچوړوی. تر دې چې هلته شور او چغې اورېدلے شی، خو
د خوشحالۍ نه بلکې د جنګ. ۳۴ د هغوئ د ژړا آوازونه د
حسبون نه تر اِلیعالی او یهض پورې، او د ضُعر نه تر
حورونایم پورې او عجلتشلیشیاه پورې اورېدلے شی. او تر
دې چې اوس د نِمریم اوبۀ هم اوچې شوې دی. ۳۵ مالِک
خُدائ فرمائی چې، زۀ به په موآب کښې هغه کسان ختم کړم
څوک چې په اوچتو ځایونو کښې خپلو معبودانو ته نذرانې
پېش کوی او هغوئ ته خوشبوئی سوزوی. ۳۶ نو زما زړۀ د
موآب دپاره لکه د شپیلۍ فریادونه کوی، او دا هم په
قیرحراست کښې د هغه خلقو دپاره لکه د شپیلۍ فریادونه
کوی. کوم مال دولت چې هغوئ حاصل کړے وو لاړو. ۳۷
ټولو خلقو خپل سرونه او ږیرې د غم په وجه ګنجې کړی وُو،
او خپل لاسونه یې زخمی کړی وُو او د خپلو ملاګانو نه یې
ټاټ تاو کړے وو. ۳۸ مالِک خُدائ فرمائی چې، د موآب د
هر یو کور په سر او په هره لاره او کوڅه کښې ماتم او ژړا
اورېدلے کیږی. ځکه چې ما موآب لکه د هغه لوښی په شان
چې څوک یې هم نۀ غواړی ټوټه ټوټه کړو. ۳۹ هاۓ هاۓ،
دا څنګه ټوټه ټوټه شو. او د هغوئ چغې او سوری واورئ. د
موآب شرمېدل وګورئ، دا خو ټولو خلقو او ګاونډیانو دپاره
د خندا او د تباهۍ یو مثال جوړ شو.“

مالِک خُدائ د موآب خلاف راپاڅېدلے دے

۴۰ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”ګورئ، يو قوم د باز په
شان خپلې وزرې خورې کړې او په موآب باندې راغوته
کيږی. ۴۱ قريوت به قبضه شی او د هغۀ مضبوطې قلعه
ګانې به واخستلے شی. او په هغه ورځ به د موآب د فوجيانو
زړونه داسې ګبراويږی لکه چې د يوې ښځې زړۀ چې د
لنګون په وخت کښې ګبراويږی. ۴۲ موآب به نور يو قوم
پاتې نۀ شی ځکه چې هغوئ خپل ځان د مالِک خُدائ نه لوئ
تصور کړو. ۴۳ مالِک خُدائ فرمائی چې، دهشت، کنده او
دامونه د موآب د خلقو په انتظار کښې دی. ۴۴ هر څوک
چې د دهشت نه وتښتی نو په کنده کښې به وغورزيږی. څوک
چې د کندې نه راوچت شی نو په دام کښې به ګرفتار شی،
ځکه چې زۀ په موآب باندې د سزا وخت راولم، مالِک خُدائ
فرمائی. ۴۵ کوم خلق چې حسبون ته د پناه دپاره وتښتی نو
هلته به بېوسه ودريږی، ځکه چې د حسبون نه د اور شُغلې
راوچتيږی، د بادشاه سيحون د زوړ کور نه به د اور لمبې
راوچتيږی. دا اور د موآب تندے سوزوی، او د شور
اچوونکو لافوانو کوپړۍ سوزوی. ۴۶ په تا دې افسوس وی
اے موآبه. د کموس بُت عبادت کوونکی تباه شول، ستاسو
زامن مُلک بدر شول او ستاسو لوڼه ونيولے شوې او
جلاوطن کړے شوې. ۴۷ خو زۀ به بيا موآب په راتلونکی
وخت کښې دوباره بحال کړم، مالِک خُدائ فرمائی.“ نو دلته
د موآب په حقله د يرمياه نبی پېشګوئې ختمه شوه.

د عمونيانو سره د مالِک خُدائ عدالت

۴۹ ۱ د عمونيانو په حقله مالِک خُدائ فرمائى چې، ”آيا
د بنى اِسرائيلو څوک اولاد نشته؟ او د هغوئ څوک وارث
نشته؟ نو بيا ولې د مولک بُت تابعدارى کوونکو د جاد په مال
حال قبضه کړې ده او د هغوئ په ښارونو کښې اوسيږى؟“
۲ مالِک خُدائ فرمائى، ”خو هغه ورځې راروانې دى کله
چې زۀ به د عمونيانو د ربه د ښار خلاف د جنګ آواز وکړم.
دا ښار به د تباهۍ نه د خاورو يو ډيرے جوړ شى، او د خوا
او شا کلى به يې وسوزولے شى. نو بيا به بنى اِسرائيل هغه
کسان وشړى چا چې دوئ شړلى وُو. ۳ اے د حسبون
ښځو، وژاړئ، ځکه چې د عى ښار تباه شو. اے د ربه ښځو،
وير وکړئ. د ټاټ جامې واغوندئ او ماتم وکړئ. اخوا
ديخوا سرګردانه وزغلئ، ځکه چې د مولک بُت به سره د
خپلو اِمامانو او خادِمانو جلاوطن کړے شى. ۴ تاسو ولې
په خپل لوئ طاقت باندې فخر او لافې کوئ؟ ستاسو مال
دولت به کم کړے شى، اے عمونه. چې د سرکشه جينۍ په
شان په خپل مال دولت باندې يقين کوئ او داسې وايئ، په
چا کښې جرأت شته چې په مونږ باندې حمله وکړى؟“ ۵
مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى چې، ”ګورئ، زۀ به ستاسو
د هرې خوا نه په تاسو باندې يره او وحشت راولم. او ستاسو
هر يو کس به د مُلک نه وشړلے شى، او هيڅ څوک به هم دا
مفروران يو ځائ ته راجمع نۀ کړى. ۶ خو وروستو به زۀ
عمونيان يو ځل بيا بحال کړم. دا د مالِک خُدائ فرمان
دے.“

د ادومیانو په حقله پېغام

۷ د ادومیانو په حقله مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې
فرمائی چې، ”ولې په تیمان کښې نور حکمت او عقل نشته
څۀ؟ آیا هوښیاران ورته صحیح مشوره نۀ شی ورکولے څۀ؟
ولې د هغوئ عقل خوړلے شوے دے څۀ؟ ۸ اے د ددان
خلقو، واپس شئ او وتښتئ، او په غارونو کښې خپل ځان پټ
کړئ، ځکه چې زۀ په عِیسو افت نازلوم نو په دغه وخت
کښې به زۀ هغۀ ته هم سزا ورکړم. ۹ هغوئ څوک چې
انګور راټولوی لږ څۀ غریبانانو ته پرېږدی. کۀ چرې په شپه
کښې وربانديې غلۀ راشی، نو هغوئ به ورنه هر څۀ نۀ جارُو
کوی. ۱۰ خو زۀ به د عِیسو نه هر څۀ جارُو کړم او د هغۀ
پټ ځایونه به ښکاره کړم، نو هغه به یو ځائ هم خپل ځان
پټولے نۀ شی. د هغۀ ماشومان، خپلوان، او ګاونډیان به تباه
کړے شی، او هغه به نور په دُنیا کښې ژوندی پاتې نۀ شی.
۱۱ خو زۀ به ستاسو د یتیمانو خیال ساتم او ستاسو کونډې
دې هم په ما د مدد دپاره باور وکړی.“ ۱۲ مالِک خُدائ
فرمائی چې، ”کۀ چرې بې‌ګناه خلقو ته سزا ملاویږی، نو بیا
به تاسو د څومره سزا لائق یئ. تاسو به بې‌سزا پاتې نۀ شئ. نو
تاسو به ضرور د غضب د دې پیالۍ نه خوند واخلئ.“ ۱۳
مالِک خُدائ فرمائی چې، ”زۀ په خپل ذات قسم خورم چې،
د بُصره ښار به تباه شی او د خاورو ډېرے به جوړ شی او د
ټولو خلقو دپاره به د وحشت، سپکوالی او د لعنت مثال
وګرځی، او د هغۀ ټول ښارونه به د تل دپاره تباه او برباد
شی.“ ۱۴ ما د مالِک خُدائ له طرفه پېغام واورېدو، یو
قاصد قومونو ته ولېږلے شو چې هغوئ ته ووائی چې، ”د

ادوم په خلاف لښکر راجمع کړئ او د جنګ دپاره تيارى
وکړئ. ۱۵ مالِک خُدائ ادوميانو ته فرمائى چې، اوس به زۀ
تا د نورو قومونو په مينځ کښې کمزورے کړم. او ټول به تا ته
په سپکه سترګه ګورى. ۱۶ ستا خپل دهشت او کوم کبر
چې ستا په زړۀ کښې وو تۀ دوکه کړې، تاسو ځوک چې د
ګټانو په درزونو کښې اوسېږئ، او د غرونو اوچتې څوکې
ستا په قبضه کښې دى. کۀ څۀ هم چې تۀ د باز په شان په
اوچتو ځايونو کښې خپلې جالې جوړې کړې نو د هلته نه به
زۀ تا لاندې راکوز کړم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۱۷
ادوم به د خلقو دپاره د يرې مثال وګرځى، او ځوک هم چې
په دې لار تېرېږى د هغوئ د ټولو افتونو پورې به حق حېران
شى. ۱۸ لکه څنګه چې سدوم او عموره، او د دې نه
ګېرچاپېره ښارونو باندې تباهى راغلې وه، نو ادوم به هم هغه
شان تباه شى، هلته به هيڅ څوک نۀ ژوند کوى او نۀ به
اوسېږى. مالِک خُدائ داسې فرمائى. ۱۹ لکه څنګه چې يو
زمرے د اُردن د جاړو بوټو نه د څرن زمکې ته راځى او په
ګډو ورټوپ کوى، نو دغه شان به زۀ ادوميان د هغوئ د
خپل مُلک نه وشړم، او زۀ به د خپلې خوښې مشر په کښې
مقرر کړم. نو هغه به په دوئ حکومت وکړى. څوک زما په
شان کېدلے شى؟ او يو مشر به هم زما خلاف ونۀ درېږى.
۲۰ نو بيا هغې منصوبې ته غوږ شه کومه چې مالِک خُدائ
د ادوم په خلاف جوړه کړې ده، او څۀ چې هغه د تيمان د
خلقو سره کول غواړى. د هغوئ د رمې نه به واړۀ ګډورى
راکاږى او هغه به په پوره توګه د هغوئ د څرن ځائ د دوئ
په وجه وران کړى. ۲۱ د ادوم د راغورزېدو په آواز به زمکه
ټوله په لړزان شى، او د هغوئ د چغو او سورو آواز به د

بحرِقُلزمه پورې اوربدلے شی. ۲۲ ګورئ، دشمن لکه د باز په شان راغوټه شوے دے، او خپل وزرونه يې په بُصره باندې خوارهٔ کړی دی، تر دې چې په هغه ورځ به د ادوم د تکړه فوجيانو زړهٔ داسې په تکليف او يره کښې وی لکه چې د يوې ښځې زړهٔ په لنګون کښې وی.“

د دمشق په حقله پېغام

۲۳ مالِک خُدائ د دمشق په حقله دا پېغام ورکړو چې، ”د حمات او ارفاد ښارونه د يرې نه اوبهٔ شول، ځکه چې هغوئ د خپل ځان د تباهۍ پېغام واورېدو. د هغوئ زړونه داسې بې‌سکونه شول لکه څنګه چې د سمندر چپې نا آرامه او بې‌سکونه وی او هيڅ سکون ورته نهٔ ملاوېږی. ۲۴ د دمشق ښاريه د هغې ښځې په شان ده چې بې‌همته شوه، او د هغې ټول خلق وتښتېدل. يرې، وارخطايۍ او درد هغه رانيولې ده لکه څنګه چې يوه ښځه د لنګون په وخت کښې نيولې وی. ۲۵ دا مشهور ښار به څومره وران ويجاړ وی، کوم ښار چې په يو وخت کښې د خوشحالۍ ډک وو. ۲۶ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى چې، د هغهٔ ځوانان به په کوڅو کښې راپرېوځی او قتل به شی، او د هغوئ فوجيان به په هغه ورځ ټول ختم کړے شی. ۲۷ زهٔ به د دمشق په دېوالونو باندې اور ولګوم، او تر دې چې دا به د بِن‌حدد محلونه وسوزوی.“

د مالِک خُدائ د قيدار او حاضور قبيلې ته پېغام

۲۸ د قيدار او د حاضور د علاقې په حقله کوم چې د بابل بادشاه نبوکدنضر وربادې حمله وکړه، مالِک خُدائ فرمائى

چې، ”راپاڅئ او په قيدار باندې حمله وکړئ او د مشرق
اوسېدونکى تباه کړئ. ۲۹ د هغوئ خېمې او رمې به قبضه
کړے شى، د هغوئ د سر سورے به ترې نه سره د سامانه او
اوښانو واخستلے شى. او خلق به د هرې خوا نه چغې
سورې وهى. او هر چرته به يره خوره شوې وى. ۳۰ مالِک
خُدائ فرمائى چې، اے د حاضور خلقو په منډه وتښتئ. او
خپل ځانونه په ژورو غارونو کښې پټ کړئ. ځکه چې د بابل
بادشاه نبوکدنضر ستا خلاف منصوبه تياره کړې ده. او
ستاسو د تباهئ تيارے کوى. ۳۱ مالِک خُدائ فرمائى،
راپاڅه او په هغه ښارونو باندې حمله وکړه څوک چې په آرام
او سکون کښې ژوند کوى. د چا چې نۀ دروازې شته او نۀ
دېوالونه او يواځې اوسېږى. ۳۲ د هغوئ اوښان تالا کړه او
د هغوئ رَمې لوټ کړه. او زۀ به هغوئ څوک چې په دشتو او
ميرو کښې اوسېږى د هوا په مخکښې خوارۀ کړم او د هرې
خوا نه به پرې افت نازل کړم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے.
۳۳ حاضور به د ګيدړانو د اوسېدو ځائ شى او د همېشه
دپاره به وران او شاړ پروت وى. هيڅ څوک به هلته نۀ ژوند
کوى او نۀ به اوسېږى.“

د عيلام په حقله د مالِک خُدائ پېغام

۳۴ دا د مالِک خُدائ هغه پېغام دے چې په يرمياه نبى باندې
د عيلام په حقله د يهوداه د بادشاه صدقياه د بادشاهئ په
وړومبو ورځو کښې نازل شو. ۳۵ مالِک خُدائ ربُ الافواج
وفرمائيل چې، ”زۀ به د عيلام ليندې چلوونکى ووژنم، کوم
چې د هغوئ د زور او طاقت اُميد دے. ۳۶ زۀ به د
آسمانونو د څلورو خوا نه په هغوئ باندې څلور بادونه راولم

او هغوئ به ورته تس نس کړم، او داسې يو قوم او مُلک به نۀ
وی چې د عيلام خلق ورته په جلاوطنۍ لاړ نۀ شی. ۳۷ زۀ به
د عيلام د خلقو په زړۀ کښې د هغوئ د دشمنانو يره واچوم.
څوک چې د هغوئ مرګ پسې ګرځی، زۀ به په هغوئ افت
نازل کړم او تر دې چې خپل خطرناک قهر او غضب به پرې
راولم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. زۀ به هغوئ ته فوجيان
ورولېږم چې دوئ راتيينګ کړی تر دې چې ټول تباه کړم. ۳۸
زۀ به خپل تخت په عيلام کښې قائم کړم، او د هغې بادشاه او
آفسران به هلاک کړم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۳۹
خو زۀ به په آئنده کښې د عيلام خلق بحال کړم. دا د مالِک
خُدائ فرمان دے.“

د بابل په حقله د مالِک خُدائ پېغام

۵۰ ۱ مالِک خُدائ يرمياه نبی ته د بابل د خلقو او د
بابل د وطن په حقله دا پېغام نازل کړو چې، ۲ ”د قومونو
په مينځ کښې د دې خبرې اعلان وکړه، جنډا اوچته کړه او
په ډاګه ورته ووايه، او هيڅ خبره مۀ پټوه بلکې دا ښکاره وايه
چې، بابل به قبضه کړے شی، او بيل بُت به په شرمونو
وشرمېږی او رسوا به شی، او مردوک بُت به ويرېږی. د بابل
مجسمه به په شرمونو وشرمولے شی او د هغې بُتان يرې
راخستی دی. ۳ د شمال د خوا نه به يو قوم په دې حمله
وکړی او د هغوئ مُلک به تباه کړی او په صحرا به يې بدل
کړی. او هيڅ څوک به هلته نۀ اوسيږی، انسانان او څناور به
وتښتی.“

د بنی اِسرائیلو راواپس کېدل

۴ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په هغه ورځو کښې به د
اِسرائیل او د یهوداه خلق په یو ځائ په ژړا راروان وی. د
مالِک خُدائ او د خپل مقدس خُدائ لټون به کوی. ۵
هغوئ به د صیون د لارې تپوس وکړی او بیا به هغه خوا ته
مخ تاو کړی او ورروان به شی. هغوئ به ما سره ابدی لوظ
وکړی کوم به چې کله هم نۀ هېرېږی. ۶ زما غوره شوے
قوم د ورکو شوو ګډو په شان دے، د هغوئ د قوم شپونکو
هغه په غلطو لارو روان کړی دی او په غرونو کښې یې
سرګردانه پرېښودی دی. او هغوئ په غرونو او غونډو
سرګردانه ګرځی او خپل د آرام کولو ځائ ترې نه هېر وی.
۷ هر چا به چې هم هغوئ بیاموندل نو هغوئ به یې وژل. د
هغوئ دشمنانو وئیل، مونږ په دوئ باندې په حملې کولو سره
ګناه ګار نۀ یُو، ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ خلاف ګناه
کړې ده څوک چې رښتینے څرن ځائ دے او د هغوئ پلار
نیکۀ به هم په هغۀ باندې یقین او خپل اُمید ساتلو. ۸ اے
زما غوره شوے قومه د بابل نه وتښتئ، د بابلیانو مُلک
پرېږدئ، او د هغه نر چېلی په شان شئ چې د رَمې رهنمائی
کوی. ۹ زۀ به د شمال نه د تکړه قومونو اِتحاد جوړ کړم
او د بابل خلاف به یې راپاڅوم. او هغوئ به د بابل خلاف د
جنګ دپاره صف بندی وکړی او د شمال د خوا نه به هغه
قبضه کړی. او هغوئ په غشو ویشتو کښې ماهران دی چې
کله هم د هغوئ غشی نۀ خطا کېږی. ۱۰ خو بابل به لوټ
کړے شی او هر هغه څوک چې هغه لوټ کړی او هر څۀ چې
غواړی هغه به یوسی او ځان به پرې موړ کړی. دا د مالِک

خُدائ فرمان دے.“

د بابل زوال

۱۱ ”اے بابلیانو تاسو چا چې زما غوره شوے قوم تالا والا کړو، او اوس په خپلو کښې خندا خوشحالي کوئ، تاسو د هغه سخی په شان ټوپونه وهئ کله چې هغه د موږی نه آزاد شی او د آس په شان هنېږئ، ۱۲ خو ستاسو خپله مور به رسوا شی، چا چې تاسو زېږولی يئ هغه به شرمنده شی. هغه به په ټولو مُلکونو کښې بې‌اهميته وی، هغه به په دشتو، په اوچه زمکه، او په صحرا بدله شی. ۱۳ د مالِک خُدائ د غضب په وجه به بیا په کښې څوک نۀ اوسيږی خو بلکل به وران ويجاړ شی. څوک هم چې پرې تېرېږی او د بابل تباهی وګوری نو د وحشت نه به حق حېران شی. ۱۴ اے ليندو والاو تاسو ټولو چا چې خپلې ليندې راښکلی دی، د بابليانو خلاف د جنګ دپاره صف بندی وکړئ. په هغوئ باندې ګزار وکړئ. چې يو غشے درنه خطا نۀ شی. ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ خلاف ګناه کړې ده. ۱۵ د هرې خوا نه د هغۀ خلاف د جنګ چغې ووهئ. وګورئ هغه محاصره شوے دے، د هغۀ دېوالونه راغورزېدلی دی. دا د مالِک خُدائ د انتقام اخستو ورځ ده، د بابل نه انتقام واخلئ. کوم سلوک چې هغوئ د نورو سره کړے وو هم هغه شان سلوک ورسره وکړئ. ۱۶ د بابل خلق په پټو کښې د تخم کَرلو او فصل ريبلو نه منع کړئ، د ظالمانو د ظلم د وجې نه دې ټول غير مُلکيان خپلو خلقو او خپل مُلک ته واپس لاړ شی.“

د مالِک خُدائ قوم دپاره اُمید

١٧ ”بنی اِسرائیل د ګډو د هغه خورې ورې شوې رمې په
شان دے چې زمرو په مخه کړې وی. په اول ځل چې چا تېر
کړل هغه د اسور بادشاه وو، په آخر کښې چا چې د هغهٔ
هډُوکی مات کړل هغه نبوکدنضر د بابل بادشاه وو. ١٨ نو
په دې وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ
پاک فرمائی چې، زهٔ به اوس د بابل بادشاه او د هغهٔ مُلک له
سزا ورکړم لکه څنګه چې ما د اسور بادشاه له ورکړې وه.
١٩ زهٔ به بنی اِسرائیل خپل د څرن ځائ ته واپس راولم او
هغوئ به د کرمل او بسن په پټو کښې وڅرېږی، او د هغوئ
لوږه به د اِفرائیم او د جِلعاد په غونډو کښې معموره شی. ٢٠
په هغه ورځو کښې، مالِک خُدائ فرمائی چې، د اِسرائیل
ګناهونه به ولټولے شی خو یو به په کښې پېدا نهٔ شی، او د
یهوداه ګناهونه به ولټولے شی او هیڅ ګناه به په کښې پېدا نهٔ
شی، ځکه چې کوم ما ژوندی پرېښودی دی زهٔ به د هغوئ
ګناهونه معاف کړم.“

مالِک خُدائ بابل ته سزا ورکوی

٢١ مالِک خُدائ فرمائی، ”زما لښکرو د مراتایم په وطن او د
فقود په خلقو باندې حمله وکړئ. هغوئ پسې شئ، او وې
وژنئ او مکمل یې تباه کړئ، او هر څهٔ وکړئ د څهٔ چې ما
حکم درکړے دے. ٢٢ په مُلک کښې دې د جنګ شور او
ژړاګانې واورېدلے شی، او د لوئې تباهئ آوازونه اورېدلے
کیږی. ٢٣ په ټوله دُنیا کښې د بابل لوئ او زورَور څټک
څنګه ټوکړې ټوکړې شو. او وګورئ چې بابل څنګه په نورو

قومونو کښې د وحشت مثال وګرځېدو. ۲۴ اے بابليانو، ما
تاسو ته لټ کېښودلو، خو تاسو پرې خبر نۀ وئ خو په کښې
ګرفتار شوئ، ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ خلاف جنګ
وکړو. ۲۵ مالِک خُدائ خپل د وسلې ګودام کولاو کړے
دے او د خپل غضب وسله يې ترې راويستلې ده، ځکه چې
مالِک خُدائ ربُ الافواج به دا د بابل خلاف د هغوئ په مُلک
کښې استعمال کړى. ۲۶ د هرې خوا نه د هغۀ خلاف حمله
وکړئ، او ګودامونه يې مات کړئ، او هغه لکه د غلې دانو په
شان ډېرے کړئ. په مکمل توګه هغه تباه کړئ او هيڅ څوک
په کښې ژوندى مۀ پرېږدئ. ۲۷ د هغوئ ټول غوَيان حلال
کړئ، په دوئ دې افسوس وى ځکه د هغوئ د سزا او
حساب ورځ او وخت رارسېدلے دے. ۲۸ هغه کسانو ته
غوږ شئ څوک چې د بابل نه راتښتېدلى دى، نو هغوئ په
يروشلم کښې وائى چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک د
هغوئ نه څنګه انتقام اخلى څوک چې د هغۀ کور تباه کوى.
۲۹ ټول لينده چلوونکى د بابل خلاف راجمع کړئ، محاصره
يې کړئ چې يو کس هم درنه ونۀ تښتى. هغۀ ته د خپلو اعمالو
په مطابق بدله ورکړئ، هغۀ سره هغه څۀ وکړئ کوم چې دۀ
د نورو خلقو سره کړى دى. ځکه چې بابل د خپلې مغرورتيا
په وجه د مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو د مقدس ذات خلاف
سرکشى کړې ده. ۳۰ مالِک خُدائ فرمائى چې، د هغۀ
ځوانان به په کوڅو کښې راپرېوځى او قتل به شى، او د
هغوئ فوجيان به په هغه ورځ ټول ختم کړے شى. ۳۱ مالِک
خُدائ ربُ الافواج فرمائى چې، ګورئ، زۀ ستاسو خلاف يم،
اے مغروره خلقو، ستاسو د سزا ورځ رارسېدلې ده هغه
وخت چې زۀ تاسو له سزا درکړم. ۳۲ ستا کبرژن قوم به

تيندک وخورى او راويه غورزيږى، او هيڅ څوک به تاسو نۀ
راوچتوى، زۀ به د هغۀ په ښارونو اور بل کړم او هغه به په
خپل شا او خوا کښې ځان سره هر څۀ وسوزوى. ۳۳
مالِک خُدائ رب‌ُ الافواج فرمائى چې، د اِسرائيل او د يهوداه
خلق مظلومان دى، هغوئ چې چا نيولى دى نو د هغوئ د
پرېښودو نه اِنکار کوى. ۳۴ خو د هغوئ بچ کوونکے ډېر
زورَور دے، او مالِک خُدائ ربُ الافواج د هغۀ نوم دے. هغه
به په سختۍ سره د هغوئ د مسئلې دفاع وکړى، او هغه به
دوئ ته آرام ورکړى، خو د بابل خلق به نا آرامه کړى. ۳۵
مالِک خُدائ فرمائى چې، د تباهۍ تُوره دې بابل تباه کړى.
هغه دې د بابل ټول اوسېدونکى او د هغۀ آفسران او
هوښياران خلق تباه کړى. ۳۶ د هغوئ دروغژن نبيان به په
جنګ کښې مړۀ شى، او هغوئ به بې‌وقوفان ثابت شى. د
هغوئ تکړه فوجيان به په جنګ کښې قتل کړے شى، او
هغوئ به سختو يرو ترخو کښې راګير شى. ۳۷ جنګ به د
هغوئ خلاف د هغوئ آسونه او جنګى ګاډۍ تباه کړى او په
هغۀ کښې د نورو مُلکونو فوجيان به هم تباه کړى. او هغوئ
به د ښځو په شان بُزدله شى. او جنګ به د هغوئ خزانې تباه
کړى، او لوټ به يې کړى. ۳۸ د هغۀ د اوبو ذخيرې دې
اوچې کړے شى. هغه به اوچې شى، ځکه چې ټول مُلک د
بُتانو نه ډک شوے دے، او د هغه خلقو د بُتانو د يرې نه لکه
د ليونو په شان عمل وکړو. ۳۹ نو بيا به په بابل کښې د
دشتو ځناور اوسيږى، او د ګيدړانو او ګونګيانو په کور به
بدل شى. نو دا به بيا هيڅکله آباد نۀ شى او دا به هميشه دپاره
شاړ پروت وى. ۴۰ لکه څنګه چې خُدائ پاک سدوم او
عموره، سره د ګاونډيانو تباه کړل هم هغه شان به بابل هم

تباه کړی. مالِک خُدائ فرمائی چې، نو هيڅ څوک به هلته نۀ
اوسيږی او نۀ به يو انسان په کښې ژوند کوی. ۴۱ وګورئ،
د شمال د خوا نه فوج راروان دے، يو لوئ قوم او ډېر
بادشاهان د دُنيا د آخر نه راپاڅېدلی دی. ۴۲ هغوئ په ليندو
او نېزو باندې سمبال دی، او هغوئ ظالمان دی او هيڅ رحم
په کښې نشته. کله چې هغوئ په خپلو آسونو باندې سوارۀ
شی لکه د سمندر داسې غړمبار کوی، هغوئ جنګ ته په
قطارونو کښې راروان دی چې په لور بابل باندې حمله
وکړی. ۴۳ د بابل بادشاه چې د دشمن د راتلو په حقله دا
خبر واوريدو، نو د هغۀ لاسونه شل شول. هغه يرې او دردونو
ونيولو، داسې درد لکه چې د ښځې د لنګون په وخت کښې
وی. ۴۴ لکه څنګه چې يو زمرے د اُردن د جاړو بوټو نه د
څرن زمکې ته راځی او په ګډو ورټوپ کوی، نو دغه شان به
زۀ د بابل خلق د خپل مُلک نه وشړم، او زۀ به د خپلې
خوښې مشر په کښې مقرر کړم. نو هغه به په دوئ حکومت
وکړی. څوک زما په شان کېدلے شی؟ او يو مشر به هم زما
خلاف ونۀ درېږی. ۴۵ نو بيا هغې منصوبې ته غوږ شه کومه
چې مالِک خُدائ د بابليانو خلاف جوړه کړې ده، تر دې چې
وړۀ ماشومان به د ګډورو په شان وشړلے شی، او د هغوئ
د څرن ځايونه به وران کړے شی. ۴۶ زمکه به په دې چغو
سورو سره په لړزان شی ”بابل قبضه کړے شوے دے.“ او
د هغوئ د مايوسۍ ژړا به په ټوله دُنيا کښې واوريدلے شی.“

د بابل تباه کېدل

۵۱ ۱ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”ګوره، زۀ به د

بابل او د هغهٔ د خلقو خلاف تباه کوونکې هوا راوچته کړم.
۲ زهٔ به بابل ته غېر مُلکيان ورولېږم چې هغه چاڼ کړی او
د هغهٔ مُلک تباه کړی. او هغوئ به په هغهٔ د هرې خوا نه
حمله وکړی کله چې د هغهٔ د تباهئ ورځ راشی. ۳ د بابل
فوجيان ليندو راښکلو ته مهٔ پرېږدئ، او زغرو اچولو ته يې مهٔ
پرېږدئ. د هغوئ ځوانان درنه بچ نهٔ شی، د هغوئ فوجيان په
مکمل توګه تباه کړئ. ۴ هغوئ به په بابل کښې مړهٔ شی،
او د هغهٔ په کوڅو کښې به سخت زخميان شی. ۵ خو
اِسرائيل او يهوداه خُدائ پاک ربُ الافواج نهٔ دی هېر کړی،
کهٔ څهٔ هم چې د هغوئ مُلک د بنی اِسرائيلو د مقدس ذات په
خلاف د ګناه نه ډک دے. ۶ د بابل نه وتښتئ، د خپل ژوند
د بچ کولو دپاره منډه ووهئ، د هغهٔ د ګناهونو په وجه خپل
ځان مهٔ مړ کوئ. دا د مالِک خُدائ د انتقام وخت دے، هغه
به ورته پوره بدل ورکړی د کوم چې بابل حقدار وی. ۷
بابل د مالِک خُدائ په لاس کښې د سرو زرو پياله وه، هغه
پيالئ چې ټوله زمکه يې نشه کړه. قومونو د هغهٔ شراب
وڅښل نو په دې وجه هغوئ اوس مست شول. ۸ خو
ناګهانه بابل هم راوغورزيدو په هغهٔ ماتم وکړئ. د هغهٔ
زخمونو له مرهم ورکړئ. کېدے شی چې هغه شفا ومومی.
۹ مونږ به هغهٔ ته شفا ورکړې وه کهٔ چرې مونږ کولے
شو، خو هغه اوس نهٔ رغيږی. راځئ چې اوس هغه پرېږدو او
هر يو خپل مُلک ته واپس لاړ شُو، د هغهٔ سزا اوس آسمان ته
رسيدلې ده، دا دومره لويه ده چې هغه اوس د اندازه کولو نه
بهر ده. ۱۰ مالِک خُدائ دا خبره څرګنده کړه چې مونږ په
حقه يُو. راځئ چې په صيون کښې هغه څهٔ ووايو کوم کارونه
چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک کړی دی. ۱۱ خپل

غشی تيرهٔ کړئ، او خپل ډالونه راوچت کړئ، مالِک خُدائ
دا مادی بادشاهان راوچت کړی دی، چې د بابل خلاف پېش
قدمی وکړی او هغه تباه کړی. دا د هغهٔ انتقام اخستل دی د
هغه چا نه چا چې د هغهٔ کور پليت کړے دے. ۱۲ د بابل د
دېوالونو خلاف جنډا اوچته کړئ، د ښار محافظان مضبوط
کړئ، او چوکيداران ودروئ او د پټ ګزار دپاره تيارے
وکړئ، ځکه چې مالِک خُدائ به خپله منصوبه او مقصد
پوره کړی، هغهٔ چې څهٔ وفرمائيل نو هم هغه به د بابل د خلقو
سره وکړی. ۱۳ اے بابله، تهٔ د ډېرو سيندونو په غاړه پروت
ښار يې او د مال دولت او تجارت نه ډک يې، خو ستا اَنجام
رارسېدلے دے، او ستا د ژوند تار شلېدلے دے. ۱۴ مالِک
خُدائ ربُ الافواج په خپل ذات باندې قسم وکړو چې، زهٔ به
ستاسو ښارونه د دشمنانو نه ډک کړم، لکه څنګه چې يو پتړے
د مُولخانو نه ډک وی، او هغوئ به په تاسو باندې د فتحې
چغې ووهی.“

د خُدائ پاک ثناء او صِفت

۱۵ ”مالِک خُدائ په خپل قدرت سره زمکه جوړه کړه. او په
خپل حکمت سره يې دُنيا قائمه کړه. او په خپل عقل يې
آسمانونه خوارهٔ کړل. ۱۶ د هغهٔ په حُکم باندې آسمان په
غرار شی، هغه وريځې د زمکې د يو سر نه تر بل سره پورې
خوروی. هغه برېښنا د باران سره رالېږی او د خپلو ذخيرو
نه هوا رالوځوی. ۱۷ د انسان ټول نسلونه بېعقله او بېعلمه
دی، هغه کاريګر چې بُتان جوړوی دوئ به د دې بُتانو په وجه
وشرمېږی، ځکه چې د دوئ بُتان هم دوکه ده او ساه په کښې
نشته. ۱۸ دا بُتان فضول او د مسخرو څيزونه دی. کله چې

د هغوئ د حساب کِتاب ورځ راشی دا به ټول تباه شی. ١٩
خو مالِک خُدائ د یعقوب میراث د دې بُتانو په شان نهٔ دے.
هغه د هر شی خالق دے، د بنی اِسرائیلو په شمول چې د هغهٔ
خپل قوم دے. او د هغهٔ نوم ربُ الافواج دے.“

د مالِک خُدائ تبر

٢٠ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”اے بابله، تهٔ زما د جنګ تبر
یې، او زما د جنګ وسله یې. ستا په ذریعه به زهٔ قومونه ذره
ذره کوم، او زهٔ به په تا بادشاهتونه تباه کوم، ٢١ زهٔ به ستا
په ذریعه آسونه او د هغهٔ سوارهٔ ذره ذره کوم، زهٔ به په تا
ګاډی او د هغې چلوونکی تس نس کوم، ٢٢ زهٔ به په تا
ښځې او سړی ذره ذره کوم، زهٔ به په تا بوډاګان او ځوانان
وژنم، زهٔ به په تا ځوانان او پېغلې ذره ذره کوم، ٢٣ زهٔ به په
تا شپونکی او رمې تس نس کوم، زهٔ به په تا زمیندار او د
غوَیانو جوړې ذره ذره کوم، زهٔ به په تا حکمرانان او مشران
وژنم.“

د بابل نسکوریدل

٢٤ ”ستا د سترګو د وړاندې به زهٔ بابلیانو او څوک چې په
بابل کښې اوسیږی د هغوئ د بدو کارونو په بدله کښې چې
یې په صیون کښې کړی دی بدله ورکړم،“ مالِک خُدائ
فرمائی. ٢٥ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”زهٔ ستا په خلاف یم،
اے تباه کوونکیه غره، تهٔ چې ټوله زمکه تباه کوې. زهٔ به خپل
لاس ستا په خلاف دراوږد کړم، چې د اوچت ځائ نه دې
رانسکور کړم، او چې درنه یو سوزیدلے او د ایرو غر جوړ

کړم. ﴿۲۶﴾ ستا نه به یو کاڼے هم راوچت نۀ کړے شی چې د
ګوټ کاڼے شی، او نۀ به درنه یو کاڼے د بنیاد دپاره
استعمال شی، ځکه تۀ به د تل دپاره په خرابه بدل شې. دا د
مالِک خُدائ فرمان دے. ﴿۲۷﴾ په هغه مُلک کښې د بابل
خلاف جنډا راوچته کړئ، په قومونو کښې بيګل وغږوئ،
قومونه د هغۀ په خلاف د جنګ دپاره تيار کړئ، او دغه
بادشاهتونه د هغۀ په خلاف راوچت کړئ يعنې، اراراط، مِنی،
او اشکناز بادشاهتونه د هغۀ خلاف راوغواړئ. او د هغۀ
خلاف جنګی کمانډر مقرر کړئ، او د هغۀ خلاف دومره
آسونه راولئ لکه د مُولخانو پرګله. ﴿۲۸﴾ قومونه د بابل خِلاف
د جنګ دپاره تيار کړئ. د مادی بادشاهان، د هغوئ
حکمرانان او د هغوئ ټول مشران، او هغه ټول مُلکونه چې
هغوئ وربانديې حکومت کوی راوغواړئ چې د هغوئ خلاف
جنګ وکړی. ﴿۲۹﴾ زمکه لړزيږی او د دردونو په وجه
چورليږی، ځکه چې مالِک خُدائ د بابل په خلاف چې کومه
منصوبه تياره کړې ده هغه نۀ بدليدونکې ده. نو بابل به په
خرابه بدل کړے شی او يو کس به هم هلته نۀ اوسيږی. ﴿۳۰﴾
د بابل فوجيانو جنګ بس کړو، او په خپلو برجونو کښې بند
پاتې شول. د هغوئ زور ختم شو او هغوئ لکه د ښځو په
شان بُزدله شول. حمله کوونکو د هغوئ کورونو ته اور
واچولو او د هغوئ د ښار دروازې يې ماتې کړې. ﴿۳۱﴾
قاصدان د يو بل نه مخکښې کيږی او په منډه دی چې د بابل
بادشاه ته دا پيغام ورسوی او په دې يې خبر کړی چې د هغۀ
ټول ښار قبضه شو، ﴿۳۲﴾ دشمن د سيندونو لارې ګودرې د
تښتيدلو دپاره بندې کړې دی او په جبو او لوخو يې اور بل
کړے دے او د بابل فوجيان يرې راخستی دی. ﴿۳۳﴾ مالِک

خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک داسې فرمائی چې، بابل لکه
د درمند په شان تیار دے او اوس هغه وخت رارسېدلے دے
چې خلق هغه د پښو لاندې کړی هرکله چې د لو وخت شروع
شی.“ ٣٤ ”نبوکدنضر د بابل بادشاه مونږ لواړ تیر کړُو، او
هغهٔ مونږ سرګردانه او مات کړُو، هغهٔ مونږ لکه د تش منګی
په شان یوې خوا ته وغورزولو. لکه د ښامار په شان یې تیر
کړُو او زمونږ د ښو غوښو نه یې خپله ګېډه ډکه کړه، او نوره
یې بیا د خولې نه تُو کړه.“ ٣٥ خو اوس دې د صیون
اوسېدونکی وائی چې، ”مونږ سره چې کوم ظلم زیاتے
شوے دے هم هغه شان حالات دې په بابل راشی.“ د یروشلم
اوسېدونکی دې وائی چې، ”زمونږ چې کومه وینه توئ شوې
ده نو د هغې ذمه واری دې د بابل په غاړه وی.“

د مالِک خُدائ د بابلیانو نه انتقام اخستل

٣٦ نو په دې وجه مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”زهٔ به
ستاسو د حق دفاع وکړم او ستاسو انتقام به واخلم، زهٔ به د
هغهٔ د سیند او چینو اوبهٔ اوچې کړم. ٣٧ بابل نه به د تباهۍ
ډیرے جوړ شی، او ګیدړان به په کښې غارونه جوړ کړی.
هغه به نورو ته د یرې او مسخرو شی، او څوک به هم په
کښې نهٔ اوسېږی. ٣٨ د بابل ټول خلق به لکه د زمرو په شان
شور کوی. او هغه به لکه د زمرو د ورکوټو بچو په شان
غریږی. ٣٩ خو کله چې هغوئ په مستۍ کښې راشی نو زهٔ
به هغوئ دپاره مېلمستیا وکړم او هغوئ به ښهٔ نشه کړم، نو
بیا به هغوئ په چغو سورو او خندا ګانو کښې داسې د ټول
عمر دپاره اودهٔ کړم چې بیا به کله هم راوچت نهٔ شی. دا د
مالِک خُدائ فرمان دے. ٤٠ زهٔ به هغوئ لکه د ګډورو،

چيلو او ګډانو په شان حلالېدو دپاره بوځم.“

د بابل اَنجام

٤١ مالِک خُدائ د بابل په حقله فرمائى چې، ”د بابل هغه
لوئ ښار چې ټولې دُنيا به يې صِفت کولو څنګه شکست
وخوړو او قبضه شو، د ټولو قومونو دپاره د بابليانو نه څۀ
يروونکے منظر جوړ شو. ٤٢ سمندر به په بابل راواوړى او
د هغۀ زورَورى چپې به بابل پټ کړى. ٤٣ د هغۀ ښارونه به
وران او تباه کړى او په اوچه دشته او ميره باندې به بدل
شى، هغه به په داسې زمکه باندې بدل شى چې څوک به هم په
کښې نۀ اوسيږى، او نۀ به څوک په کښې سفر کوى. ٤٤ زۀ
به د بابل معبود بيل بُت ته سزا ورکړم، او څۀ چې يې خوړلى
دى هغه به پرې ګنډير کړم. قومونه به نور د هغۀ عبادت نۀ
کوى. او د بابل دېوالونه به راوغورزيږى. ٤٥ اے زما خلقو
د هغۀ نه رابهر شئ. د خپل ژوند د بچ کولو دپاره د هغه ځائ
نه منډه کړئ. او د مالِک خُدائ د سخت غضب نه وتښتئ.
٤٦ تاسو چې په دغه مُلک کومې افواه ګانې اورئ نو چې د
هغې په وجه نۀ بې‌زړۀ شئ او نۀ وېرېږئ. دا افواه به کال په
کال راځى. ظلم او فساد به مُلک کښې راوچت شى او
بادشاهان به د يو بل سره جنګونه کوى. ٤٧ خو په حقيقت
کښې هغه وخت راروان دے چې زۀ به د بابليانو بُتانو ته سزا
ورکړم، او د هغۀ ټول مُلک به وشرميږى، او د هغوئ قتل
شوى کسان به ټول په کښې مړۀ پراتۀ وى. ٤٨ نو بيا به
آسمان او زمکه او هر څۀ چې په کښې دى د بابل په شکست
د خوشحالۍ چغې ووهى، ځکه چې د شمال نه به تباه
کوونکى فوجيان په هغۀ حمله وکړى، دا د مالِک خُدائ

فرمان دے. ۴۹ لکه څنګه چې بابل د بنی اِسرائیلو او د ټولې دُنیا د قتل عام سبب جوړ شوے وو، نو بیا به هغه هم هغه شان قتل کړے شی.“

په بابل کښې د بنی اِسرائیلو دپاره د مالِک خُدائ پیغام

۵۰ ”تاسو څوک چې د مرګ نه راتښتېدلی يئ، ودرېږئ مه، لاړ شئ. تاسو چې څومره هم لرې يئ نو مالِک خُدائ يادوئ. او د خپل کور يروشلم په حقله سوچ کوئ.“ ۵۱ تاسو وايئ چې، ”مونږ په شرمونو وشرمېدو، او زمونږ بےعزتی وشوه او شرم مو په مخ راخور شوے دے، ځکه چې غېر مُلکيان د مالِک خُدائ په مقدس ځائ کښې راداخل شوی دی.“ ۵۲ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”هغه ورځې راروانې دی کله چې به زهٔ د بابل بُتانو ته سزا ورکړم نو د هغوئ د زخمونو زېبرګی به ټول مُلک کښې اورېدلے شی. ۵۳ کهٔ بابليان آسمان ته هم وخېژی او هلته يوه مضبوطه قلعه جوړه کړی، نو زهٔ به هلته هم دشمنان ورولېږم چې هغوئ چور کړی، مالِک خُدائ فرمائی.“

د بابل تباه کېدل

۵۴ ”د ژړا آوازونه د بابل نه راځی، د لوئ تباهئ آوازونه د بابليانو د زمکې نه اورېدلے کېږی. ۵۵ مالِک خُدائ به بابل تباه کړی، او هغه به د هغوئ د شور نه ډک ښار خاموشه کړی، دشمن به لکه د اوبو د غضبناکو چپو په شان راروان وی او د هغوئ د آوازونو شور به اورېدلے شی. ۵۶ تباه

کوونکے به د بابل خلاف راشی، د هغوئ جنګی فوجیان به
ونیولے شی او د هغوئ لیندې به ماتې کړے شی. ځکه چې
مالِک خُدائ د انتقام اخستلو خُدائ پاک دے او هغه به پوره
بدله ورکړی. ٥٧ زهٔ به د هغهٔ مشران او پوهان نشه کړم، د
هغهٔ حکمرانان، آفسران، او فوجیان به هم نشه کړم. هغوئ به
د تل دپاره اودهٔ شی او بیا به نهٔ راپاڅی، دا د بادشاه فرمان
دے د چا نوم چې مالِک خُدائ ربُ الافواج دے.“ ٥٨
مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی چې، ”د بابل پیړ
دیوالونه به هوار کړے شی او د هغهٔ اوچتې دروازې به
وسوزولے شی، نو خلقو یې خپل ځان ستړے کړو خو هیڅ
فائده یې ونهٔ کړه، د دې قوم ټول محنت صرف د اور دپاره
خشاک دے.“

یرمیاه خپل پېغام بابل ته لېږی

٥٩ یرمیاه نبی دا پېغام د عملی آفسر سرایاه د نیریاه زوئ
یعنې د محسیاه نمسی ته هغه وخت ورکړو کله چې هغه بابل
ته د صدقیاه د یهوداه بادشاه د حکومت په څلورم کال د هغهٔ
سره لاړو. ٦٠ یرمیاه د هغه ټولو افتونو د تفصیل په حقله
چې په بابل باندې راتلونکی وُو په یو طومار کښې ولیکل. ٦١
هغهٔ سرایاه ته وفرمائیل، ”کله چې تهٔ بابل ته ورسېږې نو تهٔ دا
ټول کلام په اوچت آواز سره خلقو ته ولوله. ٦٢ نو بیا داسې
وایه چې، اے مالِکه خُدایه، تا وفرمائیل چې تاسو به دا ځائ
تباه کړې، نو په دې کښې به نهٔ انسان او نهٔ څناور اوسیږی،
او دا به د تل دپاره وران ویجاړ پروت وی. ٦٣ کله چې تهٔ د
دې طومار لوستل بند کړې، نو یو کاڼے ورپورې وتړه او د
فرات د سیند په مینځ کښې یې وغورزوه. ٦٤ نو بیا هغوئ ته

ووايه چې، دغه شان به بابليان ړوب شي او هيڅکله به بيا
راوچت نۀ شي د هغه افت په وجه کوم چې زۀ په دوئ
نازلوم. نو د هغۀ خلق به راوغورزيږي.“ د يرمياه خبرې دلته
په دې ځائ باندې ختمې شوې.

د يروشلم زوال

۵۲ ۱ صدقياه د يويشتو کالو وو کله چې هغه د يهوداه
بادشاه شو، او هغۀ په يروشلم يوولس کاله بادشاهي وکړه. د
هغۀ د مور نامه حموطل وه، چې د يرمياه لور وه، چې هغه د
لِبناه وه. ۲ خو هغۀ د مالِک خُدائ په وړاندې هغه
بدکارونه وکړل، کوم چې يهويقيم بادشاه کړې وُو. ۳ دا هر
څۀ د يروشلم او يهوداه سره د مالِک خُدائ د قهر په وجه
وشول، او په آخر کښې هغۀ هغوئ د خپل حضور نه وشړل.
خو اوس صدقياه د بابل بادشاه خلاف سرکشي وکړه. ۴
نو د صدقياه بادشاه د حکومت په نهم کال، په لسمه ورځ د
لسمې مياشتې نبوکدنضر د بابل بادشاه د خپل ټول فوج سره
په يروشلم حمله وکړه. هغوئ ښار محاصره کړو او د دې د
ديوالونو نه يې ګېرچاپېره مورچې جوړې کړې. ۵ يروشلم د
صدقياه بادشاه د حکومت تر يوولسم کال پورې محاصره
وو. ۶ د څلورمې مياشتې په نهمه ورځ د صدقياه د
حکومت په يوولسم کال، په ښار کښې قحطى ډېره سخته
شوه، او آخر يې ټول خوراک بلکل ختم شوے وو. ۷ بيا د
ښار د ديوال يوه حِصه راوغورزولے شوه او ټول فوجيان
وتښتېدل. خو دا چې بابليانو ښار محاصره کړے وو، نو
هغوئ د شپې د تيارې انتظار کولو. نو بيا هغوئ د بادشاه د

باغ وروستو دوو دېوالونو په مينځ کښې دروازې نه وتښتېدل
او د اُردن وادۍ طرف ته يې مخه وتړله. ٨ خو د بابليانو
فوجيانو صدقياه بادشاه پسې راخستې وه او هغه يې د يريحو
په مېدانونو کښې ونيولو، د هغۀ سرو هغه پرېښودو او خوارۀ
وارۀ شول. ٩ هغوئ هغه د بابل بادشاه ته رِبله ته بوتلو چې
د حمات په مُلک کښې وو. د بابل بادشاه بيا د سزا ورکولو
خپله فېصله په صدقياه واوروله. ١٠ هغوئ د صدقياه په
مخامخ د هغۀ زامن او د يهوداه ټول آفسران حلال کړل. ١١
نو هغوئ د صدقياه سترګې ووېستلې، د پيتلو په زنځيرونو يې
وتړلو او بابل ته يې بوتلو چرته چې هغه د خپل مرګ تر وخته
پورې هلته پروت وو.

د خُدائ د کور او د يروشلم تباهي

١٢ د پينځمې مياشتې په لسمه ورځ په نولسم کال د بابل د
بادشاه نبوکدنضر، شاهي کمانډر نبوزردان چې د شاهي فوج
مشر وو، يروشلم ته راغلو. ١٣ هغۀ د مالِک خُدائ په
عبادتګاه، په شاهي محل او د يروشلم په ټولو کورونو اور
ولګولو. هر يو خاص عمارت هغۀ وسوزولو. ١٤ او د بابل
ټولو فوجيانو د شاهي کمانډر په مشرۍ کښې د يروشلم د
ښار ګېرچاپېره دېوالونه راوغورزول. ١٥ نو بيا نبوزردان د
بابل فوجي کمانډر هغه ځينې غريبانان خلق جلاوطن کړل او
نور هغه کسان چې په ښار کښې پاتې وُو، او هم نور ماهِر
کاريګران، او هغوئ ځوک چې د بابل د بادشاه بګوړه شوی
وُو هم بوتلل. ١٦ خو نبوزردان څۀ غريبانان خلق په مُلک
کښې پرېښودل کوم چې بلکل غريبانان وُو ترڅو هغوئ د
انګورو په باغونو او پټو کښې کار وکړی. ١٧ بابليانو هغه د

زېړو ستنې ماتې کړې، او هغه ګاډۍ او د زېړو تالاب چې نوم
يې سمندر وو، کوم چې د مالِک خُدائ په کور کښې وو او
هغوئ ټول زېړ د خپل ځان سره بابل ته يوړل. ۱۸ هغوئ د
خپل ځان سره ټول هغه سامان يوړلو کوم به چې د خُدائ په
کور کښې د خِدمت کولو دپاره استعمالېدلو، لکه بېلچې او د
ايرو لوښى، د ډيوو سرپوښونه، چمچې، د قربانۍ د وينې
اوچتولو جامونه، پيالۍ، د خوشبويۍ سوزولو لوښى او د
زېړو نور ټول سامان يې لوټ کړو. ۱۹ نبوزردان د فوج
مشر ځان سره هم هغه وړې کاسې، د خوشبو انګيټۍ، کاسې،
دېګونه، ډيوټ دانونه، لوښى، کاسې کومې چې څنګاو نذرانو
دپاره استعمالېدلې او نور ټول سامان کوم چې د سوچه سرو
او سپينو زرو نه جوړې شوې وې. ۲۰ هغه زېړ چې کوم په
ستنو کښې وُو، د زېړو سمندر او هغه دولس غوَيان چې
ورلاندې جوړ شوى وُو، هغه ستنې، کومې چې سليمان
بادشاه د مالِک خُدائ د کور دپاره جوړې کړې وې، دومره
زيات درانهٔ وُو چې وزن کولو نه بهر وُو. ۲۱ دواړه ستنې يو
شان وې، هره يوه تقريباً نهٔ ګزه اوچته او تقريباً شپږ ګزه
ګول وه، د هغوئ مينځ خالى وو خو د هغوئ د دېوال ګېج
تقريباً درې اِنچه غټ وو. ۲۲ د هرې يوې ستنې په سر باندې
تقريباً درې ګزه اوچت د زېړو تاج وو چې دا ګېرچاپېره د
زېړو په زنځيرونو ترلى شوى انارو ښائسته کړے شوے وو.
۲۳ د هرې ستنې نه ګېرچاپېره شپږ نوې انار لګولے شوى
وُو چې ټوټل سل انار ورباندې لګولے شوى وُو.

د يهوداه د خلقو بابل ته بوتلل

۲۴ نبوزردان د فوج مشر د خپل ځان سره د دې نه علاوه،

مشر اِمام شرایاه، وریسي اِمام صفنیاه او د مالِک خُدائ د
کور نور درې خادمان قېدیان بوتلل. ۲۵ د ښار نه هغهٔ هغه
آفسر بوتلو کوم چې د جنګی فوجیانو مشر وو، او اووهٔ د
بادشاه ذاتی مشیران چې هغوئ لا تر اوسه په ښار کښې وُو،
د فوجی مشر منشی چې هغه د فوجیانو د بهرتی کولو ذمه
وار وو او شپېتهٔ نور اهم سړی یې هم بوتلل، ۲۶ نبوزردان
هغوئ ټول ځان له کړل او د صوبه حمات په رِبله ښار کښې
یې د بابل بادشاه له بوتلل. ۲۷ او هلته په رِبله کښې د حمات
په زمکه د بابل بادشاه ټول ووژل. نو بیا داسې د یهوداه خلق
د خپل مُلک نه پردی مُلک ته بوتلے شول. ۲۸ د نبوکدنضر
د حکومت په اوؤم کال کښې څوک چې جلاوطن کړے
شوی وُو د هغوئ شمېر درې زره او درویشت وو. ۲۹ او د
نبوکدنضر په اتلسم کال د حکومت په دوران کښې نور اتهٔ
سوه او دوه دېرش کسان د یروشلم نه قېدیان بوتلل. ۳۰ او د
نبوکدنضر د حکومت په درویشتم کال هغه نبوزردان راولېږلو
او هغهٔ نور اووهٔ سوه او پینځهٔ څلوېښت کسان قېدیان بوتلل
چې د ټولو شمېر څلور زره او شپږ سوه کسان شُو. ۳۱ د
جلاوطنۍ په اووهٔ دېرشم کال یهویاکین د یهوداه بادشاه په
کوم کال چې اویل‌مرودک د بابل بادشاه شو، نو هغهٔ د یهوداه
بادشاه په یهویاکین رحم وکړو او هغه یې د قېدخانې نه د
دولسمې میاشتې په پینځویشتمه ورځ آزاد کړو. ۳۲
اویل‌مرودک د هغهٔ سره ښهٔ سلوک وکړو او د هغه نورو
بادشاهانو نه یې هم د لوئ عزت ځائ ورکړو کوم چې د هغهٔ
سره په بابل کښې جلاوطن وُو. ۳۳ نو یهویاکین خپلې د
قېدخانې جامې یو خوا ته وویستلې او باقی ټول عمر یې د
بادشاه په مېز باندې خوړل څښل کول. ۳۴ هره ورځ د بابل

بادشاه يهوياکين ته باقاعده خرچه ورکوله او هغۀ ورته تر
مرګه پورې خرچه مقرره کړه.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹